

สารานิพนธ์

เรื่อง การกดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้

โดย

นางสาวสุदारัตน์ จันทเชื้อ

รหัสนักศึกษา 05600738

สารานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของอักษรศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อสารนิพนธ์	การกอดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้
ผู้เขียน	สุภารัตน์ จันทเชื้อ รหัสนักศึกษา 05600738
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายดา อู่คง
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่อง การกอดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษารูปแบบและวิถีกอดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ และเพื่อศึกษาลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ โดยมีวิธีการศึกษาการกอดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ผ่านแนวความคิดเพศภาวะ แนวความคิดเพศภาวะ และแนวความคิดการจ้องมองชาย (Male gaze)

ผลการศึกษาพบว่า การรูปแบบการกอดขี่ในวงการกีฬามี 3 แบบ คือ 1.ร่างกาย นักกีฬาจะถูกควบคุมร่างกายตั้งแต่ระบบคัดเลือกเข้าเป็นนักกีฬา ตลอดจนการฝึกซ้อมที่ต้องทำตามโค้ชที่กำหนด และควบคุมอาหาร ดูแลร่างกายไม่ได้เกินมาตรฐาน 2.เศรษฐกิจ ผลตอบแทนที่นักกีฬาหญิงได้รับจะน้อยกว่านักกีฬาชาย และ 3.การเมือง นักกีฬาทุกคนต้องฟังและปฏิบัติตามคำพูดของผู้ฝึกสอนอย่างเคร่งครัด หากต้องการเสนอความคิดเห็นจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในวงการพอสมควร โดยวิธีการกอดขี่ที่มี 2 แบบ คือ ทางตรง เป็นการข่มขู่ กอดขี่โดยตรงกับตัวนักกีฬา และทางอ้อม เป็นการข่มขู่ กอดขี่กับบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักกีฬา เช่น ผู้ปกครอง แฟนคลับ เป็นต้น

ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ เกิดจากการที่ให้อำนาจแก่ผู้ชายมากเกินไป เพราะมองเพศหญิงด้อยกว่า โดยอ้างว่าผู้ชายเป็นเพศที่แข็งแรง ชอบทำกิจกรรมที่ใช้พลังกำลังได้ดีกว่า กีฬาจึงเป็นกิจกรรมของเพศชาย มีอารมณ์หนักแน่น ตัดสินใจได้แม่นยำ นำมาซึ่งการกอดขี่ที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาทั้งหญิงและชาย โดยผลิตซ้ำผ่าน สโมสร ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ในขณะที่อุตสาหกรรมสื่อกีฬาจะผลิตซ้ำผ่าน ผู้บันทึกรายการ ผู้ดำเนินรายการ และนักกีฬา

คำสำคัญ : การกอดขี่, ชายเป็นใหญ่, male gaze, กีฬา

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่องการศึกษาทิศทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

สารนิพนธ์วิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาตยา อยู่คงอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อน ๆ โดยเฉพาะ เตอร์ แนน ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และที่ขาดไม่ได้ขอบคุณตัวเองที่พยายาม อดทนจนทำให้งานวิจัยนี้ออกมาเสร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

นางสาวสุภารัตน์ จันทเชื้อ

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพ.....	จ
สารบัญภาพ(ต่อ)	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.4 ขอบเขตการศึกษาวิจัย	4
1.5 วิธีการศึกษาวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์.....	5
1.7 ขั้นตอนการดำเนินงาน	5
1.8 แผนการเขียนเนื้อหา	6
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	10
2.1 แนวความคิดทางสังคมศาสตร์.....	10
2.1.1 แนวคิดเพศภาวะ	10
2.1.2 แนวคิดสตรีนิยม.....	13
2.1.3 แนวคิดการจ้างมองชาย.....	17
2.2 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	19
2.2.1 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศภาวะในสังคมชายเป็นใหญ่	19
2.2.2 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจ้างมองชายในสังคมชายเป็นใหญ่.....	23
2.3 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์	24

บทที่ 3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาประเภทเดี่ยวและประเภททีม	27
3.1 กีฬาประเภทเดี่ยว.....	27
3.2 กีฬาประเภททีม	37
บทที่ 4 รูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้	54
4.1 รูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬา	54
4.1.1 รูปแบบการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬา.....	54
4.1.2 วิธีการการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬา.....	65
4.2 รูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา	68
4.2.1 รูปแบบการกวดขี่ทางเพศของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา.....	68
4.2.2 วิธีการกวดขี่ทางเพศของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา.....	76
4.3 สรุปผลการศึกษา.....	78
บทที่ 5 ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้	80
5.1 ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬา.....	80
5.2 ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา	85
5.3 สรุปผลการศึกษา.....	87
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	89
6.1 สรุปผลการทำวิจัย.....	89
6.2 อภิปรายผลการทำวิจัย	90
6.3 ข้อเสนอแนะของผลการทำวิจัย	90
บรรณานุกรม.....	91

สารบัญภาพ

ภาพที่ 3.1	คิมชอลมิน นักกีฬา speed skater.....	27
ภาพที่ 3.2	ชุดและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน	29
ภาพที่ 3.3	นักกีฬาซิมชอกฮี	30
ภาพที่ 3.4	นักกีฬาลีซิงฮุน	31
ภาพที่ 3.5	นักกีฬาสเกตลีลา.....	32
ภาพที่ 3.6	ชุดในการแข่งขัน	33
ภาพที่ 3.7	นักกีฬาคิมยุนา	34
ภาพที่ 3.8	นักกีฬาชาจุนฮวาน.....	35
ภาพที่ 3.9	Brian Orser.....	36
ภาพที่ 3.10	สหพันธ์สเก็ตน้ำแข็งเกาหลี	37
ภาพที่ 3.11	การแข่งขันวอลเลย์บอล.....	37
ภาพที่ 3.12	คิมยอนคยอง.....	39
ภาพที่ 3.13	Stefano Lavarini	41
ภาพที่ 3.14	สมาคมวอลเลย์บอลเกาหลี	42
ภาพที่ 3.15	การแข่งขันเบสบอล	43
ภาพที่ 3.16	นักกีฬารยูฮยอนจิน.....	44
ภาพที่ 3.17	ฝึกสอน ลีมานซู.....	45
ภาพที่ 3.18	องค์กรเบสบอลเกาหลี.....	46
ภาพที่ 3.19	นักกีฬา อีตಾಯอง(ขวา) และ อีแจยอง(ซ้าย).....	47
ภาพที่ 3.20	นักกีฬาโกยุมิน	48
ภาพที่ 3.21	นักกีฬาซิมชอกฮี และโด็ช.....	49
ภาพที่ 3.22	นักกีฬาคิมโบริม พักจีอู และโนซอนยอง	49
ภาพที่ 3.23	นักกีฬารยูฮยอนจิน.....	51
ภาพที่ 4.1	รายได้นักกีฬาวอลเลย์บอลชาย 10 อันดับแรก.....	60
ภาพที่ 4.2	รายได้นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง 10 อันดับแรก.....	61
ภาพที่ 4.3	Jun Hwan Cha and Olympic Coach Brian Orser.....	62
ภาพที่ 4.4	Jun Hwan Cha and Olympic Coach Brian Orser.....	62
ภาพที่ 4.5	การพูดคุยก่อนการแข่งขัน.....	63

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่ 4.6 ผู้ฝึกสอนแสดงความยินดีกับนักกีฬา.....	63
ภาพที่ 4.7 การประชุมวางแผนระหว่างแข่งขัน.....	64
ภาพที่ 4.8 การประชุมวางแผนระหว่างแข่งขัน.....	64
ภาพที่ 4.9 เหตุการณ์จำลองสถานการณ์.....	67
ภาพที่ 4.10 เหตุการณ์จำลองสถานการณ์.....	67
ภาพที่ 4.11 การแข่งขันกีฬาฟิสิกเกอร์สเกต.....	68
ภาพที่ 4.12 การแข่งขันกีฬาฟิสิกเกอร์สเกต.....	68
ภาพที่ 4.13 การแข่งขันกีฬาฟิสิกเกอร์สเกต.....	69
ภาพที่ 4.14 ภาพรวมในสนามแข่งขันเบสบอล.....	69
ภาพที่ 4.15 ระหว่างการแข่งขัน.....	69
ภาพที่ 4.16 การแข่งขันกีฬาฟิสิกเกอร์สเกต.....	70
ภาพที่ 4.17 นักกีฬาคิมยุนา.....	70
ภาพที่ 4.18 การจ้องมองในการแข่งขันวอลเลย์บอล.....	71
ภาพที่ 4.19 การจ้องมองในการแข่งขันวอลเลย์บอล.....	71
ภาพที่ 4.20 การแสดงฟิสิกเกอร์สเกตจำลอง.....	72
ภาพที่ 4.21 การแข่งขันในรายการ.....	72
ภาพที่ 4.22 รายการ Cool kiz on the block.....	73
ภาพที่ 4.23 รายการ Cool kiz on the block.....	73
ภาพที่ 4.24 รายการ Infinite Challenge.....	74
ภาพที่ 4.25 รายการ Infinite Challenge.....	74
ภาพที่ 4.26 รายการ Infinite Challenge.....	74
ภาพที่ 4.27 รายการ SBS sports show.....	75
ภาพที่ 4.28 รายการ SBS sports show.....	75
ภาพที่ 4.29 รายการ Master in the house.....	76
ภาพที่ 4.30 รายการ Master in the house.....	76
ภาพที่ 4.31 งานแถลงข่าวการกลับมาของคังจองโฮของ KBO.....	77

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดลงในปี 1945 เกาหลีได้รับอิสระจากการที่ญี่ปุ่นเป็นฝ่ายพ่ายแพ้สงครามและสามารถจัดตั้งรัฐบาลของตนเองขึ้นได้ แต่กลับต้องเผชิญกับความขัดแย้งภายในประเทศทำให้เกิดสงครามเกาหลี ช่วงปี 1950-1953 จนต้องแบ่งแยกประเทศเป็นเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ถึงปัจจุบันนี้ ผลจากสงครามได้ทำให้เศรษฐกิจในประเทศหยุดชะงักกลายเป็นหนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก จนกระทั่งการก้าวขึ้นมาใช้อำนาจของนายพล “ปาร์ค จองฮี” (Park Chung Hee) ประธานาธิบดีที่ยึดอำนาจจากรัฐประหาร (ปกครองในปี 1961- 1979) ซึ่งมีหลักการบริหารประเทศมุ่งเน้นในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมและส่งเสริมธุรกิจการส่งออก โดยนโยบายที่เรียกว่า “การมองออกไปสู่ภายนอก” (Outward-looking policy) นั่นเอง นอกจากนี้ยังมีการทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 1 ,2 และ 3 มีสาระสำคัญในการเปลี่ยนจากการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมาเป็นอุตสาหกรรมหนักและเคมีภัณฑ์เพื่อการส่งออก อีกทั้งสนับสนุนพัฒนากลุ่มธุรกิจของเอกชนที่เรียกว่า “แชโบล” ซึ่งเป็นที่มาของกลุ่มภาคอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์หรือเรียกกันว่า “ซูเปอร์แชโบล” มี 5 บริษัทใหญ่ได้แก่ ซัมซุง, แดวู, ฮุนได, แอลจี(ลัคกี โกลด์สตาร์) และเอสเค กรุ๊ป ด้วยนโยบายของนายพลปาร์คทำให้ประเทศเกาหลีได้มีการพัฒนาแบบก้าวกระโดด อีกทั้งได้รับเงินสนับสนุนและการลงทุนจากสหรัฐที่เห็นโอกาสในประเทศนี้ ทำให้มีบริษัทเอกชนเกิดขึ้นมากมาย และส่งผลดีต่อวงการกีฬาที่กลับมาตื่นตัวอีกครั้ง สมาคมกีฬาต่าง ๆ กลับมาเปิดตัวทำการ เช่นเดียวกับสโมสรกีฬาที่ภาครัฐขอความร่วมมือให้ธุรกิจเอกชนเข้าไปร่วมลงทุน ปัจจัยเหล่านี้ทำให้วงการกีฬาของเกาหลีได้พัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง จนกระทั่งคว้าเหรียญทองในโอลิมปิกฤดูร้อนได้เป็นครั้งแรกในปี 1976 ที่มอนทรีออล ประเทศแคนาดา นอกจากนี้ในการแข่งขันระดับเอเชียนเกมส์ ทีมกีฬาของเกาหลีได้ก็ไม่เคยหลุดอันดับที่สี่ของการแข่งขันนับตั้งแต่ปี 1966 เป็นต้นมา (ธนรัชต์ คุสมบัติ, 2561)

แม้ว่าวงการกีฬาในเกาหลีใต้จะมีพัฒนาการที่ก้าวกระโดด แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีนักสเกตทีมชาติจากสมาคมกีฬาฯ เจ้าของ 24 เหรียญทองในการแข่งขันมหกรรมกีฬาโอลิมปิก ได้ออกมาบอกเล่าเรื่องราวของพวกเธอ หลังถูกโค้ชทำร้ายร่างกายและล่วงละเมิดทางเพศ ส่งผลให้กระแส #MeToo ในเกาหลีใต้ถูกปลุกขึ้นอีกครั้ง นักสเกตสาวทั้ง 5 คน เดินเรื่องผ่านกลุ่ม Solidarity for Young Skaters (SYS) โดยมี ซอนฮยเวอน เป็นทนายที่ปรึกษาในคดีที่เกิดขึ้น โดยพวกเธอทั้งหมดยังไม่ต้องการที่จะ

เปิดเผยชื่อต่อสาธารณชน เนื่องจากเกรงว่าอาจจะถูกแก้แค้นจากกลุ่มผู้ที่สนับสนุนโค้ช รวมถึงสังคมในวงการกีฬาสะเกต โดยผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้คือ นาย จุนมยองคยู อดีตโค้ชทีมชาติ ผู้เป็นที่ชื่นชมอย่างมากในวงการสปีดสเกตของเกาหลีใต้ สิ่งที่เกิดขึ้นดำเนินมาอย่างต่อเนื่องนานหลายปี แต่ที่เพิ่งจะถูกนำมาตีแผ่ เนื่องจากเขาได้รับการสนับสนุนและปกป้องจากผู้คนในวงการสเกต รวมถึงนักการเมืองบางคน เหตุการณ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นช่วงมหกรรมกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวที่เมืองพยองชัง ช่วงต้นปี 2018 ที่ผ่านมา หลัง ชิมชุกฮี เจ้าของเหรียญทองสปีดสเกตหญิง วัย 21 ปี ออกมาเผยว่า เธอถูกโค้ชโซแจบอม ทำร้ายร่างกายตั้งแต่เธอยังอยู่ในรุ่นเยาวชน อีกทั้งยังเคยถูกโค้ชใช้ไม้ฮอกกี้น้ำแข็งฟาดจนนิ้วมือหัก ก่อนที่นักกีฬาคนอื่น ๆ ที่ประสบชะตากรรมเดียวกันจะออกมาบอกเล่าเรื่องราวของเธอต่อศาล จนส่งผลให้ โซแจบอม ถูกตัดสินจำคุกนาน 10 เดือน นอกจากนี้ เมื่อเดือนธันวาคมที่ผ่านมา ชิมชุกฮี ยังออกมาระบุอีกว่า นอกจากถูกทำร้ายร่างกายแล้ว เธอยังถูกโค้ชตัวเองล่วงละเมิดทางเพศ ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศไม่ได้จำกัดแต่ในวงการสเกตเท่านั้น ก่อนหน้านี้ ชินยูยง อดีตนักกีฬายูโดทีมชาติ เคยออกมาเปิดเผยว่า เคยถูกโค้ชตัวเองข่มขืนเป็นระยะเวลานานกว่า 4 ปี ในขณะที่อดีตนักกีฬาเทนนิสอย่าง คิมอินฮี ก็ระบุว่า เธอเคยถูกโค้ชล่วงละเมิดทางเพศและทำร้ายร่างกายตั้งแต่เธอมีอายุเพียง 10 ปี (ณรงค์กร มโนจันทร์เพ็ญ, 2019)

นั่นเป็นเพราะระบบสังคมชายเป็นใหญ่ที่รับมาจากธรรมเนียมของขงจื้อที่ฝังรากลึกซึ่งมานาน มีคำสอนที่เรียกว่าระบบความสัมพันธ์ห้าประการที่ถือเป็นพื้นฐานสำคัญในปรัชญาขงจื้อ ในเกาหลีเองก็รับมา เป็นคำสอนเรื่อง “ซัมกังกัง โอรยุน (삼강오륜)” โดยข้อบัญญัติซัมกังกังคือสามคัล้อยตาม ที่ภรรยาต้องเคารพบิดา แต่งงานมาเชื่อฟังสามี หากมีลูกชายก็ต้องเชื่อฟังลูกชาย และโอรยุนคือความสัมพันธ์ 5 ประการ การยึดถือหลักคำสอนของขงจื้อ ทำให้ครอบครัวของชาวเกาหลีเป็นไปอย่างเป็นระเบียบแบบแผน ชาวเกาหลีรับเอาแนวคิดมาพึงปฏิบัติต่อกันอย่างเคร่งครัด ที่สำคัญยังมีประเด็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางว่าในสังคมเกาหลี คือการชอนกล็องแอบถ่าย หรือ “molka” (몰카) ซึ่งยิ่งตอกย้ำปัญหาการคุกคามทางเพศต่อผู้หญิงในสังคม โดยเฉพาะการคุกคามทางเพศในสถานที่สาธารณะ ไม่ว่าจะเป็น ห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า หรือสถานที่ทำงาน โดยปี 2018 ที่ผ่านมา ผู้หญิงในกรุงโซลและเมืองอื่น ๆ ในเกาหลีออกมาเดินประท้วงเรื่องการชอนกล็องแอบถ่าย เรื่องดังกล่าวดูเหมือนจะเป็นเรื่องปกติที่ผู้หญิงจะต้องระแวงระวังภัยด้วยตัวเอง ขนาดที่ประธานาธิบดีเกาหลีใต้ นายมุน แจอินยังออกมายอมรับว่า การติดกล้องแอบถ่าย ถูกทำเป็นประจำจนเหมือนเป็นเรื่องธรรมดาไปเสียแล้ว ซึ่งภาพยนตร์ก็นำเสนอฉากนี้ได้อย่างขมขื่น กล่าวคือแม้ทุกคนจะตกใจแต่ก็ยกเอามาเล่าเป็นเรื่องตลก ถ้าเข้าห้องน้ำสาธารณะไม่ได้ก็พกกระโถนแทนสิ หรือเอาผ้าอ้อมลูกมาใช้แทน ขณะเดียวกันผู้หญิงที่ถูกแอบถ่ายก็ต้องประสบกับภาวะหวาดระแวง และสอหดทรกปัญหาที่

เกิดขึ้นตามมาอย่าง “การลงโทษผู้เสียหาย” (Victim-Blaming) เมื่อพวกเขาถูกข่มขืนมาเรียกร้องสิทธิ หรือไปแจ้งความแก่ตำรวจ พวกเขาถูกล้มล้างความหวังว่าอยากมีชื่อเสียง หน้าซำยังถูกมองว่าพวกเขาไม่ระวังตัวจนถูกแอบถ่าย กลายเป็นเรื่องขมขื่นไปเสียอย่างนั้น (Xueqiu,2020) ซึ่งไม่ต่างอะไรกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นในวงการกีฬา ที่สุดท้ายแล้วผู้ถูกระงับจะไม่สามารถออกมาเรียกร้องความยุติธรรมให้กับตนเองได้เพียงเพราะระบบในสังคมที่ยังกดขี่ และปฏิบัติกับเพศหญิงอย่างไม่เป็นธรรม

ระบบเพศที่เป็นขนบของสังคมคือระบบเพศแบบ binary ซึ่งกำหนดว่าเพศมีแค่สองเพศคือ ชาย-หญิง โดยให้คุณค่ากับความเป็นความเป็นชาย (masculinity) อย่างมาก และคาดหวังว่าคนที่มีเพศกำเนิดเป็นชายจะต้องแสดงออกถึงความเป็นชายเสมอ โดยความเป็นชายมักถูกนำไปยึดโยงกับความแข็งแกร่ง ความรุนแรง ความเป็นผู้นำ ความมีเหตุผล ความเชื่อมั่นในตนเอง ต้องชอบเพศหญิง และคาดหวังคนที่มีเพศกำเนิดเป็นหญิงต้องแสดงออกถึงความเป็นหญิง (femininity) เสมอ ในขณะที่ความเป็นหญิง มักถูกนำไปยึดโยงกับความอ่อนแอ เป็นรอง พิณอบพิเทา ความอ่อนไหว ความย่ำแย่ ต้องชอบเพศชาย ระบบเพศแบบ binary กำหนดหน้าที่และตำแหน่งในสังคมของคนตามกรอบเพศ ทำให้เกิดอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ชายตามขนบ ผู้หญิงตามขนบ และคนที่ไม่อยู่ในกรอบเพศ เช่น ผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้าทางการทำงานมากกว่าผู้หญิง เพราะผู้ชายถูกคาดหวังว่าจะต้องเป็นผู้นำ ทำงานหาเลี้ยงครอบครัว และผู้หญิงถูกคาดหวังว่าจะต้องแต่งงานและลาออกไปเลี้ยงลูก เพื่อเติมเต็มหน้าที่แม่และเมีย ไม่สามารถทุ่มเทกับงานได้เต็มที่ ส่งผลให้ผู้หญิงถูกผลักให้ต้องพึ่งพาผู้ชายทางด้าน การเงินและความมั่นคงในชีวิตมากขึ้น ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศแบบต่าง ๆ และความรุนแรงภายในบ้านมากกว่าคนกลุ่มอื่น ความรุนแรงทางเพศนอกจากปัจจัยเรื่องความใคร่ ยังเป็น พฤติกรรมการแสดงอำนาจเหนือกว่า (Thaicontent,2020) นอกจากนี้ ยังมีการจ้องมองผู้ชาย ที่ ก่อให้เกิดการเมืองทางเพศของการจ้องมองและแสดงให้เห็นถึงวิธีการมองโลกในแง่ดีที่ให้อำนาจแก่ผู้ชาย ในการจ้องมองชาย ผู้หญิงถูกวางตำแหน่งให้มองเห็นเป็น "วัตถุ" ของความปรารถนาชายต่าง เพศ ความรู้สึกความคิดและแรงผลักดันทางเพศของเธอมิมีความสำคัญน้อยกว่าการเป็น “กรอบ” โดย ความปรารถนาของผู้ชาย สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ลดทอนคุณค่าของผู้หญิง และยกยอความเป็นชายจนเกิน เหตุ ทำให้ผู้ชายรู้สึกว่าตนเป็นใหญ่เหนือเพศตรงข้าม กดขี่ และแสดงออกด้วยความรุนแรง

ดังที่กล่าวมาข้างต้นแม้ว่าประเทศเกาหลีใต้จะพัฒนาจนกลายเป็นผู้นำในด้านต่าง ๆ ภายในเวลา ไม่นาน แต่วัฒนธรรมความคิดสังคมชายเป็นใหญ่ที่ฝังรากลึกมาอย่างยาวนานในเกาหลีใต้นั้น ทำให้ เกิดการกดขี่ทางเพศขึ้นในทุกวงการ ไม่เว้นกระทั่งวงการกีฬา ที่แม้เราอาจจะไม่ได้ยินเรื่องการกดขี่ เหมือนในวงการบันเทิงมากนัก แต่มีคนจำนวนไม่น้อยที่ต้องทนอยู่กับจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ การกดขี่ และการทำร้ายร่างกาย โดยที่ไม่มีทางลี้ภัยและไม่มีใครให้การช่วยเหลือ แต่ในวงการกีฬานั้น

มีรูปแบบการแข่งขันหลายประเภท ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศ ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ ที่เกิดขึ้นในวงการกีฬาและอุตสาหกรรมสื่อที่นำเสนอเกี่ยวกับกีฬาและนักกีฬา ผ่านกีฬาประเภทเดี่ยวและประเภททีม เนื่องจากมีบริบท รูปแบบการกวดขี่ และการผลิตซ้ำที่แตกต่างกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้
- 1.2.2 เพื่อศึกษาลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.3.1 ได้รู้รูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้
- 1.3.2 ได้รู้ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้
- 1.3.3 ได้ฝึกทักษะการค้นคว้าและการวิเคราะห์แนวคิดทางสังคมศาสตร์ ได้ฝึกการเรียบเรียงข้อมูลและจัดการความคิดอย่างเป็นระบบ และได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาในงานเขียนที่ถูกต้อง

1.4 ขอบเขตการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ผ่านทางสื่อออนไลน์ มีขอบเขตการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ

- 1.4.1 เวลาการศึกษา ตั้งแต่ ค.ศ.2018 - 2020
- 1.4.2 พื้นที่ การนำเสนอการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬาในสื่อออนไลน์ ข่าวการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬาในเว็บไซต์ทั้งของประเทศไทยและประเทศเกาหลี และนิตยสาร โดยมีวงการกีฬาที่นำมาศึกษา ดังนี้
 - 1.4.2.1 กีฬาประเพณี กีฬาที่นำมาศึกษา คือ ไตรกีฬา และสเก็ต
 - 1.4.2.2 กีฬาประเภททีม กีฬาที่นำมาศึกษา คือ วอลเลย์บอล และเบสบอล

1.5 วิธีการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูล การกดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

1.5.1 สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ บทความวิชาการ งานวิจัย และนิตยสารที่ให้ข้อมูลเกี่ยวข้องกับเพศภาวะ รูปแบบการกดขี่ทางเพศผ่านแนวความคิดสตรีนิยม และการจ้องมองชาย

1.5.2 สื่อมัลติมีเดีย ได้แก่ บทความวิชาการ ข่าวการกดขี่ทางเพศในวงการกีฬาในสื่อออนไลน์ การสืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 ปิตาธิปไตย (Patriarchy) หรือระบบชายเป็นใหญ่ หมายถึง สังคมที่ผู้ชายมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิงโดยผู้หญิงจะถูกกีดกันออกจากสิทธิบางประการในฐานะมนุษย์ควรจะได้รับ การได้มาซึ่งสิทธิเหล่านี้เปลี่ยนเป็นอำนาจเพื่อการกดขี่ผู้อยู่ใต้บังคับ สะท้อนออกมาทั้งในรูปแบบแนวคิด และรูปธรรม

1.6.2 การประณามเหยียดผู้หญิง (Blaming the Victims) การกระทำที่ลดคุณค่า ด้วยการกล่าวหาบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อจากภัยอาชญากรรมหรืออุบัติเหตุ ว่าเป็นผู้มีส่วนสำคัญต่อการทำให้เกิดการกระทำผิดความผิดขึ้น

1.7 ขั้นตอนการดำเนินงาน

การวิจัยเรื่อง การกดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ ผู้วิจัยเริ่มดำเนินงานวิจัย ตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช 2563 จนถึง เดือน เมษายน พุทธศักราช 2564 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 10 เดือน โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1.7.1 วางแผนและตั้งขอบเขตของการทำงานวิจัย

1.7.2 ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย รวมถึงเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

1.7.3 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1.7.4 รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูล จัดเรียงในรูปแบบวิจัย

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน 10 เดือน										
	ก.ค. 63	ส.ค. 63	ก.ย. 63	ต.ค. 63	พ.ย. 63	ธ.ค. 63	ม.ค. 64	ก.พ. 64	มี.ค. 64	เม.ย. 64	
1. ทบทวนวรรณกรรม	←				→						
2. เก็บรวบรวมข้อมูล		←			→						
3. วิเคราะห์ข้อมูล						←			→		
4. สรุปผลการวิจัย								←		→	
5. จัดทำรายงานการวิจัย										←	→

1.8 แผนการเขียนเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง การกดขี่ทางเพศในวงการศึกษาของประเทศเกาหลีใต้ มีเนื้อหารวม 6 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

- 1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา
- 1.2 วัตถุประสงค์
- 1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
- 1.4 วิธีการศึกษาวิจัย
- 1.5 ขอบเขตการวิจัย
- 1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ
- 1.7 แผนการดำเนินงาน
- 1.8 แผนการเขียนเนื้อหา

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

- 2.1 แนวความคิดที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1.1 แนวความคิดเพศภาวะ
 - 2.1.2 แนวความคิดสตรีนิยม
 - 2.1.3 แนวความคิดการจ้องมองชาย
- 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศภาวะ
 - 2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสตรีนิยม

2.3 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

บทที่ 3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาประเภทเดี่ยวและประเภททีม

3.1 กีฬาประเภทเดี่ยว

3.1.1 สปีดสเกต

3.1.2 ฟิกเกอร์สเก็ต

3.2 กีฬาประเภททีม

3.2.1 วอลเลย์บอล

3.2.2 เบสบอล

3.3 สรุปผลการศึกษา

บทที่ 4 รูปแบบและวิธีการการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้

4.1 รูปแบบและวิธีการการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬา

4.1.1 รูปแบบการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬา

4.1.1.1 ร่างกาย

- กีฬาประเภทเดี่ยว (ชาย)

(หญิง)

- กีฬาประเภทีม (ชาย)

(หญิง)

4.1.1.2 เศรษฐกิจ

- กีฬาประเภทเดี่ยว (ชาย)

(หญิง)

- กีฬาประเภทีม (ชาย)

(หญิง)

4.1.1.3 การเมือง

- กีฬาประเภทเดี่ยว (ชาย)

(หญิง)

- กีฬาประเภทีม (ชาย)

(หญิง)

4.1.2 วิธีการการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬา

4.1.2.1 ทางตรง

- กีฬาประเภทเดี่ยว (ชาย)
(หญิง)

- กีฬาประเภททีม (ชาย)
(หญิง)

4.1.2.2 ทางอ้อม

- กีฬาประเภทเดี่ยว (ชาย)
(หญิง)

- กีฬาประเภททีม (ชาย)
(หญิง)

4.2 รูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา

4.2.1 รูปแบบการกวดขี่ทางเพศของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา

4.2.1.1 การถ่ายทอดสด

- การจ้องมองแบบวิถีที่ผู้ชายจับจ้องมองดูผู้ชายด้วยตนเอง
 - กีฬาประเภทเดี่ยวชาย
 - กีฬาประเภททีมชาย

4.2.1.2 รายการทอล์คโชว์/วาไรตี้

- การจ้องมองแบบวิถีที่ผู้ชายจับจ้องมองดูผู้หญิง
 - กีฬาประเภทเดี่ยวหญิง
 - กีฬาประเภททีมหญิง

4.2.2 วิธีการกวดขี่ทางเพศของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา

4.2.2.1 ทางตรง

- กีฬาประเภทเดี่ยว (ชาย)
(หญิง)

- กีฬาประเภททีม (ชาย)
(หญิง)

4.2.2.2 ทางอ้อม

- กีฬาประเภทเดี่ยว (ชาย)

(หญิง)

- กีฬาประเพณีทีม (ชาย)

(หญิง)

4.3 สรุปผลการศึกษา

บทที่ 5 ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้

5.1 ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬา

5.1.1 กีฬาประเภทเดี่ยว (ชาย)

(หญิง)

ผลิตซ้ำผ่าน

- สโมสร
- ผู้ฝึกสอน
- นักกีฬา

5.1.2 กีฬาประเภททีม (ชาย)

(หญิง)

ผลิตซ้ำผ่าน

- สโมสร
- ผู้ฝึกสอน
- นักกีฬา

5.2 ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา

5.2.1 กีฬาประเภทเดี่ยว (ชาย)

(หญิง)

ผลิตซ้ำผ่าน

- สโมสร
- ผู้ฝึกสอน
- นักกีฬา

5.2.2 กีฬาประเภททีม (ชาย)

(หญิง)

ผลิตซ้ำผ่าน

- สโมสร
- ผู้ฝึกสอน
- นักกีฬา

5.3 สรุปผลการศึกษา

บทที่ 6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการทำวิจัย

6.2 อภิปรายผลการทำวิจัย

6.3 ข้อเสนอแนะของผลการทำวิจัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัย เรื่อง การกดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์สูงสุด โดยทบทวนแนวความคิดทางสังคมศาสตร์และงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย โดยสามารถแบ่งได้ ดังนี้

2.1 แนวความคิดทางสังคมศาสตร์

2.1.1 แนวคิดเพศภาวะ

2.1.2 แนวคิดสตรีนิยม

2.1.3 แนวคิดการจ้างมองชาย

2.2 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องการวิจัย

2.2.1 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศภาวะ

2.2.2 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสตรีนิยม

2.2.3 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจ้างมองชาย

2.1 แนวความคิดทางสังคมศาสตร์

2.1.1 แนวคิดเพศภาวะ

สมพร รุ่งเรืองกลกิจ (2556:หน้า58) กล่าวว่า เพศและเพศภาวะมีความหมายแตกต่างกัน เพศ (sex) หมายถึง เพศชายหรือเพศหญิงที่กำหนด ขึ้นทางสรีระตามธรรมชาติ อาจเรียกได้ว่าเป็นเพศกำเนิด ซึ่งเป็นสากลไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือเปลี่ยนแปลงได้ยาก ความแตกต่างทางสรีระระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย มีผลให้ผู้หญิงและผู้ชายมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน เช่น ผู้หญิงมี บทบาทหน้าที่ในการตั้งครรภ์ ผู้ชายมีบทบาทในการผลิตต่อสุจิ เพศภาวะ (gender) คือ ความเป็นชาย และความเป็นหญิง อาจเรียกได้ว่าเป็นเพศกำหนด เพราะเกิดจากความคาดหวังและถูกขัดเกลาผ่านกระบวนการทางสังคม วัฒนธรรม เพศภาวะจึงเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะ บทบาทหน้าที่ของผู้หญิงและผู้ชาย ที่มีความแตกต่างกันตามบริบทของแต่ละสังคม ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาวะเงื่อนไข ของสังคมในขณะนั้น ความแตกต่างระหว่างผู้หญิงและผู้ชายที่สังคมกำหนด ส่งผลต่อความสัมพันธ์หญิงชาย การเข้าถึงและการใช้ทรัพยากร

เพศภาวะ สามารถอธิบายความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชายในมิติหลัก ดังนี้บรรทัดฐานหญิงชาย (gender norm) หมายถึง พฤติกรรมที่สังคมกำหนดว่าผู้หญิง ผู้ชายควร

เป็นอย่างไร เช่น ผู้หญิงมีความละเอียดอ่อน ผู้ชายมีความเข้มแข็ง การตีแผ่เหล่านี้เป็นเรื่องปกติ ของผู้ชายบทบาทหญิงชาย (gender roles) หมายถึง ความคาดหวังของสังคมที่มีต่อบทบาท ของผู้หญิง และผู้ชายในสังคมนั้น ๆ เช่น ผู้หญิงทำงานบ้าน ผู้ดูแลสมาชิกในครอบครัวผู้ชาย เป็นผู้นำครอบครัว ทำงานหารายได้สู่ครอบครัว ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศ (gender relationships) หมายถึง รูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมที่กำหนดว่าผู้หญิง และผู้ชายในวัยต่าง ๆ ควรปฏิบัติและวางตัวต่อเพศ ตรงข้ามอย่างไร เช่น ผู้ชายมีอำนาจการตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ของครอบครัว ผู้หญิงเป็นผู้ตาม บางสังคมเชื่อว่าผู้หญิงเป็นสมบัติของสามี การตอกย้ำเพศภาวะ (gender stereotypes) หมายถึง ภาพลักษณ์ ความเชื่อ ทศนคติ หรือสมมติฐานที่มีต่อประชากรบางกลุ่ม มักจะเป็นในแง่ลบหรือมาจาก สมมติฐานเกี่ยวกับกลุ่มนั้น ๆ ซึ่งมาจากบทบาทและบรรทัดฐานที่มีมาก่อน เช่น ผู้หญิงที่แต่งกายไม่ มิตรชิดเป็นสาเหตุทำให้ถูกข่มขืน การแบ่งงานหญิงชาย (genderbased division of labor) หมายถึง การให้คุณค่ากิจกรรมทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมถึงการประกอบอาชีพนอกบ้าน และ ภาระหน้าที่ที่ผู้ชายและผู้หญิงมีต่อครอบครัว และชุมชน (ทั้งที่มีหรือไม่มีค่าตอบแทน) เช่น การให้ คุณค่าต่องานที่ทำ รายได้มากกว่างานที่ไม่มีรายได้ การเข้าถึงและควบคุมทรัพยากร (access and control of resources) หมายถึง การที่บุคคลสามารถใช้ประโยชน์และมีอำนาจตัดสินใจในการใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรได้ เช่น ในบางสังคมหากผู้หญิงจะ ออกนอกรับต้องมิผู้ชายไปด้วย ผู้ชาย เป็นผู้นำวางแผนตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในชุมชน

การที่สังคมกำหนดความเป็นผู้หญิงและผู้ชายที่แตกต่างกัน ทำให้ทั้งผู้หญิงและผู้ชายมีความ ต้องการ และมีข้อได้เปรียบเสียเปรียบแตกต่างกัน เช่น ผู้หญิงเสี่ยงต่อการถูกระงับรุนแรงมากกว่า ผู้ชาย ในขณะที่ผู้ชายมีความเสี่ยงต่อการเป็นโรครุสุราเรื้อรัง หรือได้รับอุบัติเหตุมากกว่าผู้หญิง

ขลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2560:ออนไลน์) เพศภาวะ (Gender) คือสิ่งสร้างของสังคม (social contract) “ความเป็นหญิง” หรือ “ความเป็นชาย” ของมนุษย์จึงเป็นผลจากการปลุกฝังหรือกล่อม เกลาโดยสังคมหรือวัฒนธรรม หรือในแง่มุมมองที่ไม่ใช่เรื่องธรรมชาติ โดยทั่วไปอาจกล่าวได้ว่าเราดำรงอยู่ ในระบบสองเพศสภาพอย่างเคร่งครัด (Dichotomous Gender System) คือมีเพียง “ความเป็น หญิง” และ “ความเป็นชาย” เท่านั้น ความชัดเจนทางเพศสภาพ จึงส่งผลต่อชีวิตทางสังคมหรือ ความสัมพันธ์ทางสังคม ในทำนองเดียวกันความไม่ชัดเจนทางเพศสภาพจึงสร้างความอึดอัดให้การ จัดความสัมพันธ์ทางสังคมด้วยเช่นกัน กล่าวได้ว่าระบบสองเพศสภาพที่เคร่งครัดนี้แอบอิงอยู่กับ โครงสร้าง ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมแบบปิตาธิปไตย (patriarchy) คือ ในสองเพศสภาพ นี้มีเพศสภาพหนึ่ง (ความเป็นชาย) ที่ดีกว่าเหนือกว่าอีกเพศสภาพหนึ่ง (ความเป็นหญิง) และยิ่งไปกว่า

“ความเป็นหญิง “จึงถูกนิยามโดยเอาความต้องการของผู้ชายเป็นตัวตั้ง เช่น ผู้หญิงถูกนิยามว่าเป็น วัตถุ/ทาสทางเพศ เป็นเพศแม่ที่ดูแลเลี้ยงดูลูกหรือการที่ผู้หญิงมีที่ทางอยู่เพียงแคในครัวเรือน เป็นต้น

Stanley Harding (2561:65-70; อ้างอิงจาก นางเยาว์ เนาวรัตน์) ได้แยกแยะเพศภาวะในเชิงแนวคิดออกเป็น 3 รูปแบบ โดยที่ผู้เขียนอธิบายว่า เพศภาวะทั้ง 3 รูปแบบมีความเชื่อมโยง เหลื่อมซ้อนและซ้อนทับกัน คือ เพศภาวะที่เป็นโครงสร้างสังคมวัฒนธรรม เพศภาวะที่เป็นระบบโครงสร้างสัญลักษณ์นิยม และเพศภาวะที่เป็นคุณลักษณะและพฤติกรรมบุคคล

1. เพศภาวะที่เป็นโครงสร้างสังคมวัฒนธรรม (gender structure) หมายถึง โครงสร้างความคิดความเชื่อที่ใช้ในการจำแนกแบ่งงานทางสังคมเชิงเพศภาวะ (gender division of labour) รูปธรรมที่สะท้อนความคิดความเชื่อ การแบ่งงาน เชิงเพศภาวะมักเชื่อมโยงกับการจัดแบ่งพื้นที่ทางสังคม ซึ่งวิธีคิดในโลกตะวันตกได้จัดแบ่งพื้นที่ทางความคิดในลักษณะเป็นทวิและเป็นคู่ตรงข้าม ได้แก่ พื้นที่ “ส่วนตัว/ในบ้าน (private sphere)” และ “พื้นที่สาธารณะ (public sphere)” พื้นที่ส่วนตัวถูกกำหนดให้เป็นโลกของผู้หญิง ในโลกส่วนตัว/ในบ้าน ผู้หญิงถูกจัดแบ่งบทบาทและคาดหวังให้ทำหน้าที่แม่และเมีย ถูกคาดหวังให้ค้าจุนบ้าน อนุบาลสามี เลี้ยงดูอบรมบ่มเพาะสมาชิกในบ้าน แม่โลกสังคมจะมีพลวัตแต่โครงสร้างทางวัฒนธรรมยังบ่มเพาะความเชื่อ ความคาดหวังให้งานการผลิตซ้ำมวลมนุษยชาติเป็นงานของผู้หญิงอย่างค่อนข้างตายตัว ส่วนงานในพื้นที่สาธารณะ ทั้งในโลกเศรษฐกิจสังคม และการเมืองรวมทั้งในพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ได้รับการจัดแบ่งให้เป็นงานและพื้นที่ของผู้ชาย ฮาร์ดิง (Harding, 1986) ชี้ว่าการจัดแบ่งพื้นที่ในชีวิตประจำวันและงานผู้หญิง/ผู้ชายเป็นเพียงรูปธรรมที่แตกหน่อออกมาจากเค้าเงื่อนโครงสร้างเพศภาวะ ที่มีความเชื่อเรื่องพื้นที่และตำแหน่งของหญิงชายในแต่ละพื้นที่อย่างฝังลึก การสลับสับเปลี่ยนพื้นที่และบทบาทระหว่างปัจเจกในแต่ละเพศภาวะเป็นไปอย่างยากลำบาก การต่อต้านท้าทายต่อ ระบบคิดดังกล่าวมักถูกจ้องจาลงโทษอย่างรุนแรง หลากหลายรูปแบบโดยเฉพาะการลงโทษผ่านทางภาษาและ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ผู้ต่อต้านท้าทายจึงมักอ่อนแรงไปในที่สุด สังคมเองได้เฝ้าจับจ้องผู้ต่อต้านท้าทายระบบคิดโครงสร้างเพศภาวะอย่างหวาดหวั่นเช่นกัน รวมทั้งคอยตอกย้ำความเชื่อจนเกิดสำนึกว่าการจัดแบ่งพื้นที่ของแต่ละเพศภาวะ เป็นกฎธรรมชาติ

2. เพศภาวะที่เป็นระบบโครงสร้างสัญลักษณ์นิยม (gender symbolism) หมายถึง ระบบคิดและการรับรู้เรื่องราว การประดิษฐ์ ตบแต่งสัญลักษณ์ และรหัสหมายในแบบชั่วคราวข้ามตามเพศภาวะหญิงและชาย เช่น ความอ่อนแอ ความอ่อนหวาน และความเป็นแม่เป็นเมีย มักถูกหมายรู้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของเพศภาวะหญิง ส่วนสัญลักษณ์ที่เป็นชั่วคราวข้าม ได้แก่ ความเข้มแข็ง ก้าวร้าว และกล้าหาญ ถูกรับรู้ว่าเป็นรหัสหมายความเป็นชายชาย

3. เพศภาวะที่เป็นคุณลักษณะและพฤติกรรมบุคคล (individual gender) คือ การควบคุมและกล่อมเกลากองสถาบันทางสังคมเพื่อสร้างบุคลิกภาพและ พฤติกรรมความเป็นเพศภาวะของแต่ละปัจเจกในแต่ละวัฒนธรรมให้มีลักษณะ ความเป็นเฉพาะในแต่ละเพศภาวะที่อิงแอบกับเพศสรีระ อาทิ การตั้งชื่อ การให้ความหมายต่อส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การใช้ภาษาที่จำเพาะสำหรับเด็กแต่ละเพศ การแยกของเล่นและการละเล่นของเด็กออกเป็นสองเพศ การกำหนดรูปแบบ และสีของเสื้อผ้า การกำกับพื้นที่และเส้นแบ่งพฤติกรรม และการกระทำทางสังคมออกเป็น 2 ประเภท ทั้งหมดนี้เพื่อให้เกิดการหมายรู้ความเป็นเพศเฉพาะ ในแต่ละบุคคลในระดับบุคลิกภาพ และการแสดงออกภายนอก

จากการทบทวนแนวคิดเพศภาวะ ผู้วิจัยนำความรู้ดังกล่าวมาประกอบการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 โดยพบว่า เพศภาวะเป็นภาวะความเป็นเพศชายหรือหญิง บ่งบอกสถานะและบทบาททางเพศของบุคคล ซึ่งมีมิติทางกายภาพ สรีระ อารมณ์ พฤติกรรม ที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม ทำให้เกิดความคาดหวังต่อความเป็นเพศชายหรือหญิง ในหลากหลายแง่มุมและมีส่วนกำหนดความเชื่อ ทศนคติ รวมทั้งประเพณีต่าง ๆ ที่ถูกทำให้กลายเป็นบรรทัดฐานของสังคม แต่หลายครั้งการแบ่งสถานะความเป็นเพศนำมาซึ่งความไม่เท่าเทียม การกดขี่ โดยเฉพาะในสังคมที่อยู่ภายใต้ระบบชายเป็นใหญ่

2.1.2 แนวคิดสตรีนิยม

วารุณี ฐิริสินสิทธิ์ (2545:หน้า29-181) กล่าวว่า การพัฒนาสตรีนิยมในสังคมตะวันตก ตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบัน ได้มีการแบ่งพัฒนาการได้เป็น 3 ช่วง คือ

คลื่นลูกที่ 1 (First Wave) เกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 17-19 จนถึงต้นศตวรรษที่ 20 ความคิดหลัก คือ การถกเถียงในประเด็นคุณธรรมของความเป็นหญิง ความเป็นชาย ความเป็นเหตุผลที่ผู้ชายมี ผู้หญิงไม่มี การเรียกร้องสิทธิความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย รวมทั้งความเป็นอิสระของผู้หญิง โดยนักสตรีนิยมยอมรับในการแบ่งสังคมออกเป็น 2 ส่วน คือ โลกสาธารณะและโลกส่วนตัว และมองว่าหน้าที่ในโลกส่วนตัวยังเป็นความรับผิดชอบของผู้หญิง การเคลื่อนไหวของผู้หญิงที่สำคัญในช่วงนี้ คือ การเรียกร้องสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งของผู้หญิงในอังกฤษและอเมริกาช่วงต้นศตวรรษที่ 20

คลื่นลูกที่ 2 (Second Wave) เริ่มในช่วงทศวรรษ 1960 - 1980 รากฐานแรกเริ่ม คือ การมองว่าบทบาทของผู้หญิงในสังคมมีสภาพเป็น “ผู้อื่น” หรือ “คนนอก” โดยเรียกร้องความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง เชื่อในความเป็นสากลของปัญหาและทางออกของผู้หญิง เช่น มองว่าผู้หญิง

ทุกคนในทุก ๆ ที่มีปัญหาเดียวกัน คือ ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ชาย นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญในการทำความเข้าใจต่อปัญหาผู้หญิงตามแนววิทยาศาสตร์ด้วย

คลื่นลูกที่ 3 (Third Wave) เกิดขึ้นในช่วงปลายทศวรรษ 1980 - ปัจจุบัน โดยตั้งคำถามต่อพื้นฐานของแนวคิดสตรีนิยมที่ผ่านมา ซึ่งเห็นด้วยว่ามีความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชาย เนื่องจากให้ความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับร่างกาย (embodiment) มองว่าเมื่อผู้หญิงและผู้ชายมีร่างกายที่แตกต่างกันย่อมนำมาซึ่งประสบการณ์ที่ต่างกัน ปฏิเสธการแบ่งแยกระหว่างเพศทางชีว (sex) และเพศทางสังคม (gender) นอกจากนี้ยังให้ความสนใจในความเฉพาะเจาะจง (particularity) ความหลากหลาย (multiplicity) และความแตกต่างของผู้หญิง ความขัดแย้ง รวมทั้งเรื่องอัตลักษณ์ (identity) ของผู้หญิง

จากพัฒนาการทั้ง 3 ช่วง ทำให้เกิดแนวคิดสตรีนิยมต่าง ๆ ตามช่วงเวลา ซึ่งแบ่งได้เป็น 8 ประเภท ดังนี้

1.สตรีนิยมสายเสรีนิยม (Liberal Feminism) ให้ความสำคัญกับเสรีภาพของปัจเจกบุคคล เพราะเชื่อในความเหมือนกันระหว่างเพศ กล่าวคือ ผู้หญิงและผู้ชายมีพื้นฐานความเป็นมนุษย์ที่เหมือนกัน และ เชื่อในความเท่าเทียมกันทางเพศโดยเรียกร้องให้มีโอกาสเท่าเทียมในการแข่งขันภายในระบบสังคมที่เป็นอยู่โดยเฉพาะในปริมนตลสาธารณณะ ให้ความสำคัญกับการต่อสู้ทางกฎหมายทางการเมืองและทางสถาบัน ด้วยการให้อิสระภาพแก่ผู้หญิงจากบทบาทความเป็นเพศที่ถูกกดขี่ บทบาทความเป็นเพศที่สังคมกำหนด เช่น ผู้หญิงเป็นคนดูแลบ้าน ดูแลลูก ผู้ชายทำงานเลี้ยงดูครอบครัว ทำให้ผู้หญิงไม่มีที่อยู่ในสังคม ซึ่งการต่อสู้ที่สำคัญของสตรีนิยมสายนี้ คือ การแก้ไขกฎหมายเป็นส่วนใหญ่ เรียกร้องการแก้ไขในแนวสังคมสงเคราะห์ เช่น การจัดให้มีสถานรับเลี้ยงเด็กของรัฐบาลช่วยเหลือผู้หญิง และเชื่อว่าถ้ามีการแก้ไขกฎหมายให้ผู้หญิงและผู้ชายเท่าเทียมกันแล้วก็ไม่จำเป็นต้องแก้ไขสถาบันทางสังคมอื่น ๆ อีกทั้งยอมรับการแทรกแซงของรัฐในการออกกฎระเบียบพิเศษสำหรับผู้หญิง ด้วยการกำหนดโควตาพิเศษให้ผู้หญิงในกรณีต่าง ๆ เช่น การรับเข้าทำงาน การเป็นตัวแทนทางการเมือง หรือการลาคลอด โดยให้เหตุผลว่า พื้นฐานของทั้งผู้หญิงและผู้ชายไม่ได้ต่างกัน แต่กลับถูกสังคมปฏิเสธโอกาส และท้ายที่สุดเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงที่จิตสำนึกของปัจเจกบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้การกดขี่ผู้หญิงหมดไป

2.สตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ (Marxist Feminism) มองว่าการที่ผู้หญิงถูกเอารัดเอาเปรียบนั้นมาจากระบบเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรมโดยเฉพาะแบบทุนนิยมโดยเชื่อว่าระบบทุนนิยมอุตสาหกรรมทำให้เกิดการแบ่งการทำงานออกเป็น "งานบ้าน" ที่ถูกมองว่าไม่มีคุณค่า ไม่มีค่าตอบแทน และไม่ก่อให้เกิดผลผลิตใด ๆ ในขณะที่ "งานนอกบ้าน" เป็นงานที่ก่อให้เกิดผลผลิตและมีค่าตอบแทน ระบบทุนนิยม

พยายามที่จะเก็บผู้หญิงไว้ทำแต่งงานบ้าน โดยถือว่าเป็นประโยชน์ต่อทุนนิยมเนื่องจากผู้ชายสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่โดยไม่เสียเวลาในการทำงานบ้านหรือทำอาหาร และนายทุนไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าแรงงานสูงขึ้นไปนำมาจ่ายให้กับคนทำงานบ้านเพราะมีผู้หญิงหรือภรรยาทำให้ฟรีอยู่แล้ว ในกรณีที่ผู้หญิงได้มีโอกาสทำงานนอกบ้าน งานที่ผู้หญิงส่วนใหญ่จะทำจะถูกมองว่าเป็น "งานของผู้หญิง" เช่น งานพยาบาล งานเย็บผ้า งานเลขานุการ ซึ่งเชื่อว่าเป็นงานที่คล้ายคลึงกับงานที่ผู้หญิงทำที่บ้าน จึงทำให้งานเหล่านั้นได้รับค่าตอบแทนต่ำเมื่อเทียบกับงานที่ผู้ชายส่วนใหญ่ทำ เพราะงานบ้านถูกตัดสินว่าเป็นงานที่ไม่มีคุณค่าในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม

3.สตรีนิยมสายถอนรากถอนโคน (Radical Feminism) ให้ความสำคัญกับความเป็นเพศหญิงในฐานะที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดกดขี่ทางเพศ คือ ผู้หญิงถูกกดขี่เพียงเพราะเธอเกิดเป็นผู้หญิง และมองว่าผู้หญิงแต่ละคนมีความเหมือนกันมากกว่าที่ผู้หญิงคนใดจะเหมือนกับผู้ชาย แม้ว่าเธอจะแตกต่างกันในชนชั้น เชื้อชาติ อายุ ฯลฯ โดยมีระบบชายเป็นใหญ่เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการกดขี่ อุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ถูกหล่อหลอมในสังคมผ่านกระบวนการขัดเกลาทงสังคมทำให้ผู้ชายเป็นผู้นครอบครองอำนาจและสิทธิประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ทำให้สตรีนิยมสายนี้ต้องการที่จะโค่นล้มการกดขี่ทางเพศทุกรูปแบบที่เกิดขึ้นในระบบชายเป็นใหญ่ จึงสนใจศึกษาเรื่องความเป็นแม่ และเรื่องเกี่ยวกับกามารมณ์ เพราะความรุนแรงและการครอบงำที่ผู้ชายกระทำต่อผู้หญิงนั้นได้ถูกทำให้เป็นเรื่องปกติและชอบธรรมในพฤติกรรมทางเพศ ผ่านความเชื่อที่ว่าผู้ชายโดยธรรมชาติจะก้าวร้าวและเป็นผู้นำ ผู้หญิงเป็นฝ่ายรองรับและเป็นผู้ตาม การเป็นรองของผู้หญิงจึงถูกถือว่าเป็นบรรทัดฐานในด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น การข่มขืน การล่วงละเมิดทางเพศ เป็นต้น

4.สตรีนิยมสายวัฒนธรรม (Cultural Feminism) ให้ความสำคัญกับการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมผู้หญิง โดยเสนอว่าผู้หญิงมีลักษณะที่แตกต่างจากผู้ชาย เช่น การดูแลเอาใจใส่ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่น มุ่งความสนใจไปที่การเปลี่ยนแปลงของตัวผู้หญิงมากกว่าการเปลี่ยนแปลงที่ระบบ เพราะถึงแม้ผู้หญิงจะได้รับโอกาสทางการศึกษา หรือทางกฎหมาย แต่โครงสร้างพื้นฐานทางสังคมไม่ได้เอื้อให้เกิดความเท่าเทียมระหว่างเพศที่แท้จริง จึงเรียกร้องให้รักษาความแตกต่างระหว่างชายและหญิงไว้ นำคุณลักษณะที่มองว่าไม่ตีมาสร้างคุณค่าใหม่ เพื่อให้เกิดทัศนะใหม่ โดยเชื่อในความมีธาตุแท้ของผู้หญิงตามธรรมชาติเป็นหนึ่งเดียวและเป็นสากล

5.สตรีนิยมสายสายนิเวศ (Ecofeminism) ไม่ยอมรับว่าคุณลักษณะของความเป็นชายคือความเหมาะสมเชื่อว่าผู้หญิงมีความแตกต่างและดีกว่าผู้ชายตามธรรมชาติ และโดยเงื่อนไขทางชีวภาพ เช่น การให้กำเนิดลูก ทำให้ผู้หญิงมีความเชื่อมโยงกับธรรมชาติ เชื่อมโยงกับโลก ส่วนผู้ชายนั้นใกล้ชิดกับวัฒนธรรม ทำให้ผู้ชายได้พยายามและประสบความสำเร็จในการข่มเหงรังแกทั้งผู้หญิงและ

ธรรมชาติ การเชื่อมโยงผู้หญิงเข้ากับธรรมชาตินี้ได้นำไปสู่การฟื้นฟูพิธีกรรมโบราณที่ให้ความสำคัญกับการบูชาพระแม่เจ้า พระจันทร์ และสัตว์ต่าง ๆ รวมทั้งระบบสืบพันธุ์ของผู้หญิง โดยมองว่าธรรมชาติเปรียบเสมือนแม่และพระแม่เจ้าซึ่งเป็นที่มาของพลังอำนาจและแรงบันดาลใจ และเรียกร้องให้มีการปฏิเสธรหัสวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

6.สตรีนิยมสายสังคมนิยม (Socialist Feminism) ให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจพื้นที่ส่วนตัว ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างชายหญิง รวมทั้งหน้าที่การให้กำเนิดเด็กของผู้หญิงในการวิเคราะห์การกดขี่ผู้หญิง เชื่อในความเหมือนกันระหว่างชายหญิง การแบ่งโลกออกเป็นโลกส่วนตัวและโลกสาธารณะ เสนอให้ผู้หญิงผลักดันโลกส่วนตัวออกไปในโลกสาธารณะ มุ่งความสนใจในประเด็นการทำงานของผู้หญิงว่าถูกเอาเปรียบอย่างไรในสังคม ดังนั้นต้องทำลายโครงสร้างของระบบสูงต่ำทางเพศ เชื้อชาติ และชนชั้น ที่ได้รับการรักษาบางส่วนจากการแบ่งเพศกันทำงาน การมีส่วนร่วมในการผลิตเป็นเงื่อนไขจำเป็นในการปลดปล่อยผู้หญิงแต่การแบ่งเพศกันทำงานมีส่วนทำให้ผู้หญิงเป็นรองและถูกกดขี่ เลิกมองการสืบพันธุ์ในแง่ชีวภาพ การเลี้ยงดูเด็กและการทำงานบ้านเป็นเรื่อง ธรรมชาติเพราะสิ่งนี้เป็นการสร้างทางวัฒนธรรม เป็นเรื่องประวัติศาสตร์ที่มีผลต่อการกดขี่ผู้หญิง ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ เป็นผลจากการปฏิสัมพันธ์กันของระบบชายเป็นใหญ่และระบบทุนนิยมในสังคม หรือกล่าวได้ว่า เมื่อทั้งระบบความเป็นเพศและระบบเศรษฐกิจมาสัมพันธ์กันในยุคสมัยหนึ่ง ๆ ทำให้เกิดโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมที่ผู้ชายอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบ ส่วนผู้หญิงอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบ

7.สตรีนิยมสายจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Feminism) เชื่อว่าการทำความเข้าใจต่อพัฒนาการความเป็นชายเป็นหญิงจำเป็นต้องทำความเข้าใจในระดับจิตใจ และความเป็นเพศเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น ในสภาพแรกเริ่มเด็กจะไม่มีสภาพที่แตกต่างกันในความเป็นเพศ แต่ต่อมาอำนาจได้เข้ามาสร้างความแตกต่างทางเพศในทางวัฒนธรรม จึงทำให้ความสูงต่ำในความเป็นเพศ(ระหว่างชายและหญิง)เกิดขึ้น จึงให้ความสำคัญในเรื่องการก่อรูปของบุคลิกลักษณะเฉพาะของแต่ละเพศในกรอบชายเป็นใหญ่ ให้ความสำคัญความหมายทางวัฒนธรรมเชิงสัญลักษณ์ที่เป็นรหัสในภาษา เพราะภาษาถูกมองว่าเป็นรากฐานของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเด็กในก้าวแรกสู่ วัฒนธรรม ไม้มีความเป็นหญิง-ชายที่เป็นธรรมชาติ แต่ถูกสร้างขึ้นโดยสังคมผ่านภาษาที่ถูกจัดระเบียบภายใต้ ระบบชายเป็นใหญ่

8.สตรีนิยมสายหลังสมัยใหม่ (Postmodern Feminism) ให้ความสำคัญต่อความแตกต่างของกลุ่มผู้หญิง รวมทั้งความหลากหลายที่มีอยู่ของผู้หญิงแต่ละคน เพราะอัตลักษณ์ของผู้หญิงคนใดคนหนึ่ง ไม่ได้ประกอบขึ้นจากความเป็นเพศหญิงแต่เพียงอย่างเดียว แต่ประกอบด้วยสิ่งอื่น ๆ ด้วย เช่น ชาติพันธุ์ชนชั้น เป็นต้น นอกจากนี้ยังปฏิเสธความคิดสารัตถะนิยม โดยเสนอว่าไม่มีผู้หญิง ไม่มี

ความเป็นผู้หญิง ทุกอย่างล้วนสร้างผ่านปฏิบัติการทางวาทกรรม จึงไม่มีความเป็นผู้หญิงแท้ คงที่ตายตัว และไม่เปลี่ยนแปลง ไม่มีความเหมือนกันของความเป็นผู้หญิงควรให้ความสนใจกับมุมมองที่เป็นท้องถิ่น บริบททางประวัติศาสตร์ความเฉพาะเจาะจงมากกว่าความเป็นสากลทั่วไป แทนที่จะหาธรรมชาติความเป็นหญิงที่เป็นธาตุแท้ ควรหันมาสนใจว่าผู้หญิงถูกสร้างทางสังคมอย่างไรในสังคมที่เฉพาะหนึ่ง ๆ ไม่มีความจริงของผู้หญิง เพราะถูกสร้างขึ้นมาที่หลังไม่ได้มีแต่กำเนิดเป็นธรรมชาติ ผู้หญิงมีสภาพเป็นพหุไม่มีความเป็นแก่นแท้ของผู้หญิงที่เป็นเอกภาพ

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น สตรีนิยม หมายถึงระบบคิดและขบวนการทางสังคมที่พยายามเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะตั้งอยู่บนการวิเคราะห์ที่ว่าผู้ชายอยู่ในฐานะได้เปรียบและผู้หญิงอยู่ในสภาพที่เป็นรอง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าสตรีนิยมมีจุดมุ่งหมายทางการเมืองพอ ๆ กับจุดมุ่งหมายทางวิชาการ เป็นวิถีทั้งของความคิดและการกระทำ ให้ความสนใจในประเด็นที่เกี่ยวกับอัสราฟส่วนบุคคล ครอบครัว รัฐ การกระจายอำนาจที่ไม่เทียมทางเพศในทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมวัฒนธรรม และเรียกร้องให้มีการสร้างสมดุลใหม่ระหว่างเพศในนามของความมีมนุษยธรรมเดียวกันและเคารพในความแตกต่างของกันและกัน โดยสามารถนำมาวิเคราะห์ในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ถึงการศึกษารูปแบบและวิธีการกดขี่ทางเพศในวงการกีฬา

2.1.3 แนวคิดการจ้องมองชาย

ทฤษฎีการจ้องมองชาย คือ การที่ผู้หญิงในสื่อถูกมองจากสายตาของชายรักต่างเพศและผู้หญิงเหล่านี้ถูกแสดงว่าเป็นวัตถุแห่งความปรารถนาของผู้ชาย ผู้ชมถูกบังคับให้มองผู้หญิงจากมุมมองของชายรักต่างเพศแม้ว่าพวกเขาจะเป็นหญิงรักต่างเพศหรือชายรักร่วมเพศก็ตาม จากมุมมองของนักสตรีนิยม ทฤษฎีนี้สามารถมองได้ 3 วิธี

- ผู้ชายมองผู้หญิงอย่างไร (How men look at women)
- ผู้หญิงมองตัวเองอย่างไร (How women look at themselves)
- ผู้หญิงมองผู้หญิงคนอื่นอย่างไร (How women look at other women)

ซึ่งเชื่อว่าความจริงแล้วผู้หญิงเป็น “ผู้แบกรับความหมาย (bearer of meaning)” และ “ไม่ใช่ผู้สร้างความหมาย (maker of meaning)” ซึ่งให้เห็นว่าผู้หญิงไม่ได้ถูกวางไว้ในบทบาทที่สามารถควบคุมฉากได้ แต่พวกเขาจะถูกวางไว้ในฉากที่จะสังเกตได้จากมุมมองที่เป็นรูปธรรม ยิ่งไปกว่านั้นวิธีการดูภาพยนตร์แบบนี้จะไม่มีทางสลับกันเพื่อให้ผู้ชายเป็นคนที่ถูกมองในลักษณะดังกล่าว ความไม่เท่าเทียมกันนี้ทำตามแนวคิดโบราณและล้าสมัยที่ว่า “ผู้ชายมองผู้หญิงและผู้หญิงเป็นฝ่ายถูก

มอง” ความไม่เท่าเทียมของอำนาจทางเพศจึงเป็นพลังควบคุมในภาพยนตร์และสร้างขึ้นเพื่อความสุขของผู้ชมชายซึ่งฝังรากลึกในอุดมการณ์และวาทกรรมชายเป็นใหญ่

Laura Mulvey (2557:492-494; อ้างอิงจากกาญจนา แก้วเทพ) ประยุกต์เอาแนวคิดของจิตวิเคราะห์และแนวคิดเรื่องอำนาจของ Foucault ไปใช้ในการวิเคราะห์ภาพยนตร์ โดยเขียนงานชื่อ “Visual Pleasure and Narrative Cinema” (1986) ที่มีชื่อเสียงอย่างมากเนื่องจากเป็นผลงานชิ้นแรก ๆ ที่ได้ศึกษา การจ้องมองดู (Gazing) และความรื่นรมย์ (Pleasure) ตามแนวสตรีนิยม

Laura เริ่มต้นด้วยข้อเสนอที่ว่า จากแนวคิดของจิตวิเคราะห์ที่เสนอว่า มนุษย์มีสัญชาตญาณ 2 อย่างที่หากตอบสนองแล้วจะทำให้ ego มีความสุขคือ

- ความสุขที่ได้ “จ้องมองผู้อื่น”
- ความสุขที่ได้มองดูตนเอง (ego Libido) เพื่อการสร้างอัตลักษณ์ (identity)

จากพื้นฐานแนวคิดดังกล่าว Laura Mulvey ได้เสนอว่า ทุกวันนี้ กระบวนการไปชมภาพยนตร์นั้น เมื่อกระทำอยู่ภายใต้ระบบพ่อเป็นใหญ่ กระบวนการนี้ก็ได้ทำหน้าที่ผลิต/สร้างและผลิตซ้ำวิธีการจ้องมองดูแบบผู้ชาย (Male Gazing) ให้เป็นวิธีการหลัก โดยไม่จำเป็นว่าเพศที่แท้จริงของผู้ดูจะเป็นเพศอะไร การจ้องมองดูแบบผู้ชายนั่นก่อให้เกิดความรื่นรมย์ขึ้นมา 2 แบบ ตามการตอบสนองสัญชาตญาณที่กล่าวมาคือ

1.Scopophilia : ความรื่นรมย์จากการได้จ้องดูผู้อื่น การไปดูหนังนั้นไม่ได้เป็นเพียง “การดู” ให้รู้ว่าอะไรเป็นอะไรเท่านั้น หากทว่ายังก่อให้เกิด “ความสุข” จากการที่ได้ดูนั้นอีกด้วย ความสุขเช่นนี้จิตวิเคราะห์อธิบายว่าโยงใยกับเรื่องการกระตุ้นสัญชาตญาณทางเพศ และในบางครั้งก็มีลักษณะแบบก้าวร้าวเจือปนมาด้วย เช่น การจ้องดูแบบบังคับโดยการฝืนใจ “สิ่งที่ถูกดู” ตัวอย่างของการดูรูปโป๊เป็นกรณีให้เห็นชัดเจนที่สุด แต่กรณีอื่น ๆ ก็ไม่ได้แตกต่างไปจากนี้มากนัก ในขณะที่พฤติกรรมการเจาะแอบดูคนตามห้องน้ำอาจจะถือได้ว่า “ผิดปกติ” แต่การไปดูหนังนั้นเป็นเรื่อง “ปกติ” ทว่าสัญชาตญาณที่อยู่เบื้องหลังทั้ง 2 กรณีนี้เป็นเรื่องเดียวกัน

2.Narcissistic pleasure: ความรื่นรมย์ที่ได้ดูภาพของตัวเอง ความรื่นรมย์แบบนี้เหมือนกับอาการหัวเราะชอบใจเด็ก ๆ ที่มองเห็นภาพตัวเองในกระจก ในกรณีของภาพยนตร์นั้นความสุขนั้นเกิดจากการที่เห็น “ตนเอง” (ในคราบของพระเอกนางเอก) ที่ดูดีกว่าตัวจริง เช่นหล่อเหลา กล้าหาญ เสียสละซึ่งให้ความสุขใจเป็น อย่างยิ่ง

จากสัญชาตญาณและความรื่นรมย์ 2 แบบที่กล่าวมานี้ เมื่อมาแสดงออกในสังคมแบบพ่อเป็นใหญ่ การจ้องมองดูที่ตอบสนองสัญชาตญาณดังกล่าวก็กลับตอบสนองแต่ “ผู้ชาย” เท่านั้นเพราะ

ผู้ชายจะเป็น “ผู้ที่มีโอกาสในการจ้องมองดู” ส่วนผู้หญิงจะเป็นเพียง “สิ่งที่ถูกจ้องดู” เท่านั้น แม้ผู้ชมจะเป็นผู้หญิงเธอก็ต้องสวมใส่ “วิธีการจ้องมองดูแบบผู้ชาย” เมื่อเธอไปดูหนัง ส่วนผู้หญิงที่อยู่ในจอหนังนั้นจะถูกจ้องมองดูจาก 3 ด้วยกันคือ

- ถูกจ้องมองดูจากกล้องถ่ายภาพยนตร์ซึ่งเป็นการจ้องมองแบบผู้ชาย
- ถูกจ้องมองดูจากพระเอก
- ถูกคนดูนอกจอจ้องมองดูเป็นขั้นสูงสุดท้าย

Laura Mulvey เสนอว่านักสตรีนิยมที่ศึกษาเรื่องสื่อมวลชนควรให้ความสนใจกับเรื่อง “การจ้องมองดู” เพราะ Foucault ได้กล่าวว่า “การจ้องมองดู” เป็นรูปแบบหนึ่งของการใช้อำนาจ ในกรณีของหนังก็เป็นการใช้อำนาจที่ผู้ชายกระทำต่อผู้หญิง ดังนั้น การต่อสู้ทางเพศจึงเริ่มต้นขึ้น ณ เวทีแห่งการจ้องมองดูด้วยเช่นกัน

ทฤษฎีการจ้องมองชายไม่เพียงเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์เท่านั้น แต่ยังมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันอีกด้วย จะสังเกตได้จากการโฆษณาการคัดค้านและการแสดงภาพทางเพศของร่างกายผู้หญิงสามารถพบได้แม้ในสถานการณ์ที่เพศหรือการแสดงเพศไม่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่โฆษณา

2.2 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

2.2.1 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศภาวะในสังคมชายเป็นใหญ่

ดำรงค์ ฐานดี (2547) ได้เขียนหนังสือ เรื่อง สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี โดยอธิบายผู้หญิงในสังคมเกาหลีไว้ว่า สถานภาพของสตรีเกาหลีอยู่ต่ำกว่าบุรุษในทุกด้าน ทั้งนี้เป็นผลมาจากการยกย่องผู้ชายให้มีสถานภาพสูงสุดในสังคมและในครอบครัว (public and private) สถานที่ทำงานทุกแห่งจะมีแต่ผู้ชาย ทำงานในหน้าที่เป็นหัวหน้า และพนักงานทุกระดับ หากจะมีผู้หญิงบ้างพวกเธอจะทำงานในตำแหน่งสนับสนุนและรับใช้ เช่น เป็นพนักงานทำความสะอาด เป็นผู้ซุงชา กาแฟบริการ เป็นฝ่ายประชาสัมพันธ์ พนักงานพิมพ์ดีด จัดแฟ้มเอกสาร เป็นต้น ผู้หญิงจะได้รับการกีดกันไม่ให้ทำงานในตำแหน่งที่มีความสำคัญในองค์กร และจะไม่ได้รับการฝึกอบรมเรียนรู้งานที่เป็นหลักสำคัญ และบริษัทจะไม่ลงทุนให้ไปศึกษาต่อ รวมทั้งจะไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบริหาร ทั้งนี้เพราะจะเป็นที่รู้กันว่าเมื่อพวกเธอแต่งงานก็จะต้องออกไปดูแลครอบครัวสามี และยังมีลูกก็ต้องออกงานอย่างไม่ต้องสงสัย ส่วนรายได้ของผู้หญิงนั้นแม้จะได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรในระดับเดียวกับผู้ชาย พวกเธอจะได้รับเงินเดือนต่ำกว่ามาก ดังนั้น พ่อแม่ส่วนใหญ่จะไม่ส่งลูกสาวให้เรียนต่อในชั้นสูง

ในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างเพศในเกาหลีนั้น ไม่ว่าจะสังคมจะเป็นสังคมประเพณี (tradition) สังคมทันสมัย (modernity) หรือสังคมหลังทันสมัย (post-modernity) ก็ตาม ค่านิยมยกย่องกันมากที่สุดก็คือ พรหมจารี ซึ่งเป็นค่านิยมในลัทธิขงจื้อที่คนเกาหลีนับถือ มาตั้งแต่ครั้งยุคอาณาจักรโชซอน (Choson ค.ศ. 1392-1910) ที่ถือเป็นศาสนาประจำชาติ ค่านิยมดังกล่าวได้รับการยอมรับปฏิบัติติดต่อกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเหตุผล สำคัญเมื่อผู้หญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศมักจะไม่แจ้งความต่อตำรวจเพราะเกรงว่าจะถูกตราว่าเป็นคนสูญเสียพรหมจรรย์หรือไม่บริสุทธิ์ไป

ในเรื่องการศึกษา วัฒนธรรม กีฬา และกฎหมาย สังคมได้เปิดโอกาสให้ทั้งชายและหญิงมีความเท่าเทียมกันในการเข้าไปมีส่วนร่วม แต่ในชีวิตจริงของสังคมในประเทศเกาหลีใต้ สถานการณ์ยังคงมีความแตกต่างกันอยู่มาก มีการแบ่งแยกระหว่างเพศ ทำให้ค่านิยมตามประเพณียังคงอยู่ในสังคมเกาหลีที่ตอกย้ำให้ยอมรับการแบ่งงานระหว่างเพศ อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงค่านิยมให้เกิดความเท่าเทียมกันย่อมเกิดขึ้นได้ยาก

เพ็ญประภา ภัทรานุกรม (2016:หน้า14-15) ได้เขียนบทความวิชาการ เรื่อง การศึกษาเพื่อส่งเสริมความเท่าเทียม : ทางออกของความรุนแรงทางเพศ พบว่า ผลกระทบต่อผู้หญิงจากปฏิบัติการของวาทกรรมเพศภาวะภายใต้มุมมองชายเป็นใหญ่ ส่งผลให้เกิดการแบ่งแยกผู้หญิงและผู้ชาย เช่น การกล่อมเกล่าให้สมาชิกในสังคมที่เป็นผู้หญิงและผู้ชายมีวิถีคิด การกระทำ ความถนัด ทักษะ วัฒนธรรม อุดมการณ์ที่ต่างกันออกไป ผู้ชายมักจะถูกกำหนดให้มีคุณลักษณะที่เหนือกว่า ด้วยคุณลักษณะหรืออัตลักษณ์ที่กำหนดให้นี้ทำให้ผู้หญิงถูกกั้นออกนอกกรอบ และสิทธิอำนาจในการเข้ามากำหนดเพศภาวะของผู้หญิงถูกละเลย ผู้หญิงกลายเป็น “ผู้ด้อยโอกาส” หรือ “ชนชั้นสอง” ในสังคมโดยการให้คุณค่านี้ แพร่กระจายไปทั่วทุกสถาบันทางสังคม การแบ่งแยกและการจัดประเภทความแตกต่างให้กับผู้หญิงถูกทำให้สมจริงและตอกย้ำมากขึ้นโดยส่งผ่านสถาบันทางสังคมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสถาบันที่ปลูกฝังความรู้ ความจริงเกี่ยวกับเพศภาวะให้สมาชิก ตั้งแต่ในวัยเด็กจนถึงผู้ใหญ่ โดยได้สร้างผลกระทบให้กับผู้หญิงได้อย่างสอดคล้อง กล่าวคือ ผู้ชายได้รับการปลูกฝังในเรื่องการเป็นผู้นำ การเล่นที่ท้าทายความสามารถในพื้นที่สาธารณะ ความมีเหตุผล การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาในสาขาวิชาที่เหมาะสม เช่น สาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์ต่างจากเด็กผู้หญิงที่ครูมักคาดหวังให้เป็นเด็กที่เรียบร้อย เชื่อฟัง เป็นผู้ตามที่ดี มักเรียนในสาขาทางด้าน สังคมศาสตร์ซึ่งนับว่าเป็นสาขาวิชาของผู้หญิง รวมถึงวิชาการทำอาหาร การเรือน ตัดเย็บเสื้อผ้า การพยาบาล ด้วยบทบาทและหน้าที่ของสถาบันการศึกษาดังกล่าว จึงเป็นการแบ่งแยก สร้างความไม่เท่าเทียมให้กับผู้หญิงและผู้ชายในสังคม

การแบ่งแยกและการจัดประเภทความแตกต่างให้ผู้หญิงกับผู้ชายในสังคมนี้ถูกทำให้สมจริงด้วยการผูกโยงวุฒิการศึกษาเข้ากับเงินเดือน ลักษณะของงานและฐานะทางสังคมโดยการตีค่าคุณวุฒิต่าง ๆ ออกมาเป็นเงินเดือนหรือค่าตอบแทนซึ่งส่งผลให้ผู้ชายซึ่งมีวุฒิการศึกษาในสายวิทยาศาสตร์ได้รับค่าตอบแทนที่สูงกว่าผู้หญิง และสามารถเข้าสู่งานอาชีพที่มีเกียรติและได้รับการยกย่องจากสังคม ส่วนผู้หญิงที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าก็ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มของผู้ใช้แรงกรหรือกรรมกรไร้ฝีมือ รายได้ต่ำ เป็นต้น

ดังนั้นเพศภาวะในระบบชายเป็นใหญ่จึงมิได้เป็นไปได้เพื่อก่อให้เกิดความสามารถที่สนองตอบต่อความต้องการของหญิงชายที่แท้จริง และไม่ได้ก่อให้เกิดความเสมอภาค แต่กลับทำให้ผู้หญิงถูกบั่นทอนศักยภาพรวมถึงไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร แม้ว่าจะมีการโต้แย้งว่ามีผู้หญิงบางคนสามารถมีบทบาทที่เท่าเทียมหรือเหนือกว่าผู้ชาย ซึ่งควรเป็นประเด็นที่ถามต่อไปว่าเป็นจำนวนเท่าไรที่ฝ่าฟันต่อสู้ผ่านวาทกรรมเพศภาวะกระแสหลักขึ้นมาได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบกับปริมาณประชากรของผู้หญิงแล้ว จะเห็นว่าเป็นจำนวนเพียงน้อยนิดที่อาจกล่าวได้ว่าน่าจะยกประโยชน์ให้กับความสามารถพิเศษเฉพาะรายมากกว่าที่จะเป็นเพราะช่องทางเพศภาวะได้กำหนดขึ้นสำหรับสมาชิกในสังคม นอกจากนี้ฐานะตำแหน่งของผู้หญิงถูกลดทอนความสัมพันธ์ด้วยการกำหนดอัตลักษณ์ให้กับผู้ชายในฐานะผู้ที่เหนือกว่า มีความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลมากกว่ารวมถึงสามารถตัดสินใจในทุกระดับได้ดีกว่า ด้วยมุมมองนี้ไม่เพียงแต่เป็นการลดทอนความสำคัญของผู้หญิงเท่านั้น แต่ยังเป็นการปิดกั้นศักยภาพ โอกาสในการพัฒนาของผู้หญิงลงด้วย พลังของผู้หญิงจึงอ่อนแอลง การดำรงอยู่จึงมีสภาพกลายเป็นส่วนชายขอบของสังคมที่อ่อนแอ ถูกกดขี่ เมื่อไม่มีความเท่าเทียมผู้ที่อ่อนแอกว่าก็ย่อมจะกลายเป็นผู้ถูกกระทำและตกเป็นเหยื่อในความรุนแรง ความเหลื่อมล้ำระหว่างเพศหญิงและชายจึงเป็นสาเหตุที่สำคัญในการกระทำความรุนแรงต่อผู้หญิงทั้งทางร่างกายและจิตใจในรูปแบบต่าง ๆ

โซ้นมจู้ (2561) เขียนหนังสือ เรื่อง คิมจียอง เกิดปี 82 อธิบายสังคมชายเป็นใหญ่ในประเทศเกาหลีใต้ ผ่านชีวิตของตัวละคร ที่ชื่อ คิมจียอง ผู้ถูกกดขี่อยู่ภายใต้ระบบดังกล่าวไว้ว่า สังคมชายเป็นใหญ่เริ่มต้นเมื่อคุณเกิดเป็นลูกผู้หญิง เธอมีน้องชายที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่มากกว่าตัวเธอเอง และพี่สาว หากมีของที่อยู่ในสภาพดี หรือจำนวนจำกัดต้องแบ่งให้น้องชายก่อน เมื่อเธอเข้าสู่วัยมัธยมขณะที่เธอกลับจากการเรียนพิเศษ เธอถูกเพื่อนผู้ชายคุกคาม แต่เมื่อเล่าเหตุการณ์ให้พ่อฟัง เธอกลับถูกพ่อดุค้ำว่าเป็นเพราะเธอไปเรียนพิเศษไกล คุยกับคนแปลกหน้าง่าย หรือทำไมถึงใส่กระโปรงสั้น ไม่แต่งการให้เรียบร้อย โดยไม่มีท่าทีที่ดูปกป้องเธอเลยสักนิด ขณะที่เธอทำกิจกรรมในชมรมเมื่อสมัยเรียนในมหาวิทยาลัย รุ่นพี่คนสนิทของเธอต้องการให้การทำงานในชมรมเป็นไปอย่างเท่าเทียม แต่รุ่น

ที่ผู้ชาย พุดขึ้นว่า “บอกก็ครั้งแล้ว ผู้หญิงทำไมไหวหрок แค่วกเธออยู่เฉย ๆ ในชมรม เราก้มีแรงฮึดแล้ว” ทำให้เห็นถึงมุมมองของผู้ชายที่มีต่อผู้หญิงว่าเป็นเพียงวัตถุของการจ้องมองเท่านั้น ครั้นเมื่อเข้าสู่วัยทำงาน จียองเป็นผู้หญิงที่ทำงานเก่ง มีการศึกษาสูง แต่เธอกลับถูกปฏิเสธจากหลายบริษัทที่รับสมัครพนักงานเพียงเพราะต้องการผู้ชายมากกว่า จึงจำเป็นต้องลดตำแหน่งงานที่ต้องการลง เพื่อที่ตนจะได้รับเข้าทำงาน เมื่อเธอได้เข้าทำงานก็ต้องประสบกับปัญหาการเลือกพนักงานเข้าทำงานตามทีมต่าง ๆ เพราะผู้บริหารและหัวหน้าทีมมองว่าถ้าเป็นผู้หญิง วันหนึ่งก็ต้องแต่งงาน มีลูกไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่เงินเดือนของเธอเมื่อเทียบกับพนักงานผู้ชายคนอื่นที่ศักยภาพในการทำงานน้อยกว่ามีจำนวนแตกต่างกันอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีเรื่องการล่วงละเมิดทางเพศในที่ทำงาน การโดนดูถูกเรื่องที่เคยมีแฟน ใช้คำพูดถากถาง จนกระทั่งแต่งงาน มีลูก ยังไม่พ้นถูกนิทาว่าเป็นปลิงเกาะสามีกิน เพียงเพราะเธอต้องลาออกมาเป็นแม่บ้านเลี้ยงดูลูก

ภัทรินทร์ ศรีสุรพันธุ์ (2562) เขียนวิจัยเรื่อง สังคมชายเป็นใหญ่กับภาพยนตร์ เรื่อง Door lock โดยอธิบายการถูกกดขี่ในสังคมชายเป็นใหญ่ไว้ ดังนี้ คนแม่สุดในระบบสังคมคือชนชั้นล่าง จะเห็นได้ว่าในสังคมชายเป็นใหญ่คำว่าชนชั้นล่างในบางครั้ง อาจจะไม่ได้อหมายถึงผู้ที่ประกอบอาชีพที่ด้อยกว่า ฐานะด้อยกว่า การแต่งกายด้อยกว่า แต่หมายถึง ผู้หญิง ซึ่งอาจมีความหมายโดยนัยแฝงเข้าไปในเรื่องของความอ่อนแอ ซึ่งในสังคมชายเป็นใหญ่นี้ผู้หญิงอ่อนแอคือคนที่อยู่ต่ำสุดในห่วงโซ่อาหาร มักมีความคิดว่าผู้หญิงอ่อนแอไม่สามารถทำอะไรได้ไร้ประโยชน์ และเป็นบุคคลที่ไม่ได้รับความสนใจหรือเป็นบุคคลที่ถูกกลืนในสังคม ซึ่งจะเป็นเหยื่อในด้านเพศสภาพของสังคมชายเป็นใหญ่อยู่เสมอ ทั้งในด้านอารมณ์ความรู้สึกที่มองว่าผู้หญิงเป็นเหยื่อทางอารมณ์เพียงเท่านั้น จะเห็นได้ว่าในสังคมชายเป็นใหญ่เป็นระบบที่ทำร้ายเพศสภาพที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ถึงแม้จะไม่ใช้การทำร้ายซึ่งหน้าแต่คือการทำให้ผู้หญิงตกเป็นฝ่ายที่ไม่สามารถต่อสู้หรือเรียกร้องความเท่าเทียมให้ตนเองได้อยู่ดี การทำให้ผู้หญิงกลายเป็นเหยื่อคือเรื่องปกติ ผู้หญิงอ่อนแอ คือ คนที่ไม่มีประสิทธิภาพ คนที่แม่ที่สุด และไม่มี ความสำคัญในระบบของสังคมชายเป็นใหญ่อย่างสิ้นเชิง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า สังคมชายเป็นใหญ่ เป็นสิ่งที่ควบคุมการกระทำและการดำเนินชีวิตของทั้งผู้หญิงและผู้ชาย โดยเฉพาะผู้หญิงจะถูกควบคุมในทุกด้านของการดำเนินชีวิต เริ่มตั้งแต่ในครอบครัว โรงเรียน มหาวิทยาลัย สถานที่ทำงาน หรือแม้แต่ในที่สาธารณะ ผู้ชายจะเป็นคนกำหนดค่านิยมว่าผู้หญิงควรปฏิบัติตัวอย่างไร จึงถูกกดขี่ด้วยการปลูกฝังให้ยอมรับในบทบาท หน้าที่ ทั้งยังได้รับสิทธิทางสังคมน้อยกว่า เป็นการตีกรอบเพื่อให้ตนยังคงได้รับบทบาททางสังคมมากที่สุด ส่งผลให้ผู้หญิงถูกผลักออกจากพื้นที่สาธารณะ จำกัดให้อยู่แค่นพื้นที่ส่วนตัว

2.2.2 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจ้องมองชายในสังคมชายเป็นใหญ่

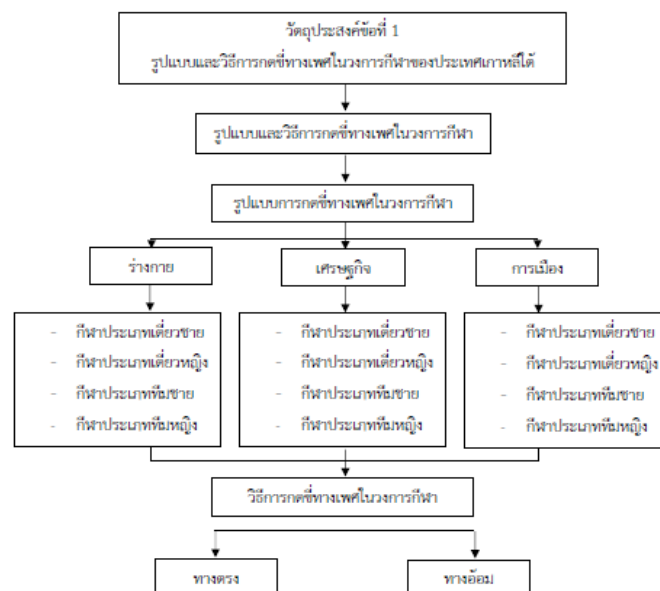
Rawlongbus (2559) ได้เขียนบทความเกี่ยวกับนัยยะของการจ้องมองไว้ว่า “วัฒนธรรมทางสายตา” (Visual Culture) นับเป็นอาการสำคัญที่มาพร้อมกับกระแสของยุคหลังนวมัย 2 (Postmodern) ที่การจับจ้องมอง (Gaze) เป็นเรื่องสำคัญที่หล่อเลี้ยงสังคมทุนนิยมไร้พรหมแดนเช่นปัจจุบัน ซึ่งมีการสื่อสารแบบไร้พรหมแดนผ่านสื่อผสม (Multimedia) และเครื่องมือรับสื่อที่ติดตัวปัจเจกไปได้ทุกกาลและเทศะทั้งโทรศัพท์มือถือไปจนถึงแท็บเล็ตรุ่นต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการดู – อ่าน – ฟัง ได้อย่างสะดวกสบาย เมื่อการมองเป็นหัวใจของการรับรู้ของมนุษย์มาตั้งแต่ต้น (Visual Perception) โดยธรรมชาติของการเรียนรู้ และกลายเป็นหัวใจสำคัญในปัจจุบัน การมองจึงถูกพัฒนาให้มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น จนถึงขั้นของการแลกเปลี่ยนความหมาย (Meaning Exchange) การบริโภคมความหมาย และการต่อรองความหมาย การมองจึงมีนัยสำคัญไปถึงขั้นของการอ่านความหมาย (Reading) ที่มาพร้อมกับภาษาภาพในระดับของสัญญาณ (Sign) ในตัวสื่อหรือตัวบท (text) ต่าง ๆ ในบรรดาการบริโภคมความหมายทั้งหลาย การจับจ้องมองกันและกันของมนุษย์ดูจะมีอำนาจ อิทธิพล และใช้กันมากที่สุดในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ก็เพราะว่าร่างกายของมนุษย์ เป็นต้นกำเนิดของระบบสัญญาณอย่างแท้จริง และจะโดยเจตนาจงใจหรือไม่ก็ตาม การสื่อสารของมนุษย์ผ่านภาษาร่างกาย (Gesture) ใบหน้า (Facial Expression) เสื้อผ้าหน้าผม (Fashion) ล้วนแล้วแต่เป็นไปตามกรอบที่สังคมและวัฒนธรรมกำหนดไว้แล้วทั้งสิ้น ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับข้อตกลง (Convention) ของแต่ละสังคมจะตกลงกันว่าการแสดงออกของสีหน้า แววตา เสื้อผ้า ภาษาร่างกายชนิดใด เหมาะควรแล้วกับกาลและเทศะไหน ดังนั้น มนุษย์จึงเป็นเพียงร่างทรงและทางผ่านของโครงสร้างทางบริบทสังคมและวัฒนธรรมที่ปลูกฝังอยู่แล้วในจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก โดยข้อตกลงต่าง ๆ ดังที่เชื่อกันตลอดมาว่าการจับจ้องหรือจ้องมอง (Gaze) เป็นเรื่องของอำนาจ ผู้ที่จ้องมองคือผู้ที่มีอำนาจ ขณะที่ผู้ที่ถูกจับจ้องมีอำนาจต่อรองที่ด้อยกว่า โดยเฉพาะในสังคมแบบปิตาธิปไตย (Patriarchy) ที่ผู้ชายเป็นใหญ่นั้นผู้ชายจึงเป็นเพียงเพศเดียวที่มีสิทธิ์และถือครองอำนาจในการจ้องมอง (Male Gaze) ขณะที่ผู้หญิงเป็นได้เพียงวัตถุแห่งการจับจ้อง

ณัฐพล โทณะสุต (2560) เขียนวิจัยเรื่อง “AKB48 พื้นที่ของการเปลี่ยนแปลงความเป็นหญิง” อธิบายถึงการจ้องมองของเพศชายในสังคมชายเป็นใหญ่ ดังนี้ วิธีการนำเสนอภาพลักษณ์แต่ละยุคนั้นได้ใช้วิธีการนำเสนอเพื่อสื่อให้เห็นว่าร่างกายของเพศหญิงได้ตกเป็นวัตถุทางเพศโดยใช้สื่อที่เป็นภาพเพื่อสร้างมุมมองการจ้องมองของเพศชาย (Male Gaze) แบบที่เพศชายต้องการจ้องมอง แต่นอกจากการนำเสนอด้วยภาพแล้ว มีการใช้สื่อที่เป็นเสียง เพื่อทำให้เสียงของเพศหญิงกลายเป็นวัตถุทางเพศจากการฟังของเพศชาย (Male Listen) แบบที่เพศชายต้องการฟังหรือต้องการได้ยินของ

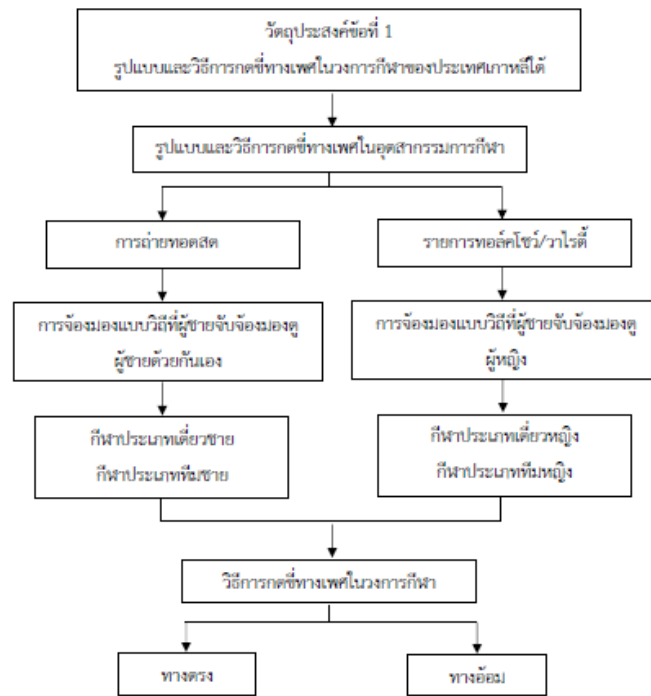
สังคมแบบชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) และระบบชายเป็นใหญ่ได้สร้างความเชื่อที่ว่าคุณค่าของผู้หญิง อยู่ที่ความสวยและความสาว ดังนั้นผู้หญิงจึงตกเป็นเหยื่อทางการค้าของธุรกิจต่างๆ หลากหลายชนิด อย่างเต็มใจ เพื่อต้องการสวยและรักษาความสาวไว้

2.3 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

จากการที่ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจและอธิบาย เกี่ยวกับ การกดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ เพื่อศึกษา รูปแบบและวิธีการกดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ จากการศึกษาตามประเภทกีฬา คือ กีฬาประเภทเดี่ยว และกีฬาประเภททีม โดยแบ่งกรอบการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 1.รูปแบบ การกดขี่ทางเพศในวงการกีฬา 2.รูปแบบการกดขี่ทางเพศของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา ผู้วิจัย พบว่า รูปแบบการกดขี่ทางเพศในวงการกีฬา มีการกดขี่ทางร่างกาย เศรษฐกิจ และการเมือง ผ่าน วิธีการทางตรง และทางอ้อม คือการข่มขู่ที่ตัวนักกีฬาหรือผู้ปกครอง ในขณะที่รูปแบบการกดขี่ทาง เพศของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา นำเสนอด้วยการถ่ายทอดสด และรายการทอล์คโชว์ ซึ่งเป็น การกดขี่ที่เรียกว่า การจ้องมองชาย หรือ Male gaze ดังนี้ การจ้องมองแบบวิถีที่ผู้ชายจับจ้องมองดู ผู้หญิง และ การจ้องมองแบบวิถีที่ผู้ชายจับจ้องมองผู้ชายด้วยกันเอง ผ่านวิธีการทางตรง และทางอ้อม คือการใช้สื่อเป็นผู้ข่มขู่ กดดันนักกีฬา เช่นกัน

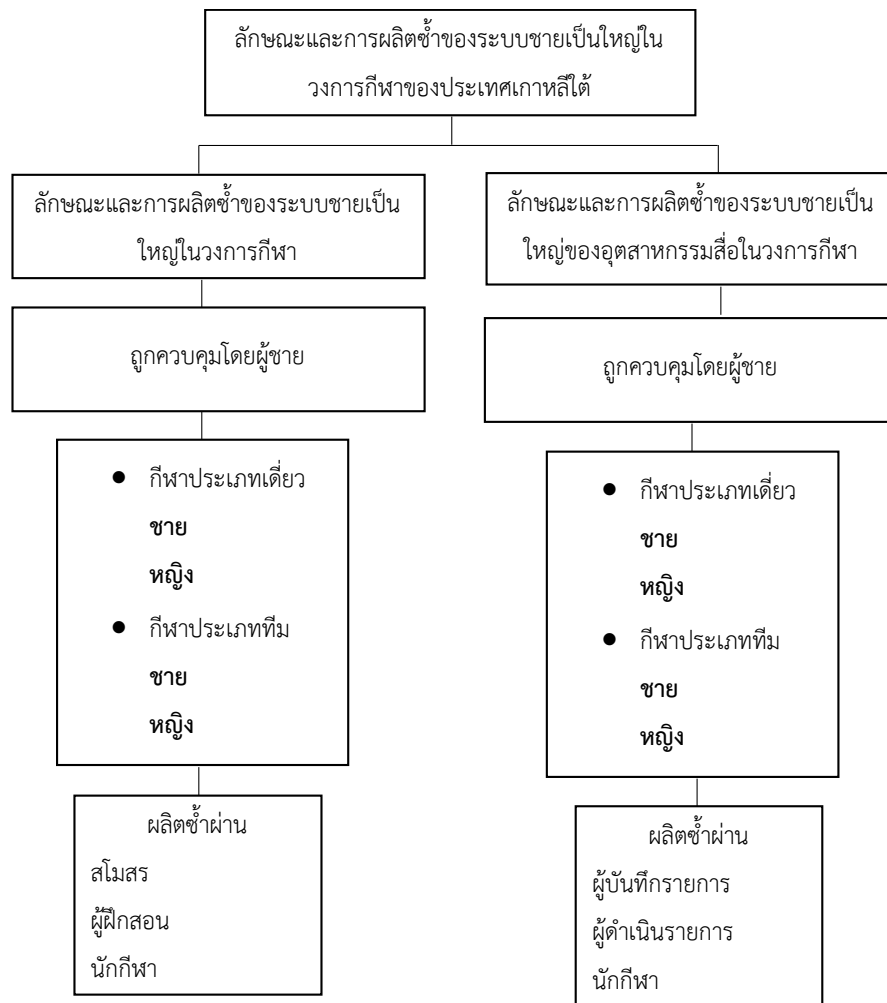

ภาพที่ 2.1 กรอบความคิดวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

ภาพที่ 2.2 กรอบความคิดวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

จากการที่ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจและอธิบายเกี่ยวกับ การกีดกันทางเพศในวงการศึกษาของประเทศไทยได้ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ เพื่อศึกษา ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการศึกษาของประเทศไทย เนื่องจาก การแข่งขันในระบบทุนนิยมของวงการศึกษาที่มีอัตราสูง ทำให้ค่านิยมความแข็งแรงแบบผู้ชายนั้น กลายเป็นตัวกำหนดมาตรฐานของนักกีฬาหญิง ทำให้เกิดการผลิตซ้ำจาก สโมสร ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา อุตสาหกรรมสื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตซ้ำสังคมชายเป็นใหญ่ในวงการศึกษาผ่านผู้บันทึกรายการ ผู้ดำเนินรายการ ด้วยสายตาแบบ Male gaze ทั้งนี้ทั้งนักกีฬาชาย และนักกีฬาหญิงเองต่างกลายเป็นหนึ่ง การผลิตซ้ำเช่นกัน

ภาพที่ 2 กรอบความคิดวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

บทที่ 3

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาประเภทเดี่ยวและประเภททีม

3.1 กีฬาประเภทเดี่ยว

หมายถึง กีฬาที่ประกอบด้วยผู้เล่นหรือผู้เข้าแข่งขันฝ่ายละคนที่ลงทำการแข่งขันหรือลงประลองในกีฬานั้นๆ โดยผลการแพ้ชนะมาจากผู้เล่นเพียงคนเดียว เช่น สปีดสเกต พิกเกอร์สเกต

ภาพที่ 3.1 คิมชอลมิน นักกีฬา speed skater

ที่มา : <https://www.insidethegames.biz/articles/1083392/ksu-bans-five-skaters-for-drinking>

3.1.1 สปีดสเกต เป็นรูปแบบการแข่งขันของสเก็ตน้ำแข็งที่ผู้แข่งขันจะแข่งขันกันในการเดินทางระยะทางหนึ่งบนร่องเท้าสเก็ต ประเภทของการเล่นสเก็ตความเร็ว ได้แก่ การเล่นสเก็ตความเร็วแบบความเร็วระยะไกล (Long Track Speed Skating) ความเร็วระยะสั้น (Short Track Speed Skating) และการเล่นสเก็ตความเร็วมาราธอน ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกการแข่งขันสเก็ตความเร็วระยะไกลมักเรียกกันว่า "สเก็ตความเร็ว" ในขณะที่สเก็ตความเร็วระยะสั้นเรียกว่า "ลู่วิ่งระยะสั้น"

การแข่งขัน

การแข่งขันชิงแชมป์โลกจะตัดสินกันทุกปีภายใต้การดูแลของ International Skating Union (ISU) ที่ระยะ 500, 1,000, 1,500, 5,000 และ 10,000 เมตรสำหรับชายและ 500, 1,000, 1,500, 3,000 และ 5,000 เมตรสำหรับผู้หญิง

กฎการแข่งขัน

- การแข่งขันประเภท ความเร็วระยะสั้น (Short Track Speed Skating) ในการแข่งขันจะวิ่งทวนเข็มนาฬิกาบนลู่วิ่ง 111 เมตร เริ่มการแข่งขันด้วยการออกตัวพร้อมกันของนักกีฬาจำนวน 2-6 คน ซึ่งนักกีฬาอาจถูกตัดสิทธิ์จากการแข่งขันหากออกสตาร์ทพลาด ขวางทาง

หรือปาดเข้าไปในลู่วิ่ง โดยการออกสตาร์ทพลาดเกิดขึ้นได้เมื่อนักกีฬาออกตัวก่อนได้ยินเสียงสัญญาณ ในการขวางทางเกิดขึ้นเมื่อผู้เล่นคนหนึ่งตัดหน้าผู้เล่นคนอื่นและทำให้ผู้เล่นคนแรก ยื่นขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงการชนหรือล้ม สำหรับการปาดเข้าไปในลู่วิ่งเกิดขึ้นเมื่อรองเท้าสเก็ตของ นักกีฬาเข้าไปในบล็อกที่บอกตำแหน่งลู่วิ่งบนน้ำแข็ง หากถูกตัดสิทธิ์ผู้เล่นจะตกไปอยู่ลำดับ สุดท้ายของผู้เข้าแข่งขัน

- การแข่งขันประเภท ความเร็วระยะไกล (Long Track Speed Skating) การแข่งขันจะวิ่งทวน เข็มนาฬิกาบนลู่วิ่ง 400 เมตร ในทุกรูปแบบการแข่งขันแต่ละรายการอนุญาตให้มีนักสเก็ต เพียงสองคนเท่านั้นที่สามารถแข่งขันได้พร้อมกัน และต้องเปลี่ยนเลนทุกรอบ หากนักกีฬา เกิดเหตุสุดวิสัยในการแข่งขัน เช่น หกล้มพวกเขาจะมีสิทธิ์ที่จะแข่งต่อจนถึงเส้นชัยได้ เนื่องจากการจัดอันดับทั้งหมดเป็นไปตามเวลา แต่นักกีฬาอาจถูกตัดสิทธิ์จากการแข่งขันหากออก สตาร์ทพลาด ขวางทางหรือปาดเข้าไปในลู่วิ่งเช่นเดียวกันกับความเร็วระยะสั้น

การฝึกซ้อม

นักกีฬาสเก็ตความเร็วต้องมีหน้าท้องและกล้ามเนื้อขาที่แข็งแรง ความยืดหยุ่นความคล่องตัว ความสมดุล และความแข็งแรงของหลังที่ยอดเยี่ยม โดยจะฝึกซ้อมด้วยการบริหารร่างกายเพื่อให้เฟิร์ม ไปทั่วร่างกายและการเล่นสเก็ตน้ำแข็งซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบต่ำสามารถทำได้ตลอดทั้งปีด้วย ลานสเก็ตน้ำแข็งในร่ม โยมีวิธีการดังนี้

- Cardiovascular นักกีฬาจะปั่นจักรยานวิ่ง และว่ายน้ำ แม้ว่าพวกเขาต้องการที่จะรักษา โครงสร้างส่วนบนที่เล็กกว่า และมีกล้ามเนื้อมากกว่าในร่างกายส่วนล่าง นอกจากนี้ยังมี Plyometric exercises เช่น การกระโดดเชือกซึ่งเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ดีในการเพิ่มอัตราการเต้นของหัวใจ การออกกำลังกายโดยใช้บันได (stairs workout) การฝึกเฉียง ขวาง เยื้อง (diagonal drills) เพื่อสร้างความเร็ว พลัง และความคล่องตัว
- Strength training สปีดสเก็ตจะหมอบไปรอบ ๆ น้ำแข็งเป็นหลัก ดังนั้นนักกีฬาจะให้ความสำคัญกับการสร้างความแข็งแรงของต้นขา เอ็นร้อยหวาย และหลัง โดยการ wall sits สควอต และยกขา การสร้างบาลานซ์ด้วยการเล่นโยคะ ถึงแม้ว่าจะไม่ต้องการให้น้ำหนักไปอยู่บริเวณร่างกายส่วนบนมากนัก แต่ยังคงออกกำลังกายส่วนกลางลำตัว เช่น การแพลงค์ ทั้งนี้ก็เพื่อสร้างกล้ามเนื้อหน้าท้อง

- Skating ในสภาพอากาศปกติสามารถฝึกด้วยโรลเลอร์เบลด ในฤดูหนาวจะใช้สเก็ตน้ำแข็ง โดยการฝึกทั้งสองมุ่งเน้นไปที่พลังมากกว่าความเร็ว ทั้งนี้ก็เพื่อความปลอดภัยจากการล้มกระแทกของนักกีฬา

อุปกรณ์และการแต่งกาย

- ความเร็วระยะสั้น (Short Track Speed Skating) นักกีฬาความเร็วระยะสั้นต้องมีรองเท้าสเกตสำหรับ speed skates ชุดที่ทำจากผ้าสแปนเด็กซ์ หมวก ถุงมือสเกตกันน้ำแข็งบาด สนับเข่าและสนับแข้ง ที่ป้องกันคอ (แบบเอี้ยม) และป้องกันข้อเท้า นอกจากนี้ต้องใส่แว่นป้องกันด้วย นักกีฬาส่วนใหญ่จะสวม smooth ceramic or carbon fiber tips ไว้ที่ถุงมือซ้ายเพื่อลดแรงเสียดทานเมื่อมืออยู่บนน้ำแข็งช่วงหัวมุม นักกีฬาสเก็ตทุกคนที่แข่งขันในระดับประเทศจะต้องสวมชุดเคฟลาร์ที่กันกระแทกเพื่อป้องกันการถูกตัดจากใบมีดของนักเล่นสเก็ตคนอื่น

ภาพที่ 3.2 ชุดและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน

ที่มา : <http://archivepyc.nbcolympics.com/news/speed-skating-101-equipment>

- ความเร็วระยะไกล (Long Track Speed Skating) นักกีฬาสวมใส่อุปกรณ์เดียวกันกับระยะสั้น ยกเว้นหมวกนิรภัย แผ่นรองหน้าแข้ง สนับเข่า แว่นตา และอุปกรณ์ป้องกันคอ ชุดที่ใส่มิจำเป็นต้องเป็นเคฟลาร์ สามารถสวมฮู้ดที่ติดมากับชุดได้ รองเท้าของนักกีฬาความเร็วระยะไกล จะเรียกว่า clap blades เพราะใบมีดมีบานพับใต้รองเท้าไปทางด้านหลัง

นักกีฬา

ภาพที่ 3.3 นักกีฬาซิมชอกฮี

ที่มา : <https://www.thairath.co.th/sport/others/1904157>

ซิมชอกฮี 30 มกราคม 1997 อายุ 23 ปี นักกีฬาสเกตความเร็วระยะสั้น (short track speed skater)

- บ้านเกิด เมือง คังนิง จังหวัด คังวอน ประเทศเกาหลีใต้
- การศึกษา Korea National Sport University
- ความก้าวหน้าทางอาชีพ
 - การแข่งขันระดับนานาชาติที่สำคัญครั้งแรก คือ ตอนอายุ 14 ปี ในการแข่งขัน the World Junior Championships
 - ในปี 2012 เธอการแข่งขันทุกประเภท คือ 500 เมตร 1,000 เมตรและ 3000 เมตรในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวที่เมลเบิร์น
 - ในการแข่งขันครั้งแรกของฟุตบอลโลก 2013-2014 ที่เซี่ยงไฮ้เธอชนะการแข่งขันทั้งระยะ 1,000 เมตรและ 1,500 เมตร โดยได้รับรางวัลเหรียญทองในระยะเวลา 1,000 เมตร และเงิน 1,500 เมตรในการแข่งขันครั้งที่สองที่กรุงโซลประเทศเกาหลีใต้ ทำให้ได้รับความสนใจจากสื่อและคนในประเทศ
 - ชนะการแข่งขัน Olympics 2 ครั้ง
- รายได้ ประมาณ 1-5 ดอลลาร์สหรัฐฯ

ภาพที่ 3.4 นักกีฬาลีซิงฮุน

ที่มา :

<http://www.chinadaily.com.cn/a/201907/11/WS5d268eb1a3105895c2e7cdc9.html>

ลีซิงฮุน 6 มีนาคม 1988 อายุ 32 ปี นักกีฬาสเกตความเร็วระยะสั้น (short track speed skater)

- บ้านเกิด โซล ประเทศเกาหลีใต้
- การศึกษา Korea National Sport University
- ความก้าวหน้าทางอาชีพ
 - เขาเป็นนักสเกตความเร็วประเภทแทร็กระยะสั้นคว้าแชมป์โลกในปี 2008 รอบชิงชนะเลิศ 3,000 ม. และสามเหรียญทองใน Winter Universiade 2009
 - เขาเปลี่ยนมาเล่นประเภทความเร็วระยะยาวในเดือนกันยายนปี 2009 ในขณะที่เขาล้มเหลวในการคว้าตำแหน่งในทีมสเกตความเร็วระยะสั้นของเกาหลีใต้ในการคัดเลือกระดับชาติ
 - เขาได้รับรางวัลเหรียญทองในระยะเวลา 10,000 เมตรเหรียญเงิน 5,000 เมตรในกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาว ในปี 2010 และกลายเป็นชายชาวเอเชียคนแรกที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับนี้
 - ในปี 2016 ได้รับเหรียญทองในการแข่งขัน World Championships ที่ Kolomna
- รายได้ ประมาณ 8 ดอลลาร์สหรัฐ

3.1.2 ฟิกเกอร์สเกตหรือสเกตลีลา เป็นกีฬาสเกตน้ำแข็ง ซึ่งแข่งขันโดยการแสดง การหมุน, กระโดด, การทำสแต็ปเท้า (step sequences) และ การแสดงท่าทางอื่น ๆ โดยทั่วไปมักจะเป็นการแสดงประกอบเสียงดนตรี การแข่งขันมีทั้งแบบเดี่ยว, เป็นคู่ (ชายคู่หญิง) , ไอซ์แดนซิง (ice dancing)

และประเภทหมู่คณะ (synchronized skating) (ยังไม่มีการแข่งขันในระดับชิงแชมป์โลกหรือโอลิมปิกในประเภทนี้) แต่ในการวิจัยนี้ศึกษาแค่การแข่งขันแบบเดี่ยว

ภาพที่ 3.5 นักกีฬาสเกตลีลา

ที่มา : <https://www.scmp.com/magazines/style/celebrity/article/3090744/next-yuna-kim-5-facts-about-south-korean-ice-skating-star>

กีฬาที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับธุรกิจบันเทิง โดยมีการจัดการแสดงที่ไม่ได้เป็นการแข่งขัน และนอกจากนั้นยังมีการแสดงสเกตเพื่อบันเทิงผู้ชมหลังจากจบการแข่งขันของนักกีฬาที่ได้อันดับต้น ๆ หรือที่เรียกว่า เอกซิبيชัน (exhibition) หรือ กาลา (gala) ก็เรียก นักสเกตหลายคนหลังจากจบอาชีพการแข่งขัน มักผันอาชีพไปแสดงสเกตโชว์

การแข่งขัน

แบบเดี่ยว (ซิงเกิล) มีการแข่งขันทั้งแบบชายเดี่ยว และหญิงเดี่ยว มีข้อกำหนดหรือทำบังคับในการแข่งขัน คือ ให้มีการแสดงท่าการกระโดด, หมุนตัว, การก้าวเท้าแบบซูด (สเต็ปซีเคว้นซ์) และ สไปรอล (มีการกำหนดสำหรับประเภทหญิงเดี่ยวเท่านั้น) นอกจากนี้ยังมีการแสดงทำอื่น ๆ ที่กำหนดโดยนักกีฬาร่วมด้วย

กฎการแข่งขัน

จะมีการแข่งขัน 2 ครั้งต่อการแข่งขัน คือการแข่งขันโปรแกรมสั้น หรือ Short Program (SP) และการแข่งขันโปรแกรมนยาว หรือ Long Program (LP) ซึ่งบางครั้งจะเรียก Free Skate (FS) โดยโปรแกรมสั้นจะมีการเรียกให้แสดงทำบังคับน้อยกว่าโปรแกรมนยาว และจะสั้นสุดลงเร็วกว่าโปรแกรมนยาว ทำให้คะแนนในรอบโปรแกรมสั้นจะต่ำกว่าคะแนนในรอบโปรแกรมนยาว บางครั้งในการแข่งขันระดับใหญ่เช่นการแข่งขันชิงแชมป์โลก หรือโอลิมปิก จะใช้การแข่งขันแบบ Short Program เพื่อตัดนักกีฬาที่คะแนนน้อยออกจากการแข่งขันเพื่อทำในรอบ Long Program มีนักกีฬาที่ผ่านเข้ารอบน้อยลงเพื่อความกระชับในการแข่งขัน ส่วนในการแข่งขันแบบ Ice Dancing นั้นมีการแข่งขัน 2 รอบ

คือ รอบเพลงบังคับ (compulsory dances) และรอบเพลงอิสระ ซึ่งการแข่งขันจะค่อนข้างคล้ายคลึงกับการแข่งขันในกีฬาลีลาศ (Dance Sport) กล่าวคือ ในรอบเพลงบังคับนั้น นักกีฬาต้องแข่งขันในจังหวะ และเพลงที่กรรมการการแข่งขันจะเป็นผู้กำหนดให้ ดังนั้นนักกีฬาทุกคู่จะต้องแข่งขันในจังหวะเดียวกัน หากแต่รอบเพลงอิสระนั้น นักกีฬาจะสามารถแข่งขันในเพลง และจังหวะที่นักกีฬาเป็นผู้กำหนดขึ้นเองได้

การฝึกซ้อม

นักกีฬาฟิกเกอร์สเกตต้องฝึกความยืดหยุ่นสำหรับกิจกรรมวอร์มอัพ และ쿨ดาวน์ ส่วนใหญ่จะเน้นสร้างกล้ามเนื้อ ด้วยการเล่นเวทยกน้ำหนักหรือยกดัมเบล (strength training) การกระโดด การฝึกกำลังของกล้ามเนื้อ การออกกำลังกายแบบใช้ออกซิเจน (Aerobic) และการออกกำลังกายแบบไม่ใช้ออกซิเจน (Anaerobic) ซึ่งโปรแกรมการฝึกเหล่านี้ควรได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยเสริมสร้างการเคลื่อนไหวของร่างกาย ท่าทาง ศีรษะ แขน ขา ให้สวยงามขณะทำการแสดงบนพื้นน้ำแข็ง

นอกจากนี้ยังมีการฝึกซ้อมบัลเลต์เพื่อมีความตระหนักรู้ในการอดทน และควบคุมร่างกายของพวกเขาขณะอยู่บนและนอกน้ำแข็ง ในการเต้นบัลเลต์นักกีฬามีโอกาสที่จะเข้าใจและรู้จักการใช้แขน ศีรษะและขาอย่างเป็นธรรมชาติ มีชั้นเรียนบัลเลต์เฉพาะที่รวมโยคะและพิลาทิสไว้ในการออกกำลังกาย ที่จะช่วยให้นักกีฬาได้ฝึกฝนบนพื้นเพื่อช่วยเพิ่มการรับรู้และเน้นจุดแข็งด้วยความสวยงาม และเทคนิค

อุปกรณ์และการแต่งกาย

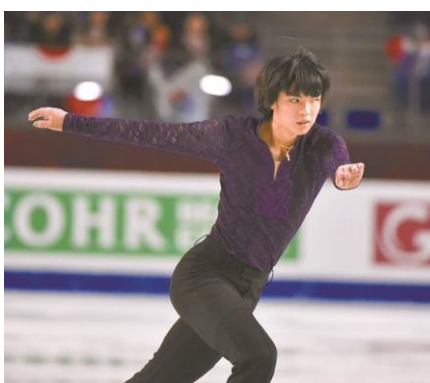

ภาพที่ 3.6 ชุดในการแข่งขัน

ที่มา : <https://www.olympicchannel.com/en/stories/news/detail/a-beginner-s-guide-to-figure-skating/>

รองเท้าสเกตลีลาแตกต่างจากรองเท้าสเกตที่ใช้ในฮอกกี้น้ำแข็ง ตรงที่ส่วนหัวของใบมีดรองเท้าสเกตลีลามีรอยหยักเป็นฟัน เรียกว่า โทพิค (toe pick) หรือ (โทเรคส์) ใช้จิกพื้นช่วยในการ

- ทำงานในหลายโปรเจกต์ในฐานะนักร้องร่วมกับนักร้องที่มีชื่อเสียง เช่น ลีซึงกิ บี กแบง ไอยู เป็นต้น
 - ได้รับการจัดอันดับให้เป็นบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดคนหนึ่งของโลกในปี 2010 โดย TIME
 - ได้รับรางวัล Sportswoman of the Year Award ในปี 2010
 - ตีพิมพ์หนังสือ Kim Yu-na's Seven-Minute Drama เป็นหนังสือเกี่ยวกับชีวิตในการเป็นนักกีฬาของเธอ
- รายได้ คิมยูนานา ได้รับการจัดอันดับ โดย นิตยสาร Forbes ว่าเป็นหนึ่งในนักกีฬาหญิงที่ได้รับค่าตอบแทนสูงที่สุดในโลกโดยมีรายได้ปีละ 9.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ภาพที่ 3.8 นักกีฬาชาวจีนฮวาน

ที่มา : https://www.koreatimes.co.kr/www/sports/2020/04/663_260349.html

ชาจุนฮวาน 21 ตุลาคม 2001 อายุ 19 ปี นักสเกตลีลา (figure skater)

- บ้านเกิด โซล ประเทศเกาหลีใต้
- การศึกษา Korea University
- ความก้าวหน้าทางอาชีพ
 - นักสเกตชายชาวเกาหลีใต้คนแรกที่ได้เหรียญในการแข่งขันกรังด์ปรีซ์รอบชิงชนะเลิศ (2018–19 Grand Prix Final)
 - นักสเกตชายชาวเกาหลีใต้คนแรกที่ได้เหรียญจากการแข่งขันISU Grand Prix (2018 Skate Canada)
 - เป็นแชมป์ระดับประเทศเกาหลีใต้ 4สมัย (2017 , 2018 , 2019 , 2020)
 - 2020: King of Mask Singer (MBC) ผู้เข้าแข่งขันในฐานะ "Lottery Ticket" (ตอนที่ 261) และรายการต่าง ๆ อีกจำนวนมาก
- รายได้ ประมาณ 1-5 ดอลลาร์สหรัฐฯ

ผู้ฝึกสอน

ภาพที่ 3.9 Brian Orser

ที่มา : https://en.wikipedia.org/wiki/Brian_Orser

Brian Orser 18 ธันวาคม 1961 อายุ 59 ปี ผู้ฝึกสอนสเกตลีลา (figure skater)

- บ้านเกิด Belleville, Ontario ประเทศแคนาดา
- การศึกษา ไม่ปรากฏ
- บุคลิกภาพ เป็นผู้นำ รอบคอบ มีความยืดหยุ่น
- ความก้าวหน้าทางอาชีพ
 - Orser ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นสมาชิกของ Order of Canada ในปี 1985 และได้รับการเลื่อนตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ในปี 1988
 - ได้รับรางวัล Emmy Award จากการแสดงในเรื่อง Carmen on Ice หลังจากปรากฏตัวใน HBO
 - ได้รับรางวัลมากมาย เช่น Ontario Sports Hall of Fame, 2012
 - เขาเป็นหัวหน้าผู้ฝึกสอนที่ Toronto Cricket Skating and Curling Club ร่วมกับ Tracy Wilson
 - มีนาคม 2550 - สิงหาคม 2553 เป็นโค้ชให้ยูนาคิมคว่าแชมป์โลก 2009 และเหรียญทองโอลิมปิก 2010
 - เริ่มฝึกสอนชาวจีนฮวาน ในเดือนมีนาคม 2558 เป็นโค้ชให้เขาคว้าเหรียญทองแดงในการแข่งขันสเกตลีลา รอบชิงชนะเลิศ 2018 Grand Prix
- รายได้ ไม่ปรากฏ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 3.10 สหพันธ์สเก็ตน้ำแข็งเกาหลี

ที่มา : <https://www.skating.or.kr/index.do>

สหพันธ์สเก็ตน้ำแข็งเกาหลี (Korea Skating Union) จัดตั้งขึ้นโดยกระทรวงวัฒนธรรมกีฬาและการท่องเที่ยวแห่งสาธารณรัฐเกาหลี ก่อตั้งในปี 1936 โดยประธานคนปัจจุบันคือ ยุนฮงกิน มีหน้าที่จัดงานกีฬาสเก็ตน้ำแข็งเกาหลี เช่น สเก็ตน้ำแข็งลีลา สเก็ตความเร็ว สเก็ตลู่สั้น และมีหน้าที่จัดหาผู้ฝึกสอนและทีมงานเพื่อดูแลนักกีฬาทีมชาติไปแข่งในงานระดับชาติ เช่น การแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาว รวมทั้งควบคุมความปลอดภัยของนักกีฬา ออกกฎระเบียบ และลงโทษนักกีฬาหากทำผิด

3.2 กีฬาประเภททีม

หมายถึง กีฬาที่ประกอบด้วยผู้เล่นหรือผู้เข้าแข่งขันฝ่ายละ 2 คนขึ้นไป ลงแข่งขันหรือลงประลองในชนิดกีฬานั้น ๆ โดยผลการแพ้ชนะมาจากผู้เล่นทั้งทีม เช่น วอลเลย์บอล เบสบอล

3.2.1 วอลเลย์บอล เป็นกีฬาที่แข่งขันกันระหว่าง 2 ทีม ทีมละ 6 คน รวมตัวรับอิสระ 1 คน โดยแบ่งแดนจากกันด้วยตาข่ายสูง แข่งทำคะแนนจากลูกบอลที่ตกในเขตแดนของฝ่ายตรงข้ามเพื่อตีลูกวอลเลย์บอลลงแดนศัตรู

ภาพที่ 3.11 การแข่งขันวอลเลย์บอล

ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/วอลเลย์บอล>

การแข่งขัน

จะแข่งกันปีนเซตทั้งหมด 5 เซต โดยทีมที่ทำได้ 3 เซตก่อนจะเป็นทีมที่ชนะในการแข่งขันนั้น ซึ่งแต่ละเซตจะแข่งกันเมื่อทีมใดทีมหนึ่งทำคะแนนได้ 25 คะแนนก่อน (ยกเว้นเซตสุดท้ายจะแข่ง 15 คะแนน) หากทำคะแนนได้ 24 -24 คะแนนเท่ากัน จะต้องแข่งขันกันต่อไปจนกว่าทีมใดทีมหนึ่งจะทำคะแนนนำห่าง 2 คะแนน (26 -24, 27-25..... โดยในการแข่งขัน แต่ละทีมจะได้คะแนนเมื่อ ลูกบอลตกลงบนพื้นสนามในแดนของทีมตรงข้าม ฝ่ายตรงข้ามทำผิดกติกา หรือฝ่ายตรงข้ามถูกทำโทษ

การฝึกซ้อม

ในการฝึกซ้อมวอลเลย์บอลนั้น แบบฝึกต่าง ๆ ที่เราใช้ก็เพื่อประสิทธิภาพด้านต่าง ๆ ให้แก่นักกีฬา เช่น การควบคุมบอล การก้าวเท้า จังหวะเท้า และ จังหวะ Timing ในการกระโดดหรือสกัดกัน หรือสมรรถภาพทางร่างกาย

การฝึกวอลเลย์บอล สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท 1.ทักษะและการเคลื่อนไหวเฉพาะ (Skill and Movement Specific) 2.ยุทธวิธี, ระบบ, ยุทธศาสตร์ (Tactical, Systematic, Strategic) 3.สมรรถภาพทางร่างกาย (Volleyball Conditioning Specific)

- **การฝึกทักษะและการเคลื่อนไหวที่ Skill and Movement Specific** เป็นการฝึกประเภทที่ผู้ฝึกสอนควรต้องให้นักกีฬาปฏิบัติทุกวันอย่างสม่ำเสมอ การฝึกทักษะและการเคลื่อนไหวที่ได้รับ การออกแบบมาเพื่อช่วยเพิ่มทักษะการเล่นวอลเลย์บอลของนักกีฬาด้วยการฝึกอย่างสม่ำเสมอ นักกีฬาต้องเข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงของแต่ละแบบฝึก และต้องใส่ใจสนใจว่าแต่ละแบบฝึกต้องการอะไร สิ่งสำคัญ คือ ต้องตระหนักให้ดีกว่าทุกวินาทีที่เสียไปในสนาม ไม่ว่าจะเป็นการฝึกซ้อม หรือแข่งขันให้ปฏิบัติให้เหมือนกันมีความตั้งใจทั้งในสนามฝึกซ้อมและแข่งขัน สร้างให้เป็นนิสัย โดยปกติในการฝึกซ้อมนักกีฬามักจะไม่ค่อยสนใจเมื่อระยะเวลาการฝึกซ้อมผ่านไประยะหนึ่ง การฝึกซ้อมพัฒนาทักษะส่วนบุคคล ผู้ฝึกสอนสามารถออกแบบการฝึกหลาย ๆ ทักษะเพื่อฝึกพร้อมกันได้เช่น การฝึกเคลื่อนไหวเล่น ลูกมือล่างพร้อมกับการฝึกตบ
- **ยุทธวิธี, ระบบ, ยุทธศาสตร์ (Tactical, Systematic, Strategic)** เป็นการฝึกที่มุ่งเน้นความเป็นทีม ซึ่งแบบฝึกเหล่านี้จะรวมเอาทักษะการเล่นส่วนบุคคลต่าง ๆ ของนักกีฬาเข้ามาในแบบฝึก ดังนั้นการฝึกเกี่ยวกับแทคติก ระบบทีม กลยุทธ์ต่าง ๆ เหล่านี้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดก็ต่อเมื่อได้พัฒนาทักษะการเล่นส่วนบุคคลให้ดีขึ้นแล้ว การสร้างความสัมพันธ์ภายในทีมมีความสำคัญอย่างมาก ทุกทีมต้องสื่อสารกันในทีมมีการโต้ตอบกันระหว่างผู้

ฝึกสอนกับนักกีฬาและนักกีฬาต่อนักกีฬา เพื่อสร้างความเข้าใจความสัมพันธ์ในการเล่น ผู้ฝึกสอนต้องออกแบบแบบฝึกที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ในทีมด้วย ซึ่งแบบฝึกเหล่านี้มีส่วนสำคัญมากในการสร้างความสำเร็จให้กับทีม

- **สมรรถภาพทางร่างกาย (Volleyball Conditioning Specific)** แบบฝึกวอลเลย์บอล มักจะได้รับการออกแบบโดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องสมรรถภาพทางร่างกายของนักกีฬา ถ้าผู้ฝึกสอนต้องการฝึกเกี่ยวกับสมรรถภาพทางร่างกาย ควรจะต้องแยกฝึกจากการฝึกทักษะ ผู้ฝึกสอนจะต้องตระหนักว่า หากนักกีฬาใช้พลังงานมาก ความสามารถทางด้านเทคนิคจะลดลง ดังนั้นการฝึกสมรรถภาพด้านร่างกายอาจจะต้องฝึกในช่วงก่อนเข้าสู่ฤดูกาลแข่งขัน เพื่อให้ร่างกายเตรียมพร้อมให้ดีกว่าตอนที่ฝึกในช่วงการแข่งขัน

ในช่วงฤดูกาลแข่งขัน การฝึกทักษะและการฝึกสมรรถภาพร่างกาย ควรแยกออกจากกัน เมื่ออยู่ฤดูกาลการแข่งขัน นักกีฬาต้องการฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสภาพร่างกายจะต้องพร้อม จึงจำเป็นต้องแยกการฝึกทักษะกับสมรรถภาพเป็นคนละวัน

นักกีฬา

ภาพที่ 3.12 คิมยอนคยอง

ที่มา : <https://www.sanook.com/sport/845337/gallery/712381/>

คิมยอนคยอง 26 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1988 อายุ 32 ปี นักกีฬาวอลเลย์บอล ตำแหน่ง ตัวตืด้าน

นอก

- บ้านเกิด เมืองอันซัน จังหวัดคยองกี ประเทศเกาหลีใต้
- การศึกษา Suwon Computer Science Girls' High School

- ความก้าวหน้าทางอาชีพ
 - ปี 2005 เธอได้รับความสนใจจากสื่อเกาหลีเนื่องจากสภาพร่างกายและประสิทธิภาพที่โดดเด่นในช่วงมัธยมปลาย ส่งผลให้เธอได้รับเลือกให้ติดทีมชาติในปี 2548 เธอเปิดตัวในระดับนานาชาติที่ World Grand Champions Cup ซึ่งเธอได้รับการจัดอันดับให้เป็นผู้ทำแต้มที่ดีที่สุดเป็นอันดับ 3 หลังจากนั้นเธอได้รับเลือกให้เป็นตัวเลือกรายแรกในรอบแรกของการดราฟ V-League โดย Cheonan Heungkuk Life
 - ปี 2006 ในช่วงฤดูกาลแรกของการเป็นนักกีฬาของเธอ คิมมีส่วนช่วยให้ฮึงกุกโลกิกลายเป็นแชมป์ลีกเกาหลี เธอได้รับรางวัลทุกรางวัลรวมถึง 'New Face Award', 'Regular Season MVP', 'Final Championship MVP', 'Best Scorer', 'Best Spiker' และ 'Best Server'
 - ในช่วงนอกฤดูกาลคิมเข้าร่วมการแข่งขัน KOVO Cup ในเดือนสิงหาคมขณะที่เธอยังคงเซ็นสัญญากับ Heungkuk Life และเธอก็พาทีมไปสู่ชัยชนะในฐานะ MVP ในเดือนกันยายนเธอเป็นส่วนหนึ่งของบัญชีรายชื่อทีมชาติในช่วงเอเชียเนคัพ 2010 และกลายเป็นผู้ทำแต้มที่ดีที่สุดและเป็นนักตบยอดเยี่ยมของทัวร์นาเมนต์ จากนั้นเธอเล่นในการแข่งขันชิงแชมป์โลก 2010 ซึ่งทีมจบอันดับที่ 13 และเอเชียเนคัพ 2010 ได้รับรางวัลเหรียญเงินซึ่งเป็นเหรียญแรกในอาชีพของเธอ
 - ปี 2019 หลังจากหนึ่งปีในลีกจีนเธอกลับไปตุรกีและทำสัญญากับEczacıbaşıสองปี ทีมได้รับรางวัลถ้วยตุรกีในรอบ 7 ปีและซูเปอร์คัพ สำหรับฤดูกาล 2019-20 เธอกลายเป็นกัปตันคนใหม่ของEczacıbaşıโดยเข้ามาแทนที่ของ Jordan Larson
 - ปี 2020 คิมได้รับเลือกให้เป็นตัวตีด้านนอกที่ดีที่สุดของทัวร์นาเมนต์ ในการแข่งขันโอลิมปิกสองเดือนต่อมาทีมจบอันดับที่ 5 หลังจากแพ้นอร์แลนด์ในรอบรองชนะเลิศ ตรงกันข้ามกับแผนการเดิมของเธอในการเลิกเล่นทีมชาติหลังจากริโอเธอกล่าวในการให้สัมภาษณ์ว่าเธอเต็มใจที่จะอยู่ต่อไปจนถึงโตเกียวปี 2020
- รายได้ 800,000 ดอลลาร์สหรัฐ/ปี

ผู้ฝึกสอน

ภาพที่ 3.13 Stefano Lavarini

ที่มา : https://it.wikipedia.org/wiki/Stefano_Lavarini

Stefano Lavarini 17 มกราคม 1979 อายุ 43 ปี ผู้ฝึกสอนวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติเกาหลีใต้

- บ้านเกิด เมือง Omegna ประเทศอิตาลี
- การศึกษา Università del Piemonte Orientale Amedeo Avogadro Novara
- บุคลิกภาพ เป็นผู้นำ รอบคอบ เข้มงวด
- ความก้าวหน้าทางอาชีพ
 - เริ่มอาชีพโค้ชในทีมบ้านเกิดของเขาโดยเป็นผู้ช่วยในทีมเยาวชนที่นำโดย Paolo Cerutti และ Luciano Pedullàคว้าแชมป์ระดับชาติ Under-16 2 รายการและ Under-18 รายการระหว่างปี 1995 ถึง 1997 ในปี 2012 เธอการแข่งขันทุกประเภท คือ 500 เมตร 1,000 เมตรและ 3000 เมตรในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวที่เมลเบิร์น
 - ในฤดูกาล 2017-18 หลังจากการทำงานรวม 7 ปี ใน Orobic land เขาย้ายไปบราซิลโดยเป็นผู้จัดการของ Minas
 - เขาเป็นคนอิตาลีคนแรกในประวัติศาสตร์ที่เป็นโค้ชในประเทศอเมริกาใต้
 - ในปี 2019 เขายังได้รับการว่าจ้างให้เป็นผู้ฝึกสอนด้านเทคนิคของทีมชาติเกาหลีใต้ เพื่อเป็นผู้ชนะในโตเกียวโอลิมปิก 2020
- รายได้ ไม่ปรากฏ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 3.14 สมาคมวอลเลย์บอลเกาหลี

ที่มา : https://en.wikipedia.org/wiki/South_Korea_men%27s_national_volleyball_team

สมาคมวอลเลย์บอลเกาหลี (KVA) (เกาหลี: **대한민국배구협회**) เป็นหน่วยงานที่ดูแลกีฬาวอลเลย์บอลในเกาหลีใต้ เป็นสมาชิกของคณะกรรมการกีฬาและโอลิมปิกของเกาหลี มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการเป็นตัวแทนของเกาหลีใต้เช่น FIVB และ AVC ต่อบอร์ดกีฬาระหว่างประเทศ KVA มีหน้าที่จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายทีมชาติเกาหลีใต้และวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติเกาหลีใต้ เปิดตัวในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2489 ในปี พ.ศ. 2550 ได้มีการรวมบริษัท

หน้าที่หลักของสมาคมมีดังนี้

- ทบทวนและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายพื้นฐาน
- จัดและเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ
- เป็นเจ้าภาพและดูแลการแข่งขันในประเทศ
- ค้นคว้าและพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬา
- ฝึกอบรมผู้เล่น ผู้ตัดสิน และบุคลากรระดับปฏิบัติการ

3..2.2 เบสบอล ผู้เล่นที่ขว้าง ที่เรียกว่า ผู้ขว้าง หรือ พิตเชอร์ (pitcher) จะขว้างลูกเบสบอล ซึ่งมีขนาดประมาณเท่ากำปั้น มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2 นิ้ว ให้ผู้เล่นทีมรุก ซึ่งเรียกว่า ผู้ตี หรือ แบตเตอร์ (batter) นั้นทำการตีลูกด้วยไม้เบสบอล (bat) ซึ่งทำจากไม้หรืออะลูมิเนียม การทำคะแนนในเกมนั้น จะได้จากกรณีที่ แบตเตอร์วิ่งไปสัมผัส ฐาน หรือ เบส (base) ซึ่งวางอยู่ตามจุดต่าง ๆ 4 จุดตามลำดับโดยเริ่มตั้งแต่เบสแรกไปจนถึง โฮมเพลท และในบางครั้ง ถ้าผู้ตีได้ตีลูกบอลออกไปนอกสนามโดยอยู่ในเส้นฟาล์ว จะเรียกว่า โฮมรัน ซึ่งจะได้แต้มไป 1 คะแนน เบสบอลนั้นบางครั้งก็เรียกว่า

ฮาร์ดบอล (hardball) หรือบอลแข็งเพื่อเป็นการระบุความแตกต่างจากกีฬาอีกประเภทหนึ่ง คือ ซอฟต์บอล (softball) ซึ่งมีลักษณะการเล่นคล้ายคลึงกัน

ภาพที่ 3.15 การแข่งขันเบสบอล

ที่มา : <https://sportsregras.com/th/ทุกอย่างเกี่ยวกับเบสบอล/>

การแข่งขัน

นักกีฬาแต่ละทีมจะส่งผู้เล่นลงสนามได้ทีละ 9 คน และผลัดกันเล่นเป็นฝ่ายรุก-รับ สลับกันไปมาทั้งหมด 9 ครั้ง หรือ 9 อินนิง โดยฝ่ายที่ทำแต้มได้สูงสุดจะเป็นผู้ชนะ สำหรับคะแนนแต่ละแต้มจะมาจากการเป็นฝ่ายรุก หรือการส่ง “แบตเตอร์” ทอยออกมาตีลูก หากแบตเตอร์คนใดสามารถตีลูก และวิ่งผ่านเบสต่าง ๆ จนครบ 1 รอบสนาม ทีมนั้นก็จะได้แต้มไปตามจำนวนแบตเตอร์ที่สามารถทำได้

ด้านทีมรับซึ่งกระจายอยู่ตามจุดต่าง ๆ ทั่วสนาม มีหน้าที่ป้องกันไม่ให้ผู้เล่นทีมรุกวิ่งได้ครบรอบ หรือที่เรียกว่าวิ่งเข้าโฮมเบส โดยหากทีมรุกถูกขับออกจากสนามครบ 3 คน หรือ 3 เอาท์ ฝ่ายที่เล่นเกมรุกก็จะต้องสลับมาเป็นฝ่ายรับโดยทันที

สำหรับวิธีทำให้ฝ่ายรุกเสีย 3 เอาท์ คือ การขว้างลูกเข้าสไตรค์โซน แต่ไม่ให้แบตเตอร์ตีได้ครบ 3 ครั้ง ผู้ตีรายนั้นก็จะถูกขาน “สไตรค์เอาท์” และต้องออกจากสนามไปเพื่อเปลี่ยนให้ผู้อื่นเข้ามาทำหน้าที่แทน นอกจากนี้ หากฝ่ายรับสามารถรับลูกที่แบตเตอร์ตีลอยมาได้ก่อนที่ลูกตกพื้น หรือที่เรียกว่า “ฟลายบอล” แบตเตอร์ผู้นั้นก็ต้องออกจากสนาม และเปลี่ยนให้ผู้อื่นเข้ามาทำหน้าที่แทนด้วยเช่นกัน

นักกีฬา

ภาพที่ 3.16 นักกีฬารยูฮยอนจิน

ที่มา : <https://www.latimes.com/sports/dodgers/story/2019-12-22/hyun-jin-ryu-leaving-dodgers-to-sign-toronto-blue-jays>

รยู ฮยอนจิน 25 มีนาคม 2530 อายุ 33 ปี นักกีฬาเบสบอล ตำแหน่งพิทเชอร์

- บ้านเกิด อินซอน ประเทศเกาหลีใต้
- การศึกษา Daejeon University
- ความก้าวหน้าทางอาชีพ
 - ฮยอนจินสร้างชื่อในฐานะนักเบสบอล เมื่อตอนเรียนอยู่ในระดับมัธยมปลาย และพาโรงเรียนคว้าแชมป์เบสบอลแห่งชาติ รวมถึงได้รับรางวัลเบสพิทเชอร์ ประจำทัวร์นาเมนต์ ก่อนจะติดทีมชาติในระดับเยาวชน
 - เขาได้รับความสนใจจากทีมเบสบอลอาชีพ จากลีก KBO ลีกเบสบอลอาชีพในเกาหลีใต้ จึงตัดสินใจเข้าร่วมการดราฟต์ตัวกับลีก KBO ในฤดูกาล 2006 และได้รับเลือกจากทีมฮันวาอีเกิลส์
 - ได้รับรางวัลผู้เล่นทรงคุณค่าแห่งปี ตั้งแต่ฤดูกาลแรกของการแข่งขัน
 - เขาได้รับการเซ็นสัญญากับ ลอสแอนเจลิส ด็อดเจอร์ส (Los Angeles Dodgers) ทีมเบสบอลชื่อดังระดับโลก ด้วยสัญญายาว 6 ปี
 - ย้ายไปอยู่กับทีม โตรอนโต บลู เจย์ส ด้วยสัญญา 4 ปี
- รายได้ 20,000,000 ดอลลาร์สหรัฐ/ปี

ผู้ฝึกสอน

ภาพที่ 3.17 ฝึกสอน ลีมานชู

ที่มา :

http://t2.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcSdhEjK4HKS2cuWK6M7eTdZIRFfcgdey_and8Mpgx3GASEtpmoeY6fDxTRUIRO

ลี มานชู 9 กันยายน 2501 อายุ 63 ปี ผู้ฝึกสอนเบสบอล

- บ้านเกิด เมือง ซอวอน จังหวัด คังวอน ประเทศเกาหลีใต้
- การศึกษา Hanyang University
- ความก้าวหน้าทางอาชีพ
 - เขาทำข้อตกลงกับองค์การเบสบอลแห่งเกาหลีเพื่อเล่นให้กับหนึ่งในทีมโปรลีกใหม่ แทนที่จะอยู่ในลีกสมัครเล่น ก่อนที่จะเปิดฤดูกาลเบสบอลอาชีพของเกาหลี ได้เซ็นสัญญากับ Samsung Lions ในที่สุด
 - ในปี 1983 เขาได้รับรางวัลโฮมรันเป็นครั้งแรกและได้รับเลือกให้เป็นลีก MVP และในปีถัดมาได้กลายเป็นผู้ชนะ 3 ครั้งติดคนแรกของลีกในฐานะผู้นำในสามประเภทการรุกที่สำคัญ ได้แก่ การวิ่งเหย้า (23), การตีลูก (80) และการตีบอล ค่าเฉลี่ย (.340)
 - หลังจากเกษียณในปี 1997 เขาเริ่มอาชีพการฝึกสอนในสหรัฐอเมริกาในฐานะโค้ชการตีสำหรับคลาส A Kinston Indians ในปี 1998 ได้ย้ายไปห้องคัมกร White Sox
 - ในปี 1999 และดำรงตำแหน่งโค้ชคนแรกของ White Sox AAA ในเครือ Charlotte Knights จนกระทั่งสรุปว่าเขาได้ตำแหน่งกับสโมสรใหญ่ในปี 2000 – 2006

- เป็นโค้ชทีม Chicago White Sox ซึ่งเป็นคนเกาหลีคนแรกที่เป็นโค้ชในเมเจอร์ลีก ในปี 2548 ในฐานะโค้ชของทีม White Sox เขาได้รับรางวัล World Series หลังจากการแข่งขัน World Series ปี 2005
- หลังจากฤดูกาล 2006 เขากลับมาที่เกาหลีใต้และเซ็นสัญญาสองปีกับ SK Wyverns ในตำแหน่งโค้ช
- 2011 ได้รับเลือกให้เป็นผู้จัดการชั่วคราวของ Wyverns

- รายได้ ไม่ปรากฏ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 3.18 องค์กรเบสบอลเกาหลี

ที่มา : https://en.wikipedia.org/wiki/Korea_Baseball_Organization

องค์กรเบสบอลแห่งเกาหลี (Korea Baseball Organization) เป็นหน่วยงานที่ควบคุมลีกเบสบอลอาชีพในเกาหลีใต้ ก่อตั้งขึ้นในปี 1981 ดูแล 2 ลีกการแข่งขัน คือ: KBO League และ KBO Futures League ในปี 1982 ได้ก่อตั้ง สมาคมเบสบอลแห่งเกาหลี (Korea Baseball Association) เป็นอีกหนึ่งหน่วยงานที่ควบคุมกีฬาเบสบอล มีหน้าที่ดูแลการแข่งขันเบสบอลสมัครเล่น

KBO เป็นสมาชิกของสหพันธ์เบสบอลนานาชาติ (IBAF) และรับผิดชอบทีมเบสบอลระดับชาติสำหรับ World Baseball Classic และ Asia Series การเข้าร่วมทีมชาติในการแข่งขันอื่น ๆ อยู่ภายใต้การควบคุมของสมาคมเบสบอลแห่งเกาหลี

หน้าที่หลักขององค์กรมี ดังนี้

- บริหารนักกีฬาเบสบอลมืออาชีพของเกาหลี
- เป็นผู้ดูแลอย่างเป็นทางการของฤดูกาลปกติ เกมออลสตาร์ และเกมหลังซีซั่น
- รวบรวมการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์บันทึกสถิติ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- ส่งเสริมการแข่งขันเบสบอลระดับนานาชาติ
- ดูแลสวัสดิการ รางวัล และการลงโทษสมาชิก

ข่าวที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาเกาหลี

ภาพที่ 3.19 นักกีฬา อีตaylor (ขวา) และ อีแจยอง (ซ้าย)

ที่มา : <https://sport.trueid.net/detail/Ovjag3G9e935>

อีตaylor และ อีแจยอง 2 ซูเปอร์สตาร์ของวงการลูกยางเกาหลีใต้ ตกเป็นข่าวประเด็นร้อนฉาวว่า ถูกเพื่อร่วมชั้นเรียนในสมัยมัธยมต้นออกมาแฉว่า พวกเธอมีพฤติกรรม ขอบรวมหัวกันรังแกสารพัด ไม่ว่าจะเป็น รีดไถเงิน, ทำร้ายร่างกาย และสาปแช่งบุพการี เป็นต้น

โดยรายงานดังกล่าวสืบเนื่อง พฤติกรรมการโพสต์โซเชียลของ อีตaylor ที่โพสต์ไอจีสตอรี่ในเชิงต่อว่า/แซะ/เหน็บแนมรุ่นพี่คนนึง โดยที่ไม่ได้มีการระบุชื่อ โดยภายหลังซึ่งได้ทราบว่าคุณกรณีดังกล่าวของคุณผู้แฉสาวก็ไม่ใช่ใครที่ไหน นั่นก็คือ คิมยอนคยอง ซูปตาร์กับตันทีมชาติเกาหลีใต้นั่นเอง

ซึ่งหลังเป็นข่าว ได้กระแสวิพากษ์วิจารณ์จำนวนมาก ถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของ อีตaylor เนื่องจาก วัฒนธรรมของเกาหลีค่อนข้างเคร่งครัดในเรื่องระบบอาวุโส การที่ อีตaylor มีปัญหากับรุ่นพี่ โดยเฉพาะเป็นคิมยอนคยอง ที่เป็นบุคคลสำคัญของเกาหลี ทำให้กระแสวิพากษ์วิจารณ์มาทาง อีตaylor ก็เป็นเพราะ คิมยอนคยอง นั้นอยู่เงียบๆไม่ออกมาตอบโต้ แต่เป็น อีตaylor เอง ที่เอาเรื่องปัญหาภายในทีมมาโพสต์ลงสตอรี่จนเป็นข่าวขึ้นมา

ก่อนหน้านี้ อีตaylor และ อีแจยอง ได้ออกมาขอโทษถึงเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในอดีต เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา และทางสโมสร อินซอน ฮีงกุก ไทฟ์ ฟิงค์ สไปเดอร์ส ได้ตัดสินใจพักการเล่นของเธอทั้งสองแบบไม่มีกำหนดไปแล้ว ถึงแม้ว่าทีมยังรั้งจำฝูง อยู่ในลีกอาชีพเกาหลีใต้ และยังมีเหลือเกมการแข่งขันอีก 7 แมตช์ ก่อนปิดฤดูกาลก็ตาม

กระทั่งล่าสุด สมาคมวอลเลย์บอลแห่งเกาหลี (KVA) ซึ่งดูแลรับผิดชอบนักกีฬาทีมชาติในระดับสมัครเล่น ออกมาประกาศว่า คุณผู้แฉ อีตaylor และ อีแจยอง จะโดนแบนจากทีมชาติเกาหลีใต้อย่างไม่มีกำหนดด้วย ซึ่งจากการประกาศของสมาคมดังกล่าว ทำให้มีคนออกมาวิพากษ์วิจารณ์กันเป็นจำนวนมาก เกี่ยวกับการตัดสินใจแบนนักกีฬาจากทีมชาติ เพราะเป็นที่ทราบกันดีว่า คุณผู้แฉ มีผลงานช่วยนำทีมตบลูกยางเกาหลีใต้ คว้าตั๋วโอลิมปิกเกมส์ 2020 ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ทางสมาคมฯ ออกมาประกาศการแบนจากทีมชาติของฝาแฝด เรื่องนี้อื้อฉาวดังกล่าว ก็ได้เข้าไปอยู่ในความรับผิดชอบของ สมาคมวอลเลย์บอลอาชีพของเกาหลีใต้ (KOVO) ซึ่งดูแลรับผิดชอบการแข่งขันวอลเลย์บอลอาชีพในเกาหลีใต้แล้ว

ภาพที่ 3.20 นักกีฬาโกยูมิน

ที่มา : <https://www.pptvhd36.com/sport/news/130535>

รายงานข่าวจากประเทศเกาหลีใต้ "โกยูมิน" อดีตนักวอลเลย์บอลของทีมฮุนได ฮิลล์สเตอร์ท ทีมใน KOVO วัย 25 ปี ถูกพบว่าเสียชีวิตในบ้านพัก โดยสันนิษฐานว่าเป็นการฆ่าตัวตาย

อย่างไรก็ตาม โก ยูมิน ได้ประกาศอำลาทีมชาติเกาหลีเมื่อต้นปีที่ผ่านมา หลังจากที่เจ้าตัวทนแรงกดดันของสังคมและถูกวิจารณ์ในโลกโซเชียลอย่างหนักถึงฟอร์มการเล่นตกลง อีกทั้งยังถูกโค้ชตำหนิอย่างหนักจนเป็นโรคซึมเศร้าและประกาศอำลาทีมชาติในที่สุด

ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังรวบรวมหลักฐานและสอบปากคำพยานเพิ่มเติม ทั้งเพื่อนและครอบครัวของผู้เสียชีวิต

สำหรับ "โก ยูมิน" ถือเป็นดาวดังอีกคนของทีมเนื่องจากมีหน้าตาที่สวยงามคนหนึ่ง ตำแหน่งตบหัวเสาหมายเลข 7 แต่ปีที่ผ่านมาเธอทำผลงานไม่ดี จึงทำให้ต้องถูกโค้ชตำหนิอย่างรุนแรงและดรอปเป็นสำรองอยู่บ่อยครั้ง จากนั้นก็ถูกโค้ชสั่งให้เปลี่ยนตำแหน่งเป็นตัวรับอิสระแทน เธอเกิดความเครียดอย่างหนักจึงประกาศรีไทร์ออกจากวงการลูกยางเกาหลีใต้และเลือกที่จะจบชีวิตเธอลง

ภาพที่ 3.21 นักกีฬาكيمชอกฮี และโค้ช

ที่มา : <https://www.thairath.co.th/sport/worldsport/others/2018032>

นักกีฬาสเก็ตน้ำแข็ง สปีดสเก็ตระยะสั้น วัย 22 ปี เหรียญทองโอลิมปิกฤดูหนาวปี 2014 ออกมายืนยัน โจมแจบอม อดีตโค้ช ในข้อหาข่มขืนและลวนลาม มาเป็นเวลา 5 ปี โดยเธอเข้าแจ้งความเมื่อวันที่ 17 ธ.ค. 2018 ที่ผ่านมา พร้อมระบุว่า โค้ชใจ ข่มขืนเธอหลายครั้งตั้งแต่อายุ 17 จนถึงเมื่อ 2 เดือนก่อนการแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาว 2018 ที่เมืองพยองชาง

เธอกล่าวว่า การล่วงละเมิดทางเพศเกิดขึ้นหลายครั้ง ในห้องล็อกเกอร์ของโค้ช ที่ลานน้ำแข็งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลี และในห้องล็อกเกอร์ในศูนย์ฝึกแห่งชาติ เขตแทนง ในกรุงโซล และที่เมืองจินซอน จังหวัดชุงชองเหนือ แต่ต้องเก็บงำไว้ไม่กล้าเปิดเผยการกระทำของโค้ชได้ แม้กระทั่งครอบครัว เนื่องจากโซ ใช้อำนาจโค้ชขู่เธอและเส้นทางนักกีฬาของเธอ

ก่อนหน้านี้ เธอต้องเผชิญหน้ากับความน่าอับอาย เนื่องจากวัฒนธรรมทางเกาหลีใต้เป็นสังคมอนุรักษ์นิยม ที่มักจะไม่มีใครกล้าเปิดเผยเรื่องราวลักษณะเช่นนี้ต่อสาธารณชน และได้กระตุ้นให้นักกีฬาหลายคนกล้าที่จะเปิดเผยเรื่องราวของตัวเอง จนหน่วยงานทางการกีฬาได้ตระหนักรู้ว่า มีนักกีฬาเกาหลีใต้อีกหลายคนที่ถูกคุกคามทางเพศ

ภาพที่ 3.22 นักกีฬาكيمโบริม พักจีอู และโนซอนยอง

ที่มา : <https://www.smmsport.com/reader/news/211611>

ไม่มีน้ำใจนักกีฬา! 2 นักสเก็ตโซมขาวเจอเสียงวิจารณ์สนั่นจากชาวเกาหลีด้วยกันเอง หลังไปแสดงท่าที่เชิงดูหมิ่นเพื่อนร่วมทีมของเธอ ในการแข่งขันสปีดสเก็ตติ้ง มหกรรมกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาว 2018 ที่เมืองพยองชาง ประเทศเกาหลีใต้

คิมโบริม และพัคจ็อง 2 นักกีฬาสปีดสเก็ตติ้งทีมชาติเกาหลีใต้ โดนวิจารณ์และทะเลาะหลังไปแสดงความคิดเห็นในเชิงดูถูกเพื่อนร่วมทีม โนซอนยอง หลังเสร็จสิ้นการแข่งขัน สปีดสเก็ตติ้งประเภททีมหญิง Team Pursuit 500 เมตร รอบ 8 ทีมสุดท้าย เนื่องจากโนซอนยอง ตามหลังเพื่อนร่วมทีมไปจนจบสิ้นการแข่งขัน แต่ด้วยการแข่งขัน Team Pursuit จะคิดเวลาจากคนสุดท้ายที่เข้าเส้นชัย จึงทำให้ทีมเกาหลีใต้จบลงที่อันดับ 7 และไม่สามารถผ่านเข้ารอบรองชนะเลิศ หลังจบการแข่งขัน โนซอนยอง ถึงกับหลังน้ำตาออกมาขณะอยู่บนม้านั่ง แต่ทั้งคิมโบริม และพัคจ็อง ไม่มีใครเข้ามาปลอบเธอเลย มีเพียงโค้ชเท่านั้นที่เข้ามาปลอบ

หลังจบการแข่งขัน คิมโบริม ให้สัมภาษณ์กับสถานีโทรทัศน์ KBS และยังคงว่าโนซอนยองที่ทำลายโอกาสของพวกเธอในการคว้าเหรียญแถบยังมีบางคนแอบเห็นว่าเธอยิ้มเยาะเย้ยออกมาอีกต่างหาก "เราเริ่มต้นได้ดีและทำได้ดีต่อมาเรื่อย ๆ ในช่วงกลาง แต่ในที่สุดนักสเก็ตคนสุดท้าย (โนซอนยอง) อยู่ไกลจากเรามากและเราทำเวลาได้น่าผิดหวัง"

ทางด้านพัคจ็องก็ให้ความเห็นในเชิงลบกับเพื่อนร่วมทีมในทำนองที่ว่าโนซอนยอง ยังไม่มีแรงขับเคลื่อนเพียงพอ "ดูเหมือนจะเป็นปัญหาเรื่องการสื่อสาร แต่ฉันไม่คิดว่าโนซอนยองจะเป็นแบบนี้ โบริมกับฉันมีความทะเยอทะยานในการทำสถิติ บอกตามตรง ฉันไม่รู้ว่ามีช่องว่างระหว่างเรา มันจะไม่เป็นแบบนี้ในการแข่งขันเวิลด์คัพ"

และสถานการณ์ยิ่งเลวร้ายเมื่อโนซอนยอง ให้สัมภาษณ์ไว้ก่อนหน้านี้ว่า เมื่อวันที่ 25 มกราคม ทั้งสามไม่ได้ฝึกซ้อมด้วยกันสำหรับการแข่งขัน team pursuit เลยตั้งแต่การแข่งขันเวิลด์คัพเมื่อเดือนธันวาคม ปีที่แล้ว โดยหลังผลการแข่งขันออกมาน่าผิดหวัง โนซอนยอง ให้ความเห็นถึงบรรยากาศของทีมว่า มันไม่ค่อยดีเท่าไร "เราไม่ได้ฝึกซ้อมในที่เดียวกัน และเราไม่ค่อยมีโอกาสได้เจอกันเท่าไร บรรยากาศในทีมเราไม่ค่อยดี เราไม่ค่อยได้คุยกัน ไม่แม้แต่เกี่ยวกับการแข่งขัน"

ภาพที่ 3.23 นักกีฬา รยูฮยอนจิน

ที่มา : <https://www.mainstand.co.th/catalog/1-Feature/1818-รยู+ฮยอนจิน+%3A+นักกีฬา+อันดับ+1+ของเกาหลีใต้+ที่ทรงอิทธิพลยิ่งกว่า+ชน+ฮึงมิน+และ+BLACKPINK>

เบสบอลคือกีฬาอันดับ 1 ของประเทศเกาหลีใต้ ด้วยประวัติศาสตร์ที่มีร่วมกันอย่างยาวนาน ทำให้กีฬาเบสบอล เข้าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในสังคมเกาหลี จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่คนส่วนมากจะนิยมกีฬาชนิดนี้ มีความผูกพันอย่างเหนียวแน่นกับเกมเบสบอล

รยูฮยอนจิน ได้รับอิทธิพลของกีฬาเบสบอล ผ่านครอบครัวของเขา โดยมีคุณพ่อเป็นแฟนเบสบอลตัวยง อีกทั้งชื่นชอบในการเล่นเบสบอล ชีวิตของฮยอนจินผูกพันกับเบสบอลตั้งแต่จำความได้ และคุณพ่อฝึกให้เขาเล่นเบสบอลตั้งแต่อายุยังน้อย ไม่ใช่แค่ความรักในกีฬาเบสบอลที่เขาได้รับอิทธิพลจากครอบครัว แต่รวมถึงวิธีการเล่นด้วยเช่นกัน แม้ว่าฮยอนจินจะเกิดมาเป็นคนถนัดมือขวา แต่เขาก็กลับต้องเล่นขว้างลูกเบสบอลด้วยมือซ้าย เพราะคุณพ่อของเขาถนัดซ้ายและถนัดมือเบสบอลอันแรกของเขาเป็นถนัดมือซ้ายขวา ทำให้เขาต้องเริ่มขว้างลูกด้วยมือซ้าย และกลายเป็นจุดเด่นของฮยอนจินในเวลาต่อมาในฐานะพิทเชอร์ที่ขว้างลูกได้ด้วยมือทั้งสองข้าง

ชื่อเสียงของฮยอนจินในฐานะพิทเชอร์มือทอง ที่เป็นแชมป์ประเทศและผู้เล่นทีมชาติ ทำให้เขาได้รับความสนใจจากทีมเบสบอลอาชีพจากลีก KBO ลีกเบสบอลอาชีพในเกาหลีใต้ ฮยอนจินจึงตัดสินใจเข้าร่วมการดราฟต์ตัวกับลีก KBO ในฤดูกาล 2006 และได้รับเลือกจากทีม ฮันวา อีเกิลส์ และกลายเป็นนักกีฬาอาชีพ ตั้งแต่อายุเพียง 18 ปีเท่านั้น ซึ่งไม่ใช่นักเบสบอลทุกคนที่จะได้รับโอกาสให้เล่นอาชีพตั้งแต่เรียนจบระดับมัธยม

ฮยอนจินยังคงสร้างชื่ออย่างต่อเนื่องในฐานะสุดยอดพิทเชอร์จากผลงานในระดับทีมชาติ เขาคว้าเหรียญเงินจากการแข่งขันในรายการ World Baseball Classic ปี 2009 และเหรียญทอง จากการแข่งขันเอเชียนเกมส์ 2010 ที่ประเทศจีน อย่างไรก็ตาม การเล่นในระดับสโมสรของเขากลับไม่ประสบความสำเร็จแบบที่ควรจะเป็น แม้ว่าเขาจะติดทีมออลสตาร์ของลีก KBO ทุกปี แต่เขากลับไม่

เคยได้แชมป์ลีกกับทีมฮันวา อีเกิลส์ แม้แต่ครั้งเดียว ที่สำคัญไปกว่านั้น ทั้งที่เขาเป็นพิทเชอร์เบอร์ 1 ของลีก เขากลับได้เข้ารอบเพลย์ออฟเพียง 2 ครั้ง จาก 7 ฤดูกาล

ในฐานะนักกีฬาอาชีพ ความทะเยอทะยานที่จะประสบความสำเร็จ และพัฒนาฝีมือคือเรื่องสำคัญ ฮยอนจินประกาศว่าเขาต้องการย้ายทีม ในปี 2012 และไม่ใช่แค่การย้ายไปเล่นทีมอื่นในเกาหลีใต้ แต่เป้าหมายของเขาคือการไปเล่นที่ Major League Baseball หรือ MLB ที่สหรัฐอเมริกา ฮยอนจินได้ในสิ่งที่เขาต้องการ เขาได้รับการเซ็นสัญญากับ ลอสแอนเจลิส ด็อดเจอร์ส (Los Angeles Dodgers) ทีมเบสบอลชื่อดังระดับโลก ด้วยสัญญาอายุ 6 ปี

อย่างไรก็ตาม ชีวิตนักกีฬาของฮยอนจินที่สหรัฐฯ ไม่ใช่เรื่องง่าย เขาถูกโจมตีจากสื่อว่าดีไม่พอที่จะเล่นใน MLB ขณะที่ด็อดเจอร์ส ต้นสังกัดของเขาถูกโจมตีอย่างหนักกับการเซ็นสัญญาผู้เล่นที่ไม่มีความสำเร็จเป็นชิ้นเป็นอันในระดับสโมสร

Bleach Report สื่อกีฬาชื่อดัง เคยโจมตีการย้ายตัวของฮยอนจินอย่างหนัก ว่าเป็นดีลสุดห่วยประจำฤดูกาล 2013 ของ MLB กับการที่ด็อดเจอร์ส ยอมมอบสัญญา 6 ปี กับเงินค่าเหนื่อย 36 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รวมถึงต้องจ่ายเงินกินเปล่าอีก 25 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ให้กับฮยอนจิน รวมเป็นเงินมากกว่า 60 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ที่ด็อดเจอร์สต้องเสียให้กับนักกีฬาที่สื่อมองว่ามีความสามารถเป็นเพียงแค่ตัวสำรอง เท่านั้นยังไม่พอ สื่อได้มองว่าฮยอนจิน ไม่มีทางจะพัฒนาความสามารถขึ้นมาเป็นพิทเชอร์ระดับแถวหน้าของ MLB ได้อย่างแน่นอน เรียกได้ว่า หนุ่มชาวเกาหลีใต้คนนี้ ต้องเจอความกดดันมหาศาลกับชีวิตในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ยังไม่ได้ลงสนามแม้แต่นัดเดียว

ฮยอนจินใช้เวลาเพียงฤดูกาลเดียวในการพิสูจน์ตนเอง ด้วยการเป็นพิทเชอร์ชาวเกาหลีใต้คนแรกที่ได้ลงสนามเป็นตัวจริงในการแข่งขันรอบเพลย์ออฟ รวมถึงได้รับเลือกจากนิตยสาร Baseball America ให้ติดทีมผู้เล่นหน้าใหม่ยอดเยี่ยมจากฤดูกาล 2013

3.3 สรุปผลการศึกษา

จากการรวบรวมข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาประเพณี จำแนกตามนักกีฬาชายและหญิง พบว่ามีการแข่งขันที่เน้นความแข็งแรง คือ สปีดสเกต และการแข่งขันที่เน้นทั้งความแข็งแรงและความสวยงาม คือฟิกเกอร์สเกต ทั้ง 2 กีฬามีลักษณะและการฝึกซ้อมที่คล้ายคลึงกัน แต่สำหรับการแข่งขันฟิกเกอร์สเกต นักกีฬจะต้องเพิ่มความสวยงามของร่างกายและการแสดงเข้าไปในการฝึกซ้อม ทำให้นักกีฬามีข้อจำกัดในการดูแลตัวเองเพิ่มขึ้น โดยทั่วไปจะเริ่มฝึกตั้งแต่พื้นฐาน เน้นการฝึกซ้อมให้ร่างกายคุ้นชินกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน นั่นคือ รองเท้าสเกต

ในขณะที่กีฬาประเภททีม จำแนกตามนักกีฬาชายและหญิง พบว่า กีฬาที่ได้รับความนิยมในประเทศไทย นอกจากฟุตบอลแล้ว ก็คือ วอลเลย์บอลและเบสบอล ซึ่งทั้ง 2 กีฬานี้ มีคุณสมบัติของนักกีฬา ระบบการฝึกซ้อม ลักษณะการแข่งขัน และความซับซ้อนของผู้เล่นในทีมแตกต่างกันมาก โดยเฉพาะเบสบอลที่มีผู้เล่น 9 คนในแต่ละทีม และแต่ละคนจะมีชื่อเรียกและรับหน้าที่ต่างกัน แต่ท้ายที่สุดการแข่งขันประเภททีมไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง การทำงานร่วมกันเป็นคุณสมบัติสำคัญที่ทุกคนต้องมี เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการแข่งขัน

ตั้งข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำไปใช้ประกอบการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ รูปแบบและวิธีการกวดวิชาทางเพศในวงการกีฬาของประเทศไทยได้ และใช้ประกอบการวิเคราะห์ในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศไทยได้

บทที่ 4

รูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้

บทที่ 4 เป็นการวิเคราะห์รูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ โดยนำแนวความคิดเพศภาวะ แนวความคิดสตรีนิยม และแนวความคิดการจ้องมองชายมาใช้ในการวิเคราะห์ การศึกษาวิจัยพบว่ารูปแบบการกวดขี่ทางเพศพบได้ทั้งในวงการกีฬา และอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา ด้วยวิธีการทางตรง และทางอ้อม ซึ่งกีฬาที่ทำมาวิเคราะห์นั้นจะแบ่งตามประเภทกีฬา คือ กีฬาประเภทเดี่ยวและประเภททีม นอกจากนี้ยังจำแนกตามเพศของนักกีฬา คือ ชายและหญิง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 รูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬา

4.1.1 รูปแบบการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬา

รูปแบบการกวดขี่ทางเพศที่พบในวงการกีฬาทั้งกีฬาประเภทเดี่ยว และกีฬาประเภททีมในนักกีฬาชายและหญิง คือ ร่างกาย เศรษฐกิจ และการเมือง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1.1.1 ร่างกาย นักกีฬาจะถูกกำหนด ควบคุมร่างกาย โดยสโมสรหรือผู้ฝึกสอนตั้งแต่การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย ตารางฝึกซ้อม โดยจะกำหนดมาตรฐานเพื่อเป็นตัวชี้วัดในการประเมินความพร้อมทางร่างกายของนักกีฬาก่อนการลงแข่งขัน

- **กีฬาประเภทเดี่ยว**

- (ชาย)

- ความแข็งแรงและรูปร่างของร่างกาย

การแข่งขันที่เน้นความแข็งแรง สำหรับสปีดสเกต นักกีฬาต้องมีหน้าท้อง และกล้ามเนื้อขาที่แข็งแรง มีความยืดหยุ่น ความคล่องตัว และความแข็งแรงของหลังที่ยอดเยี่ยม เนื่องจากเป็นกีฬาที่มีการงอตัวอยู่กว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของการแข่งขัน

การแข่งขันที่เน้นความสวยงาม สำหรับฟิกเกอร์สเกต นอกจากจะต้องมีร่างกายที่แข็งแรงเหมือนกับกีฬาอื่น ๆ แล้ว ยังต้องมีรูปร่างผอมเพรียว เพื่อให้การแสดงออกมาเร็วไหวสวยงาม ดังนั้นนักกีฬาจะต้องควบคุมน้ำหนักและสัดส่วนให้อยู่ในมาตรฐานที่กำหนดอยู่เสมอ

- การฝึกซ้อม เริ่มจากพื้นฐานของกีฬานั้น ๆ ก่อน เช่น กีฬาสเกตทั้ง 2 ประเภท นักกีฬาต้องใช้สเกตให้ชินก่อน โดยจะเน้นไปที่การฝึกการใช้พลังมากกว่าความเร็ว

เพื่อลดอุบัติเหตุจากการฝึกซ้อม ถัดมาเริ่มการจัดตารางการดูแลร่างกาย ซึ่งอาจจะกำหนดโดยผู้ฝึกสอนหรือนักกีฬาเอง เมื่อร่างการพร้อมแล้วจะเริ่มฝึกการสเกตบนพื้นน้ำแข็ง เพื่อให้เกิดความเคยชิน แน่ใจว่านักกีฬาต้องฝึกการสร้างบาลานซ์ด้วยการเล่นโยคะหรือพิลาทิส โดยเฉพาะฝึกเกอร์สเกตที่เน้นความสวยงามของร่างกายไปพร้อมกับการแสดง

- ผลการคัดเลือกนักกีฬา ก่อนอื่นพิจารณาประวัติส่วนตัวของนักกีฬา เนื่องจากการแข่งขันประเภทเดี่ยวไม่ได้มีตัวสำรองแบบประเภททีม หากเกิดเหตุสุดวิสัยจะส่งต่อการแข่งขันทันที ในการคัดเลือกทางผู้ฝึกสอนและสโมสรต้องมั่นใจว่านักกีฬาไม่มีประวัติต่างพร้อย จากนั้นจะคัดเลือกคนที่โดดเด่นจากทักษะและความสามารถของนักกีฬา เพื่อนำไปต่อยอดหรือสนับสนุนได้ในระยะยาว ทั้งนี้ความพร้อมของร่างกายจะมีส่วนช่วยให้นักกีฬาได้รับคัดเลือกด้วยเช่นกัน

(หญิง)

- ความแข็งแรงและรูปร่างของร่างกาย

การแข่งขันที่เน้นความแข็งแรง สำหรับสปีดสเกต นักกีฬาต้องมีหน้าท้องและกล้ามเนื้อขาที่แข็งแรง มีความยืดหยุ่น ความคล่องตัว และความแข็งแรงของหลังที่ยอดเยี่ยม เนื่องจากเป็นกีฬาที่มีการงอตัวอยู่กว่า 50 องศาขององศาการแข่งขัน

การแข่งขันที่เน้นความสวยงาม สำหรับฟิกเกอร์สเกต นอกจากจะต้องมีร่างกายที่แข็งแรงเหมือนกับกีฬาอื่น ๆ แล้ว ยังต้องมีรูปร่างผอมเพรียว เพื่อให้การแสดงออกมาเร็วไหวสวยงาม ดังนั้นนักกีฬาจะต้องควบคุมน้ำหนักและสัดส่วนให้อยู่ในมาตรฐานที่กำหนดอยู่เสมอ

- การฝึกซ้อม เริ่มจากพื้นฐานของกีฬานั้น ๆ ก่อน เช่น กีฬาสเกตทั้ง 2 ประเภท นักกีฬาต้องใช้สเกตให้ชินก่อน โดยจะเน้นไปที่การฝึกการใช้พลังมากกว่าความเร็ว เพื่อลดอุบัติเหตุจากการฝึกซ้อม ถัดมาเริ่มการจัดตารางการดูแลร่างกาย ซึ่งอาจจะกำหนดโดยผู้ฝึกสอนหรือนักกีฬาเอง เมื่อร่างการพร้อมแล้วจะเริ่มฝึกการสเกตบนพื้นน้ำแข็ง เพื่อให้เกิดความเคยชิน แน่ใจว่านักกีฬาต้องฝึกการสร้างบาลานซ์ด้วย

การเล่นโยคะหรือพิลาทิส โดยเฉพาะพิกเกอร์สเกตที่เน้นความสวยงามของร่างกาย ไปพร้อมกับการแสดง

- ผลการคัดเลือกนักกีฬา ก่อนอื่นพิจารณาประวัติส่วนตัวของนักกีฬา เนื่องจากการแข่งขันประเภทเดี่ยวไม่ได้มีตัวสำรองแบบประเภททีม หากเกิดเหตุสุดวิสัยจะส่งต่อการแข่งขันทันที ในการคัดเลือกทางผู้ฝึกสอนและสโมสรต้องมั่นใจว่านักกีฬาไม่มีประวัติต่างพร้อย จากนั้นจะคัดเลือกคนที่โดดเด่นจากทักษะและความสามารถของนักกีฬา เพื่อนำไปต่อยอดหรือสนับสนุนได้ในระยะยาว ทั้งนี้ความพร้อมของร่างกาย จะมีส่วนช่วยให้นักกีฬาได้รับคัดเลือกด้วยเช่นกัน

- **กีฬาประเภททีม**

(ชาย)

- ความแข็งแรงและรูปร่างของร่างกาย นักกีฬาส่วนใหญ่จะต้องมีร่างกายกำยำ ดูแข็งแรง ในกรณีกีฬาเบสบอล นักกีฬาต้องมีพลังกำลังแขนเป็นอย่างมากเพื่อใช้ในการขว้างหรือตีลูกเบสบอล ดังนั้นนักกีฬาต้องหมั่นออกกำลังกายเน้นจุดสำคัญที่ใช้ในการแข่งขัน และป้องกันการบาดเจ็บที่หัวไหล่
- การฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนจะเป็นคนกำหนดตารางการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา โดยจะต้องพิจารณาและคำนึงถึงอายุ เพศ วัย ประสบการณ์ ความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งระบบพลังงาน สมรรถภาพทางกาย เพื่อให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่ได้รับ โดยเฉพาะการแข่งขันที่มีตำแหน่งผู้เล่นหลากหลายอย่างเบสบอล การฝึกซ้อมก็จะแตกต่างกันไปตามหน้าที่ที่ได้รับ เช่น ตำแหน่งพิชเชอร์ ทำหน้าที่ขว้างลูกให้แคชเชอร์รับ เป็นตำแหน่งที่สำคัญเป็นอย่างมากที่จะเอาชนะการแข่งขันในแต่ละรอบ ดังนั้นพิชเชอร์นอกจากสามารถควบคุมลูกที่ขว้างออกไป แล้วยังต้องมีความสามารถควบคุมตัวเองได้ดีอีกด้วย ในการควบคุมลูกหรือการฝึกฝนให้ขว้างลูกต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำเป็นหน้าที่ และเป็นสิ่งที่พิชเชอร์ทุกคนคร่ำเคร่งฝึกฝนอย่างหนักกันอยู่แล้ว แต่การที่จะทำให้ลูกต่าง ๆ ที่พิชเชอร์ฝึกฝนมีประสิทธิภาพสูงสุดพิชเชอร์ จำต้องมีความสามารถในการควบคุมตัวเองที่ดีด้วย ยิ่งในการแข่งขันที่มีความกดดันมาก พิชเชอร์ยิ่งต้องควบคุมตัวเองให้มีความนิ่งมากยิ่งขึ้น ดังที่กล่าวมานี้หากผู้ฝึกสอนประเมินแล้วนักกีฬามีศักยภาพไม่เพียงพอ นักกีฬาต้องฝึกซ้อมเพิ่มมากขึ้นกว่าปกติ

เพื่อที่จะทำให้ผลงานออกมาเป็นที่พึงพอใจต่อผู้ฝึกสอน อาจส่งผลให้นักกีฬากดดันตนเอง นำไปสู่การหักโหมจนได้รับบาดเจ็บ

- ผลการคัดเลือกนักกีฬา ในการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อลงแข่งขัน จะเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนเพราะมีความใกล้ชิดกับนักกีฬา จะรู้ว่านักกีฬาคอนไหนดมีศักยภาพเพียงพอ เนื่องจากสโมสรจะมีการเปลี่ยนตัวนักกีฬาอยู่เสมอ ดังนั้นนักกีฬาต้องมีผลงานที่โดดเด่น เพื่อที่จะได้เป็นตัวแทนในการแข่งขัน และลดความเสี่ยงจากการถูกให้ออกจากสโมสร นอกจากนี้ในกีฬาประเภททีมนักกีฬาจะต้องดูความสามารถในการอยู่รวมกันเป็นหมู่คณะ บุคลิกภาพ และพฤติกรรมเพื่อดูภาพรวมของทีมด้วยเช่นกันว่าผู้เล่นที่ได้รับการคัดเลือกให้ไปแข่งขันมีความพร้อม และมีความสามัคคีกันมากแค่ไหน เพราะหากนักกีฬาต่างคนต่างเล่น ผลลัพธ์ที่ได้อาจจะออกมาไม่เป็นไปตามที่ทางสโมสรต้องการ แต่ในขณะเดียวกัน หากเกิดการทุจริต ผู้ที่มีสิ่งตอบแทนให้ผู้ฝึกสอน หรือมีเส้นสายมากกว่าอาจจะได้รับการเลือกเข้าแข่งขันแทน

(หญิง)

- ความแข็งแรงและรูปร่างของร่างกาย สำหรับกีฬาประเภททีมที่ผู้วิจัยนำมาศึกษา คือ กีฬาวอลเลย์บอล เป็นกีฬาที่คุณลักษณะทางกายภาพสามารถสร้างความแตกต่างในการแข่งขันได้มาก ยิ่งผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงใหญ่ยิ่งเป็นข้อได้เปรียบในการเล่นวอลเลย์บอล ดังนั้นผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงคุณลักษณะทางกายภาพดังนี้คือ ความเร็ว น้ำหนัก และความกว้าง ความยาวขนาดของแขน และขา การเคลื่อนไหวก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน นักกีฬาจึงจำเป็นต้องมีความรวดเร็ว แข็งแรงและปฏิกิริยาตอบสนองที่ดี
- การฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนจะเป็นคนกำหนดตารางการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา โดยจะต้องพิจารณาและคำนึงถึงอายุ เพศ วัย ประสบการณ์ ความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งระบบพลังงาน สมรรถภาพทางกาย เพื่อให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่ได้รับ หากผู้ฝึกสอนประเมินแล้วนักกีฬามีศักยภาพไม่เพียงพอ นักกีฬาต้องฝึกซ้อมเพิ่มมากขึ้นกว่าปกติ เพื่อที่จะทำให้ผลงานออกมาเป็นที่พึงพอใจต่อผู้ฝึกสอน อาจส่งผลให้นักกีฬากดดันตนเอง นำไปสู่การหักโหมจนได้รับบาดเจ็บ

- ผลการคัดเลือกนักกีฬา ในการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อลงแข่งขัน จะเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนเพราะมีความใกล้ชิดกับนักกีฬา จะรู้ว่่านักกีฬาคคนไหนมีศักยภาพเพียงพอ เนื่องจากสโมสรจะมีการเปลี่ยนตัวนักกีฬาอยู่เสมอ ดังนั้นนักกีฬาต้องมีผลงานที่โดดเด่น เพื่อที่จะได้เป็นตัวแทนในการแข่งขัน และลดความเสี่ยงจากการถูกให้ออกจากสโมสร นอกจากนี้ในกีฬาประเภททีมจะต้องดูภาพรวมของทีมด้วยเช่นกันว่าผู้เล่นที่ได้รับการคัดเลือกให้ไปแข่งขันมีความพร้อม และมีความสามัคคีกันมากแค่ไหน เพราะหากนักกีฬาต่างคนต่างเล่น ผลลัพธ์ที่ได้อาจจะออกมาไม่เป็นไปตามที่ทางสโมสรต้องการ แต่ในขณะเดียวกัน หากเกิดการทุจริต ผู้ที่มีสิ่งตอบแทนให้ผู้ฝึกสอน หรือมีเส้นสายมากกว่าอาจจะได้รับการเลือกเข้าแข่งขันแทน ในกรณีนักกีฬาหญิง โอกาสในการเกิด sexual harassment มีสูงมาก เนื่องจากนักกีฬาส่วนใหญ่เริ่มต้นอาชีพตั้งแต่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ทำให้เหยื่อหลายคนถูกคุกคามทางเพศทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ทั้งยังถูกบังคับไม่ให้บอกกับคนอื่น เพราะการออกมาพูดบ่อยครั้งคือการทำลายความฝันด้านกีฬา เนื่องจากโค้ชส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอิทธิพล มีคอนเนกชันในวงการกีฬามากมาย นักกีฬาอาจจะไม่ได้รับคัดเลือกลงแข่งขัน จนในที่สุดอาจต้องจบเส้นทางการเป็นนักกีฬาลง

ก่อนจะมาเป็นนักกีฬาที่ลงแข่งขันในการแข่งขันต่าง ๆ นั้น ต้องผ่านการคัดเลือกหลายขั้นตอน นักกีฬาจะต้องมีร่างกายที่พร้อมอยู่เสมอทั้งในระหว่างการเก็บตัวฝึกซ้อม การแข่งขันจริง ดังนั้นการจัดตารางในการออกกำลังกายเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ การควบคุมน้ำหนัก การฝึกสมาธิก็เช่นกัน นักกีฬาจึงต้องหมั่นฝึกฝนและพัฒนาความสามารถของตนเองให้เป็นที่ต้องการของสโมสรหรือทีม มีความอดทนต่อแรงกดดันจากผู้ฝึกสอน ผู้เข้าแข่งขันคนอื่น หรือแม้แต่เพื่อนร่วมทีมเอง

4.1.1.2 เศรษฐกิจ เป็นผลตอบแทนที่นักกีฬาจะได้รับจากการแข่งขัน โดยส่วนใหญ่จะได้รับผ่านสโมสร จำนวนเงินนั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับทางสโมสรเป็นผู้ตัดสินใจ

- **กีฬาประเภทเดี่ยว**

(ชาย)

สโมสรจะเป็นคนจัดการค่าตัวของนักกีฬา ในการซื้อขายย้ายสโมสร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะแบ่งสัดส่วนของเงินอย่างไร ในส่วนของเงินเดือนที่ได้รับจากสโมสรนั้นขึ้นอยู่กับผลงาน

และความสามารถของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ความนิยมจากแฟนคลับหรือผู้ชมก็เป็นตัวกำหนดรายได้ของนักกีฬาเช่นกัน ตัวอย่างเช่น นักกีฬา Viktor Ahn (อัน ฮยอนซู) ได้รับการสนับสนุนอย่างดีเยี่ยมจากรัสเซีย Russia Skating Union ให้เงินเดือนเขา 120,000 เหรียญต่อปี (kwon sang-soo,2014)

(หญิง)

สโมสรรจะเป็นคนจัดการค่าตัวของนักกีฬา ในการซื้อขายย้ายสโมสร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะแบ่งสัดส่วนของเงินอย่างไร ในส่วนของเงินเดือนที่ได้รับจากสโมสรนั้นขึ้นอยู่กับผลงานและความสามารถของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ความนิยมจากแฟนคลับหรือผู้ชมก็เป็นตัวกำหนดรายได้ของนักกีฬาเช่นกัน ตัวอย่างเช่น นักกีฬาคิม ยูนา จากข้อมูลของ Forbes คิมเป็นนักกีฬาหญิงที่ได้รับค่าตอบแทนสูงสุดเป็นอันดับ 7 ของโลก เธอมีรายได้ประมาณ 9 ล้านเหรียญต่อปี เว็บไซต์ The Richest ประเมินมูลค่าสุทธิของเธอ ไว้ที่ประมาณ 21 ล้านเหรียญ (Sarah Beauchamp,2018)

● กีฬาประเภททีม

(ชาย)

สโมสรรจะเป็นคนจัดการค่าตัวของนักกีฬา ในการซื้อขายย้ายสโมสร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะแบ่งสัดส่วนของเงินอย่างไร ในส่วนของเงินเดือนที่ได้รับจากสโมสรนั้นขึ้นอยู่กับผลงานและความสามารถของแต่ละบุคคล ถึงแม้ว่าจะอยู่ทีมเดียวกันก็ตาม ดังนั้นนักกีฬาจึงจำเป็นต้องสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้ชมอยู่เสมอ เนื่องจากความนิยมจากแฟนคลับหรือผู้ชมเป็นตัวกำหนดรายได้ของนักกีฬาเช่นกัน ตัวอย่างเช่น นักกีฬาฮวัง แทเก มีรายได้อยู่ที่ 730 ล้านวอนต่อฤดูกาล (ประมาณ 18.79 ล้านบาท)

단위 : 천원

NO.	이름 (팀명)	연봉
1	황택의 (KB손해보험)	730,000
2	한선수 (대한항공)	650,000
3	신영석 (현대캐피탈)	600,000
4	정지석 (대한항공)	580,000
5	박철우 (한국전력)	550,000
6	나경복 (우리카드)	450,000
6	이민규 (OK저축은행)	450,000
8	송명근 (OK저축은행)	400,000
9	곽승석 (대한항공)	370,000
10	박상하 (삼성화재)	360,000
10	박진우 (KB손해보험)	360,000

ภาพที่ 4.1 รายได้นักกีฬาวอลเลย์บอลชาย 10 อันดับแรก

ที่มา : <https://www.thairath.co.th/sport/worldsport/volleyball/1880300>

(หญิง)

สโมสรจะเป็นคนจัดการค่าตัวของนักกีฬา ในการซื้อขายย้ายสโมสร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะแบ่งสัดส่วนของเงินอย่างไร ในส่วนของเงินเดือนที่ได้รับจากสโมสรนั้นขึ้นอยู่กับผลงานและความสามารถของแต่ละบุคคล ถึงแม้ว่าจะอยู่ที่ทีมเดียวกันก็ตาม ดังนั้นนักกีฬาจึงจำเป็นต้องสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้ชมอยู่เสมอ เนื่องจากความนิยมจากแฟนคลับหรือผู้ชมก็เป็นตัวกำหนดรายได้ของนักกีฬาเช่นกัน ตัวอย่างเช่น นักกีฬายาง ฮโยจิน มีรายได้อยู่ที่ 700 ล้านบาทต่อฤดูกาล (ประมาณ 18 ล้านบาท)

2020~2021시즌 여자부 보수 TOP10

단위 : 천원

NO.	이름 (팀명)	연봉	옵션	보수 총액
1	양효진 (현대건설)	450,000	250,000	700,000
2	이재영 (흥국생명)	400,000	200,000	600,000
3	박정아 (한국도로공사)	430,000	150,000	580,000
4	김희진 (IBK기업은행)	450,000	50,000	500,000
5	이다영 (흥국생명)	300,000	100,000	400,000
6	이소영 (GS칼텍스)	350,000	-	350,000
6	강소휘 (GS칼텍스)	350,000	-	350,000
6	김연경 (흥국생명)	350,000	-	350,000
9	황민경 (현대건설)	280,000	20,000	300,000
9	한수지 (GS칼텍스)	250,000	50,000	300,000
9	김수지 (IBK기업은행)	250,000	50,000	300,000

ภาพที่ 4.2 รายได้นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง 10 อันดับแรก

ที่มา : <https://www.thairath.co.th/sport/worldsport/volleyball/1880300>

รายได้หรือผลตอบแทนที่นักกีฬาแต่ละคนจะได้รับนั้นส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับ การตกลงกับสโมสร ความมีชื่อเสียง และผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณะ เพราะยิ่งนักกีฬาเป็นที่ต้องการต่อสื่อ หรือ สาธารณะมากเท่าไร ผลตอบแทนที่จะได้รับก็จะเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ทำให้นักกีฬาหลายคนต้องหมั่น ฝึกซ้อมเพื่อที่จะได้พัฒนาตนเองไปสู่จุดที่แสงสปอตไลท์ส่องมาถึง แต่ในขณะเดียว แม้ว่าจะประสบความสำเร็จมีรายได้สูงแล้วก็ตาม ปัญหาเรื่องผลตอบแทนระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงเป็นสิ่งที่ ยังแก้ไม่ได้ จะเห็นได้จากตัวอย่างข้างต้น นักกีฬาชายจะได้รับผลตอบแทนมากกว่านักกีฬาหญิง หลายเท่าตัว ถึงแม้ว่านักกีฬาหญิงจะมีชื่อเสียง แต่สิ่งที่ได้รับนั้นไม่ต่างจากนักกีฬาชายที่มีชื่อเสียงน้อยกว่า

4.1.1.3 การเมือง เป็นการแสดงออกทางความคิด เช่น ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นต่าง ๆ ระหว่างการฝึกซ้อม หรือระหว่างการแข่งขันของนักกีฬากับผู้ฝึกสอน โดยนักกีฬามักจะถูกปิดกั้นทางความคิดเนื่องจากต้องรับฟังความคิดเห็นจากผู้ฝึกสอนเป็นหลัก

- กีฬาประเภทเดี่ยว

(ชาย)

- การมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น นักกีฬาจะเสนอความคิดเห็นต่อเมื่อชำนาญการแข่งขัน มีประสบการณ์มากพอ หากเป็นเด็กใหม่ที่เพิ่งเข้ามาจะไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นใด ๆ โดยเฉพาะความคิดเห็นที่ขัดต่อผู้ฝึกสอน นักกีฬาจะต้องปฏิบัติตามสิ่งที่ได้รับคำแนะนำมาอย่างเคร่งครัด แต่สำหรับนักกีฬาชายโอกาสโต้แย้งจะมีมากและได้รับการรับฟังมากกว่านักกีฬาหญิง

ภาพที่ 4.3 Jun Hwan Cha and Olympic Coach Brian Orser

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=e-zUgu8QuIA>

ภาพที่ 4.4 Jun Hwan Cha and Olympic Coach Brian Orser

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=e-zUgu8QuIA>

(หญิง)

- การมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น นักกีฬาจะเสนอความคิดเห็นต่อเมื่อชำนาญการแข่งขัน มีประสบการณ์มากพอ หากเป็นเด็กใหม่ที่เพิ่งเข้ามาจะไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นใด ๆ โดยเฉพาะความคิดเห็นที่ขัดต่อผู้ฝึกสอน นักกีฬาจะต้องปฏิบัติตามสิ่งที่ได้รับคำแนะนำมาอย่างเคร่งครัด

ภาพที่ 4.5 การพูดคุยก่อนการแข่งขัน

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=eoMkWIA2jVY>

ภาพที่ 4.6 ผู้ฝึกสอนแสดงความยินดีกับนักกีฬา

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=eoMkWIA2jVY>

● กีฬาประเภททีม

(ชาย)

- การมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น ผู้เล่นแต่ละคนจะรู้จักตนเองและเพื่อนร่วมทีม ทำให้นำสิ่งเหล่านั้นมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อที่จะพัฒนาภาพรวมของทีมให้ดีขึ้นได้ แต่ก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมจากผู้ฝึกสอน เนื่องจากเป็นผู้วางแผนการเล่น

- บทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้นำของทีม ผู้เล่นที่ได้รับความไว้วางใจจากผู้ฝึกสอน จะเป็นผู้ดูแลภาพรวมของทีมให้มีความราบรื่น ตั้งแต่ช่วงการฝึกซ้อม ตลอดจนการแข่งขัน มีโอกาสในการโต้แย้งหากคิดว่าเพื่อนร่วมทีมยังทำผลงานไม่ดีพอ

ภาพที่ 4.7 การประชุมวางแผนระหว่างแข่งขัน

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=UoIX44n61NY>

(หญิง)

- การมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น ผู้เล่นแต่ละคนจะรู้จักจุดอ่อนของตนเองและเพื่อนร่วมทีม ทำให้นำสิ่งเหล่านั้นมาแลกเปลี่ยนความคิด เพื่อที่จะพัฒนาภาพรวมของทีมให้ดีขึ้นได้ แต่ก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมจากผู้ฝึกสอน เนื่องจากเป็นผู้วางแผนการเล่น ซึ่งจะเกิดขึ้นในช่วงการฝึกซ้อม เมื่ออยู่ในการแข่งขันนักกีฬาจะเป็นผู้รับฟังอย่างเดียว
- บทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้นำของทีม ผู้เล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันจะได้รับความไว้วางใจจากผู้ฝึกสอน ให้เป็นผู้ดูแลภาพรวมของทีมให้มีความราบรื่น ตั้งแต่ช่วงการฝึกซ้อม ตลอดจนการแข่งขัน ทั้งยังมีโอกาสในการโต้แย้งหากคิดว่าเพื่อนร่วมทีมยังทำผลงานไม่ดีพอ แต่เมื่อเกิดความผิดพลาดก็ต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด

ภาพที่ 4.8 การประชุมวางแผนระหว่างแข่งขัน

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=swY2x84trXg>

โอกาสในการแสดงออกทางความคิดของนักกีฬามีจำกัด เนื่องจากพื้นฐานสังคมที่ต้องรับฟังผู้ที่มีประสบการณ์หรืออาวุโสกว่าอย่างเคร่งครัด การที่จะมีสิทธิในการเสนอความคิดเห็นนั้น นักกีฬาต้องได้รับความไว้วางใจจากผู้ฝึกสอนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลงานและประสบการณ์ในการแข่งขัน

4.1.2 วิธีการการกดขี่ทางเพศในวงการกีฬา

4.1.2.1 ทางตรง

- กีฬาประเภทเดี่ยว

ชาย ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่จะใช้วิธีข่มขู่ให้นักกีฬาเกิดความหวาดกลัวในระหว่างการฝึกซ้อม โดยใช้นาटकของการเป็นนักกีฬามาเป็นเครื่องมือในการข่มขู่ โดยการนอกจากการข่มขู่แล้วนั้น ผู้ฝึกสอนจะตำหนินักกีฬาอย่างรุนแรงโดยใช้คำหยาบคาย ที่ส่งผลต่อจิตใจของนักกีฬาเมื่อฟอร์มในการเล่นนั้นตกลง หรือไม่ปฏิบัติตามที่ผู้ฝึกสอนสั่ง

หญิง ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่จะใช้วิธีข่มขู่ให้นักกีฬาเกิดความหวาดกลัวในระหว่างการฝึกซ้อม โดยใช้นาटकของการเป็นนักกีฬามาเป็นเครื่องมือในการข่มขู่ นอกจากการข่มขู่แล้วนั้น ผู้ฝึกสอนจะตำหนินักกีฬาอย่างรุนแรงโดยใช้คำหยาบคาย ที่ส่งผลต่อจิตใจของนักกีฬาเมื่อฟอร์มในการเล่นนั้นตกลง หรือไม่ปฏิบัติตามที่ผู้ฝึกสอนสั่ง ทั้งนี้การถูกกดขี่ยังเกิดขึ้นได้จากกับรุ่นพี่ภายในสโมสรเช่นกัน ดังเหตุการณ์ต่อไปนี้ รุ่นพี่เรียกนักกีฬารุ่นน้องมาแล้วชี้ไปที่ต้นขา พร้อมตะโกนหัวเราะกับคนในทีมว่า "ร่างกายแบบนี้ถ้าจริงหะเธอ เป็นผู้ขายแปลงเพศมาหรือเปล่า" บางครั้งรุ่นพี่ก็เดินมาตบหัวของเธอ เมื่อเธอไปบอกกับผู้ฝึกสอนว่าเกิดอะไรขึ้น ผู้ฝึกสอนกลับให้เธอเป็นคนคุกเข่าขอโทษรุ่นพี่เสียเอง (วิเคราะห์บอลจริงจัง,2020)

- กีฬาประเภททีม

ชาย ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่จะใช้วิธีข่มขู่ให้นักกีฬาเกิดความหวาดกลัวในระหว่างการฝึกซ้อม โดยใช้นาटकของการเป็นนักกีฬามาเป็นเครื่องมือในการข่มขู่ เพราะมีนักกีฬาไม่น้อยที่ไม่ได้มีฐานะร่ำรวย การได้เป็นนักกีฬาในสโมสรหรือทีมที่มีชื่อเสียงจะส่งผลให้พัฒนาตนเองได้อย่างไม่มีขีดจำกัด และการมีชื่อเสียงจะทำให้สามารถยกระดับฐานะทางครอบครัวได้ นอกจากการข่มขู่แล้วนั้น ผู้ฝึกสอนจะตำหนินักกีฬาอย่างรุนแรงโดยใช้คำหยาบคาย ที่ส่งผลต่อจิตใจของนักกีฬาเมื่อฟอร์มในการเล่นนั้นตกลง หรือไม่ปฏิบัติตามที่ผู้ฝึกสอน

สิ่ง นอกจากนี้ยังมีนักกีฬาภายในทีมที่อาวุโสกว่าชมชูนักกีฬารุ่นน้อง หรือใช้ให้ปฏิบัติตามที่
สิ่ง

หญิง เช่นเดียวกันกับนักกีฬาชาย ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่จะใช้วิธีชมชูนักกีฬา
เกิดความหวาดกลัวในระหว่างการฝึกซ้อม โดยใช้อนาคตของการเป็นนักกีฬามาเป็นเครื่องมือ
ในการชมชูนักกีฬา เพราะมีนักกีฬาไม่น้อยที่ไม่ได้มีฐานะร่ำรวย การได้เป็นนักกีฬาในสโมสรหรือทีม
ที่มีชื่อเสียงจะส่งผลให้พัฒนาตนเองได้อย่างไม่มีขีดจำกัด และการมีชื่อเสียงจะทำให้สามารถ
ยกระดับฐานะทางครอบครัวได้ นอกจากการชมชูนักกีฬาแล้ว ผู้ฝึกสอนจะตำหนินักกีฬาอย่าง
รุนแรงโดยใช้คำหยาบคาย ที่ส่งผลต่อจิตใจของนักกีฬาเมื่อฟอร์มในการเล่นนั้นตกลง หรือไม่
ปฏิบัติตามที่ผู้ฝึกสอนสั่ง นอกจากนี้ยังมีนักกีฬาภายในทีมที่ใช้อาวุโสชมชูนักกีฬา ใช้กำลังทำร้าย
ร่างกาย เพื่อรีดไถเงิน และบังคับให้เพื่อนร่วมทีมรุ่นน้องซักผ้าให้ โดยให้เหตุผลว่า "มันก็แค่
การกลั่นแกล้งเพื่อนร่วมทีม แต่ผลลัพธ์ที่ได้ คือการพาโรงเรียนคว้าแชมป์ในระดับชาติ แล้ว
อะไรมันจะสำคัญไปกว่านั้นได้ล่ะ?" ด้วยเหตุนี้ นักกีฬาที่มีความสามารถโดดเด่นจึงได้สิทธิพิเศษ
เหนือนักกีฬาคนอื่น ๆ ในทีม คือ การได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษ ซึ่งการถูกหลอมน
รวมแบบผิด ๆ เหล่านี้ ทำให้นักกีฬาส่วนหนึ่งเกิดอึดใจที่คิดว่า ตัวเอง "อยู่เหนือผู้อื่น" และ
สามารถจะทำอะไรกับเพื่อนร่วมทีมที่ด้อยกว่าได้ทุกอย่าง ไม่เว้นแม้กระทั่งการกลั่นแกล้งหรือ
ทำร้ายร่างกายและจิตใจ จนกระทั่งต้องจำใจออกไปจากทีมโดยไม่มี ความผิด เพราะ "ผู้
ฝึกสอน" จะแกล้งทำเป็นเอาหูไปนาเอาตาไปไร่ ด้วยเห็นว่า นักกีฬาเหล่านี้มีความสำคัญต่อ
ความสำเร็จของทีมมากกว่า (ไทยรัฐออนไลน์, 2564)

4.1.2.2 ทางอ้อม

● กีฬาประเภทเดี่ยว

ชาย นักกีฬาประเภทเดี่ยวจะมีความใกล้ชิดกับผู้ฝึกสอน ดังนั้นผู้ฝึกสอนจะ
มีอิทธิพลต่อนักกีฬาเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นผู้ควบคุมชีวิตประจำวันของนักกีฬาทุก
ระเบียบนิ้ว ตั้งแต่การออกกำลังกาย การรับประทานอาหาร จนกระทั่งการนอน จึงทำให้เกิด
การกระทบกระทั่งได้ เมื่อใดที่ผู้ฝึกสอนไม่พอใจในตัวนักกีฬาบ่อยครั้งจะ

หญิง นักกีฬาประเภทเดี่ยวจะมีความใกล้ชิดกับผู้ฝึกสอน ดังนั้นผู้ฝึกสอน
จะมีอิทธิพลต่อนักกีฬาเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นผู้ควบคุมชีวิตประจำวันของนักกีฬาทุก
ระเบียบนิ้ว ตั้งแต่การออกกำลังกาย การรับประทานอาหาร จนกระทั่งการนอน จึงทำให้เกิด
การกระทบกระทั่งได้ เมื่อใดที่ผู้ฝึกสอนไม่พอใจในตัวนักกีฬาบ่อยครั้งจะ

- กีฬาประเภททีม

ชาย นักกีฬาส่วนใหญ่โดยเฉพาะนักกีฬาหน้าใหม่ เมื่อผู้ฝึกสอนมองแล้วว่าการข่มขู่ต่อตัวนักกีฬาไม่ได้ผล จึงติดต่อไปยังผู้ปกครองของนักกีฬาเพื่อข่มขู่ทางอ้อมโดยให้ไปตักเตือนและสั่งอยู่ในกรอบที่ทางผู้ฝึกสอนเป็นผู้กำหนด หรือให้ผู้ปกครองติดสินบนเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับตำแหน่งภายในทีมของนักกีฬา

ภาพที่ 4.9 เหตุการณ์จำลองสถานการณ์
ที่มา : Viu - Hot Stove League

ภาพที่ 4.10 เหตุการณ์จำลองสถานการณ์
ที่มา : Viu - Hot Stove League

หญิง สำหรับนักกีฬาบางคน เมื่อผู้ฝึกสอนมองแล้วการข่มขู่ต่อตัวนักกีฬาไม่ได้ผล จึงติดต่อไปยังผู้ปกครองของนักกีฬาเพื่อข่มขู่ทางอ้อมโดยให้ไปตักเตือนและสั่งอยู่ในกรอบที่ทางผู้ฝึกสอนเป็นผู้กำหนด ของ ฮีซุน คอมเมนเตเตอร์กีฬาชื่อดัง กล่าวว่า พ่อแม่ของนักกีฬาเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อ มักถอดใจเอาเรื่อง หลังจากเจ้าหน้าที่ในวงการกีฬา ที่โดยมากเป็นเพื่อนของผู้กระทำ พูดว่า “อยากเห็นอนาคตนักกีฬาของลูกด้วบหรือ?” (คมชัดลึก,2561)

4.2 รูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา

4.2.1 รูปแบบการกวดขี่ทางเพศของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา

การจ้องมอง(Male gaze) คือ การจ้องมองแบบเพศชาย เป็นการมองผู้หญิงเพื่อความเพลิดเพลิน ส่วนใหญ่จะพบในรูปแบบของสื่อ เช่น ภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อต่าง ๆ สำหรับการวิเคราะห์การจ้องมองของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา จะใช้การจ้องมองแบบวิถีที่ผู้ชายจับจ้องมองผู้หญิง และการจ้องมองแบบวิถีที่ผู้ชายจับจ้องมองผู้ชายด้วยกันเอง พบการจ้องมองได้จากการถ่ายทอดสด และรายการทอล์คโชว์หรือวาไรตี้ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

4.2.1.1 การถ่ายทอดสด

- การจ้องมองแบบวิถีที่ผู้ชายจับจ้องมองผู้ชายด้วยกันเอง
 - กีฬาประเภทเดี่ยวชาย

ในการบันทึกการแข่งขันฟิกเกอร์สเกตชายนั้นจะแตกต่างกับหญิงโดยสิ้นเชิง เนื่องจากเป็นการจับจ้องมองดูชายด้วยสายตาผู้ชาย คือ ผู้บันทึกการถ่ายทอดสด ดังนั้นการเคลื่อนไหวของนักกีฬาส่วนใหญ่จะถูกนำเสนอออกมาเป็นภาพรวมของร่างกาย ให้เห็นถึงท่วงท่าที่พลิ้วไหวพร้อมกับความแข็งแกร่งของนักกีฬา เน้นการถ่ายมุมสูงเพื่อให้เห็นการเคลื่อนไหวในมุมกว้างและการใช้สนามแข่งขันอย่างชาญฉลาดของนักกีฬา

ภาพที่ 4.11 การแข่งขันกีฬาฟิกเกอร์สเกต

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=h-7rZ4G1f0w&feature=youtu.be>

ภาพที่ 4.12 การแข่งขันกีฬาฟิกเกอร์สเกต

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=h-7rZ4G1f0w&feature=youtu.be>

ภาพที่ 4.13 การแข่งขันกีฬาฟิกเกอร์สเกต

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=h-7rZ4G1f0w&feature=youtu.be>

- กีฬาประเภททีมชาย

ก่อนเริ่มการแข่งขันผู้บันทึกการถ่ายทอดสดจะจับจ้องมองไปที่การเตรียมความพร้อมของพีชเชอร์ซึ่งมีบทบาทหน้าที่สำคัญของกีฬาเบสบอล โดยจะโฟกัสที่ใบหน้าและท่าที่ที่ตึงเครียดของนักกีฬา ก่อนจะแพลนกล้องออกมาให้เห็นภาพรวมของสนามที่มีผู้เข้าแข่งขันในทีมอยู่ตามจุดของตนเอง เมื่อนักกีฬาพร้อมที่จะทำการแข่งขัน ผู้บันทึกการถ่ายทอดสดจะซูมกล้องไปที่การเคลื่อนไหวด้วยท่าทางที่แข็งแกร่งของนักกีฬา ทำให้เห็นถึงพลังกำลังของนักกีฬาที่ใช้ออกไปในการแข่งขัน

ภาพที่ 4.14 ภาพรวมในสนามแข่งขันเบสบอล

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=tNv2Ac3iDnE&feature=youtu.be>

ภาพที่ 4.15 ระหว่างการแข่งขัน

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=tNv2Ac3iDnE&feature=youtu.be>

- การจ้องมองแบบวิถีที่ผู้ชายจับจ้องมองดูผู้หญิง
 - กีฬาประเภทเดี่ยวหญิง

ฟิกเกอร์สเกตหรือสเกตลีลาจะเน้นความสวยงามและความพลิ้วไหวของนักกีฬา ผู้บันทึกการถ่ายทอดสดจะโฟกัสการเคลื่อนไหวของร่างกายให้เห็นส่วนเว้าโค้ง แขน ขา และสีหน้าของนักกีฬาระหว่างการแข่งขัน เมื่อนักกีฬาได้ทำการแสดงในท่วงท่าที่ผาดโผนที่ทำให้เห็นเรือนร่างในส่วนต่าง ๆ เช่น หน้าอก สะโพก เต็มชัดขึ้น ผู้บันทึกการถ่ายทอดสดจะซูมเข้าไปที่ร่างกายของนักกีฬาเพื่อบันทึกสัดส่วนของร่างกายของนักกีฬาให้ผู้ชมได้เห็น เป็นสายตาจากการจับจ้องมองของผู้บันทึกการถ่ายทอดสดที่เป็นผู้ชาย สำหรับนักกีฬานอกจากการโฟกัสที่การแสดงของตนเองแล้วนั้น ยังต้องป้องกันตนเองจากการถูกถ่ายภาพหรือวิดีโอที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของตนเอง จะเห็นได้จากเวลาทำการแสดงโดยเฉพาะก่อนการกระโดดนักกีฬาจะคอยแอบจับกระโปรงเพื่อไม่ให้เปิดออกมากนัก

ภาพที่ 4.16 การแข่งขันกีฬาฟิกเกอร์สเกต

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=eoMkWIA2jVY&feature=youtu.be>

ภาพที่ 4.17 นักกีฬาคิมยุนา

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=ecKnyyuMsmw&feature=youtu.be>

- กีฬาประเภททีมหญิง

นักกีฬาผู้หญิงกรณีถูกถ่ายภาพออกมาให้เห็นใบหน้า จะโฟกัสที่สีหน้า ผ่านตา จมูก ปาก การเคลื่อนไหวร่างกาย โดยจะถูกจ้องมองจากตากล้อง ผู้ชมและนักกีฬาฝ่ายตรงข้ามในสนาม ผู้ชมผ่านทางทีวีหรือออนไลน์ แต่เนื่องจากกีฬาวอลเลย์บอลเป็นการแข่งขันแบบทีม ในการถ่ายทอดสดจะเน้นถ่ายภาพรวมของนักกีฬามากกว่าการโฟกัสตัวบุคคล เพื่อให้เห็นถึงความแข็งแรง และการทำงานเป็นทีมของนักกีฬา ในการโฟกัสรายบุคคลนั้นส่วนใหญ่จะเป็นนักกีฬาที่มีหน้าตาโดดเด่น และนักกีฬาที่สามารถทำแต้มได้ในรอบนั้น ๆ หรือถ่ายการเคลื่อนไหวในขณะที่ตีลูก

ภาพที่ 4.18 การจ้องมองในการแข่งขันวอลเลย์บอล

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=CEhHnjTX01Y&feature=youtu.be>

ภาพที่ 4.19 การจ้องมองในการแข่งขันวอลเลย์บอล

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=zyQvTBBxRW8&feature=youtu.be>

4.2.1.2 รายการทอล์คโชว์/วาไรตี้

- การจ้องมองแบบวิถีที่ผู้ชายจับจ้องมองดูผู้ชายด้วยกันเอง
 - กีฬาประเภทเดี่ยวชาย

นักกีฬาจะถูกจ้องมองจากผู้ดำเนินรายการในการแสดงท่วงท่าการเล่นสเกตให้ชม ผู้ดำเนินรายการจะจับจ้องมองไปที่การเคลื่อนไหวของนักกีฬา เมื่อถูกใจก็จะพูดว่า “ทำได้ดีเลยนะ” พร้อมกับการแสดงความชอบอกชอบใจ แต่ไม่ได้โฟกัสไปที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของนักกีฬา จะมองภาพรวมของการ

แสดงที่ทำให้รู้สึกประทับใจ ในขณะที่ผู้บันทึกรายการจะไม่ได้บันทึกรายละเอียดของการแสดงมากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นการจ้องมองในมุมกว้างที่เห็นทั้งตัวนักกีฬาและผู้ดำเนินรายการ แต่มีบ้างครั้งที่จะหยิบยกนักกีฬาที่มีใบหน้าหล่อมาเปรียบเทียบกับนักแสดงหรือนักร้องที่มีใบหน้าหล่อเช่นกัน เมื่อทั้ง 2 ต้องทำอะไรบางอย่างร่วมกัน เช่น การแข่งขัน

ภาพที่ 4.20 การแสดงฟิกเกอร์สเกตจำลอง

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=zGvQsq0w8v8&feature=youtu.be>

ภาพที่ 4.21 การแข่งขันในรายการ

ที่มา : https://www.youtube.com/watch?v=d_NNyhuvUf0&feature=youtu.be

- กีฬาประเภททีมชาย

กรณีนักกีฬาประเภททีมเมื่อไปออกรายการต่าง ๆ ทางรายการจะไม่ได้เชิญผู้เล่นทั้งหมดมาเข้าร่วม ส่วนใหญ่จะเชิญผู้เล่นที่มีชื่อเสียง หรือมีความโดดเด่นที่สุดในทีมมา

หากผู้ดำเนินรายการและนักกีฬาเป็นผู้ชายทั้งหมด การจ้องมองที่เกิดขึ้นจะเน้นไปที่พละกำลังของนักกีฬา และการโฟกัสที่ส่วนต่าง ๆ ร่างกาย ผู้ดำเนินรายการจะสัมภาษณ์นักกีฬาที่มีหน้าตาโดดเด่น เป็นที่นิยม กับนักกีฬาที่มีความสามารถโดดเด่นเป็นหลัก คำถามส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับหน้าตาของนักกีฬาที่ทำให้ได้รับความนิยม นอกจากนี้จะให้นักกีฬาแสดงศักยภาพให้เห็นโดยการให้ทำ

มิชชั่นต่าง ๆ ทำให้การจ้องมองเป็นไปแบบการชื่นชมตัวบุคคล ขณะที่ผู้บันทึกรายการจะจ้องมองไปที่การเคลื่อนไหวของนักกีฬาที่มีคล่องแคล่ว นำเสนอให้เห็นถึงความเป็นผู้นำ

ภาพที่ 4.22 รายการ Cool kiz on the block

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=WJxallFbWWA>

ภาพที่ 4.23 รายการ Cool kiz on the block

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=WJxallFbWWA>

- การจ้องมองแบบวิถีที่ผู้ชายจับจ้องมองผู้หญิง
 - กีฬาประเภทเดี่ยวหญิง

ผู้ดำเนินรายการเป็นผู้ชาย 2 คนที่นั่งอยู่ทางด้านซ้ายและขวาของนักกีฬาที่ถูกสัมภาษณ์ทำให้มีสายตาที่จับจ้องมายังนักกีฬาทุกทาง จะเห็นได้ว่าพิธีกรจะมองที่ใบหน้าของนักกีฬาตลอดการพูดคุย โดยจะสามารถสำรวจสีหน้า ท่าทางของนักกีฬาว่าขณะนั้นรู้สึกอย่างไรได้

ภาพที่ 4.24 รายการ Infinite Challenge

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=-6Zjub7CH4k&feature=youtu.be>

ในระหว่างการสัมภาษณ์ผู้บันทึกรายการจะจับจ้องมองไปที่การแสดงสีหน้าของนักกีฬาท่าทางที่แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิง เช่น ปิดปากเวลาหัวเราะ หรือหลบกล้องในจังหวะที่คิดว่าอาจจะไม่เหมาะสม โดยจะโฟกัสที่ปากเวลาพูด

ภาพที่ 4.25 รายการ Infinite Challenge

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=-6Zjub7CH4k&feature=youtu.be>

ภาพที่ 4.26 รายการ Infinite Challenge

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=-6Zjub7CH4k&feature=youtu.be>

- กีฬาประเภททีมหญิง

กรณีนักกีฬาประเภททีมเมื่อไปออกรายการต่าง ๆ ทางรายการจะไม่ได้เชิญผู้เล่นทั้งหมดมาเข้าร่วม ส่วนใหญ่จะเชิญผู้เล่นที่มีชื่อเสียง หรือมีความโดดเด่นที่สุดในทีมมา

นักกีฬาจะถูกจ้องมองมาที่ใบหน้าจากผู้ดำเนินรายการที่เป็นผู้ชาย ดังนั้นในการเข้าร่วมรายการจะต้องแต่งหน้าให้สวยงาม ผู้ดำเนินรายการจะมองการเคลื่อนไหวของนักกีฬาอย่างตั้งใจ เพื่อสำรวจความคล่องแคล่วในการเล่น หลังจากนั้นจะทำควลเพื่อแสดงให้เห็นว่าตนก็แข็งแรงเช่นกัน ผู้บันทึกรายการจะจับจ้องมองไปที่ใบหน้าของนักกีฬาเช่นกัน โดยจะถ่ายให้เห็นสีหน้ายิ้มแย้มเป็นส่วนใหญ่ แต่เมื่อทำสีหน้าจริงจังอาจถูกนำมา make fun ในกลุ่มของผู้ดำเนินรายการได้ การเลือกใช้มุมกล้องจะถ่ายเสียให้เห็นร่างกายของนักกีฬา โดยเฉพาะช่วงขาที่มีความเรียวยาว

ภาพที่ 4.27 รายการ SBS sports show

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=ZxiwCO66FG4>

ภาพที่ 4.28 รายการ SBS sports show

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=ZxiwCO66FG4>

ภาพที่ 4.29 รายการ Master in the house

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=zxKRV9O8EWw&feature=youtu.be>

ภาพที่ 4.30 รายการ Master in the house

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=zxKRV9O8EWw&feature=youtu.be>

4.2.2 วิธีการกดขี่ทางเพศของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา

4.2.1.1 ทางตรง

- กีฬาประเภทเดี่ยว

ชาย สื่อสามารถลงข่าวให้นักกีฬาเกิดความเสียหายได้ หรือสร้างภาพลักษณ์ที่ไม่ดีผ่านการติดต่อในการออกรายการต่าง ๆ ทั้งในทีวีหรือโซเชียล เพื่อเป็นการข่มขู่หากเกิดการขัดผลประโยชน์กันภายใน ทั้งนี้สื่ออาจถูกควบคุมโดยทางสโมสรของนักกีฬาอีกที

หญิง สื่อสามารถลงข่าวให้นักกีฬาเกิดความเสียหายได้ หรือสร้างภาพลักษณ์ที่ไม่ดีผ่านการติดต่อในการออกรายการต่าง ๆ ทั้งในทีวีหรือโซเชียล เพื่อเป็นการข่มขู่หากเกิดการขัดผลประโยชน์กันภายใน ทั้งนี้สื่ออาจถูกควบคุมโดยทางสโมสรของนักกีฬาอีกที

- กีฬาประเภททีม

ชาย สื่อสามารถลงข่าวให้นักกีฬาเกิดความเสียหายได้ หรือสร้างภาพลักษณ์ที่ไม่ดีผ่านการติดต่อในการออกรายการต่าง ๆ ทั้งในทีวีหรือโซเชียล เพื่อเป็นการข่มขู่หากเกิดการขัดผลประโยชน์กันภายใน ทั้งนี้สื่ออาจถูกควบคุมโดยทางสโมสรของนักกีฬาอีกที หรือได้รับข่าวสารจากคนภายในทีมของนักกีฬานั้น ๆ เพื่อเป็นการสกัดดาวรุ่งหรือกลั่นแกล้งเพื่อนร่วมทีม คลิปวิดีโอด้านล่างเป็นการแถลงข่าวการกลับมาเล่นเบสบอลในลีกเกาหลีอีกครั้งหลังจากมีข่าวความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาการเมาแล้วขับ

ภาพที่ 4.31 งานแถลงข่าวการกลับมาของคังจองโฮของ KBO

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=2Ctpj1VSd3Y>

หญิง สื่อสามารถลงข่าวให้นักกีฬาเกิดความเสียหายได้ หรือสร้างภาพลักษณ์ที่ไม่ดีผ่านการติดต่อในการออกรายการต่าง ๆ ทั้งในทีวีหรือโซเชียล เพื่อเป็นการข่มขู่หากเกิดการขัดผลประโยชน์กันภายใน ทั้งนี้สื่ออาจถูกควบคุมโดยทางสโมสรของนักกีฬาอีกที หรือได้รับข่าวสารจากคนภายในทีมของนักกีฬานั้น ๆ เพื่อเป็นการสกัดดาวรุ่งหรือกลั่นแกล้งเพื่อนร่วมทีม

4.2.1.2 ทางอ้อม

- กีฬาประเภทเดี่ยว

ชาย สื่อมีหน้าที่สร้างข่าวให้ผู้บริโภคสนใจ โดยจะลงบทสัมภาษณ์หรือทัศนคติของนักกีฬา โดยใช้กระแสสังคมจากโซเชียลมีเดียในการกดดันหรือตัดสินนักกีฬา

หญิง สื่อมีหน้าที่สร้างข่าวให้ผู้บริโภคสนใจ โดยจะลงบทสัมภาษณ์หรือทัศนคติของนักกีฬา โดยใช้กระแสสังคมจากโซเชียลมีเดียในการกดดันหรือตัดสินนักกีฬา

- กีฬาประเภททีม

ชาย สื่อมีหน้าที่สร้างข่าวให้ผู้บริโภคสนใจ โดยจะลงบทสัมภาษณ์หรือทัศนคติของนักกีฬา โดยใช้กระแสสังคมจากโซเชียลมีเดียในการกดดันหรือตัดสินนักกีฬา **한국팬들의 부정적 시선이 아쉬워** - ผลเสียใจที่แฟนในเกาหลีมองผมในแง่ลบ คำพูดของ ไทโรน วู้ดส์ อดีตนักกีฬาเบสบอลในลีกเกาหลี เขารู้สึกเสียใจที่สายตาของแฟน ๆ ชาวเกาหลีเปลี่ยนไปในทางลบหลังจากการแข่งขันซีรีส์โคเลแม็กซ์กับโยมิอูริเมื่อปี 2007 โดยสื่อเกาหลีลงข่าวสร้างความอับอายให้เขาเป็นอย่างมาก (คิมนัมฮยอง,2007)

หญิง สื่อมีหน้าที่สร้างข่าวให้ผู้บริโภคสนใจ โดยจะลงบทสัมภาษณ์หรือทัศนคติของนักกีฬา โดยใช้กระแสสังคมจากโซเชียลมีเดียในการกดดันหรือตัดสินนักกีฬา เช่น กรณีนักกีฬาสปีดสเก็ตติ้งทีมชาติที่โดนวิจารณ์อย่างหนักหลังไปแสดงความคิดเห็นในเชิงดูถูกเพื่อนร่วมทีม เช่น “เราเริ่มต้นได้ดีและทำได้ดีต่อมาเรื่อยๆ ในช่วงกลาง แต่ในที่สุด นักสเก็ตคนสุดท้าย (โน ซอนยอง) อยู่ไกลจากเรามากและเราทำเวลาได้น่าผิดหวัง” ภายหลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขัน ในขณะที่เพื่อนร่วมทีมออกมาเปิดเผยว่าไม่ได้ฝึกซ้อมร่วมกัน ทำให้เกิดการวิจารณ์จากชาวเกาหลีที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น "นี่เป็นครั้งแรกที่ฉันไม่ต้องการให้เกาหลีได้เหรียญทอง" "เธอต้องล้มเลิกสิทธิในการเป็นนักสเก็ตและนักกีฬา" "มันน่าอายที่จะเรียกเธอว่านักกีฬา" (PDTV,2561)

4.3 สรุปผลการศึกษา

จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 คือ รูปแบบและวิธีการกดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ พบว่า นักกีฬาหญิงจะถูกกดขี่มากกว่านักกีฬาชาย โดยเฉพาะประเภททีมหญิงถูกกดขี่มากที่สุด เนื่องจาก นักกีฬาจะพยายามแข่งขันกันเพื่อที่จะได้เป็นนักกีฬาตัวหลัก ทำให้มีช่องว่างในการถูกกดขี่มากขึ้น คือ การถูกเอาเปรียบจากเพื่อนร่วมทีมที่อาวุโสมากกว่า การดูแคลกสโมสรหรือผู้ฝึกสอนที่จะแตกต่างกันไปตามผลงานของนักกีฬา การถูกล่วงละเมิดทางร่างกายและวาจาซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพในการแข่งขัน ทำให้นักกีฬาเกิดความกดดัน อับอาย สะสมเป็นความเครียดนำไปสู่การปลิดชีวิต

รูปแบบและวิธีการกดขี่ทางเพศในอุตสาหกรรมสื่อกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ พบว่า นักกีฬาหญิงเป็นเพศที่ถูกจ้องมองมากที่สุด โดยเฉพาะนักกีฬาประเภทเดี่ยว เพราะทุกการแข่งขันหรือการไปออกรายการโทรทัศน์ จะมีแค่นักกีฬาคนเดียว ทำให้อายตาจับจ้องไปที่นักกีฬาค้นนั้น ๆ ตลอดเวลา

ในขณะที่นักกีฬาประเภททีมจะมีเพื่อนร่วมทีมอยู่ด้วย แต่การถูกจ้องมองจะแตกต่างกันไปบริบท คือ การมองนักกีฬาที่โดดเด่นทางหน้าตา จะถูกจ้องมองที่รูปลักษณ์ กับการมองนักกีฬามที่มีผลงานโดดเด่น จะถูกจ้องมองที่ความแข็งแรง ทำให้การจ้องมองนักกีฬาประเภททีมมีน้ำหนักแตกต่างกันไป ความสำคัญของนักกีฬา ส่วนใหญ่เป็นการถูกจ้องมองโดยผู้ชาย คือ ผู้บันทึกรายการ และผู้ดำเนินการ มักจะมองในเรื่องของความแข็งแรงที่มาพร้อมกับความสวยความงาม โดยจะถูกจ้องมองผ่านร่างกาย จะเห็นได้จากการถ่ายทอดสดการแข่งขันต่าง ๆ ที่กล้องมักจะจับภาพไปที่สัดส่วนร่างกายและใบหน้าของนักกีฬาหญิง และจับภาพโดยรวมเพื่อแสดงให้เห็นถึงความแข็งแรง การทำงานเป็นทีม เพื่อสร้างความสุขในมุมมองของผู้ชาย

ขณะที่ทั้งนักกีฬาประเภทเดี่ยวและประเภททีมชายถูกจ้องมองในเรื่องของความเข้มแข็งแบบชายเป็นหลัก เห็นได้จากการที่นักกีฬาชายมักถูกจ้องมองไปที่สีหน้าเวลาทำการแข่งขัน ท่าทางที่ทะมัดทะแมง และถ่ายภาพรวมให้เป็นถึงบรรยากาศที่ตึงเครียดระหว่างการแข่งขัน

สาเหตุของการถูกกดขี่ข้างต้นมากจากระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาที่เอื้อให้กับเพศชายให้มีอำนาจและสิทธิเหนือกว่าเพศอื่น ๆ โดยเฉพาะกับเพศหญิงที่ถูกกดทับด้วยระบบนี้ในทุก ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย เศรษฐกิจ การเมือง หรือการตกเป็นวัตถุแห่งการจ้องมอง รวมถึงการยกย่องเชิดชูตัวบุคคลมากเกินไป ในที่นี้หมายถึง ผู้ฝึกสอน จึงนำมาซึ่งวัฒนธรรมให้อภิสิทธิ์ด้านกีฬาแก่บุคคลที่สร้างผลงานให้กับประเทศชาติ เป็นต้นตอของการกดขี่จากรุ่นสู่รุ่น ดังที่กล่าวไปข้างต้น ผู้วิจัยจะนำแนวคิดทางสังคมศาสตร์ คือ แนวคิดเพศภาวะ แนวคิดตรีนิยม และ Male gaze มาใช้วิเคราะห์เพื่อศึกษาลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ ในบทที่ 5

บทที่ 5

ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้

บทที่ 5 เป็นการวิเคราะห์ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ โดยนำแนวความคิดเพศภาวะ แนวความคิดสตรีนิยม และแนวความคิดการจ้องมองชายมาใช้ในการวิเคราะห์ การศึกษาวิจัยพบว่าลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่พบได้ทั้งในวงการกีฬา และอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา ซึ่งกีฬาที่ทำมาวิเคราะห์นั้นจะแบ่งตามประเภทกีฬา คือ กีฬาประเภทเดี่ยวและประเภททีม นอกจากนี้ยังจำแนกตามเพศของนักกีฬา คือ ชายและหญิง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬา

ลักษณะการของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬา ถูกควบคุมโดยผู้ชาย เชื่อในความเป็นผู้นำของเพศชาย และมองเพศหญิงด้อยกว่า โดยอ้างว่าผู้ชายเป็นเพศที่แข็งแรง ชอบทำกิจกรรมที่ใช้พลังกำลังได้ดีกว่า กีฬาจึงเป็นกิจกรรมของเพศชาย มีอารมณ์หนักแน่น ตัดสินใจได้แม่นยำ ในขณะที่ผู้หญิงมีความอ่อนโยน บอบบาง และหวั่นไหวง่าย ผู้หญิงในวงการจึงไม่ค่อยได้รับการให้ความสำคัญนำมาซึ่งการกีดกัน นอกจากนี้ระบบชายเป็นใหญ่ทำให้มีการให้อภิสิทธิ์กับบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากเกินไป เช่น ผู้ฝึกสอน โดยมีการผลิตซ้ำ ดังนี้

5.1.1 กีฬาประเภทเดี่ยว

(ชาย) จะถูกผลิตซ้ำโดย สโมสร ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ดังนี้

- **สโมสร** สโมสรจะเป็นผู้เลือกนักกีฬาเข้าสังกัดและเปลี่ยนนักกีฬา ทำให้มีอำนาจในการตัดสินใจว่าควรเอานักกีฬาคนไหน ดังนั้นนักกีฬาต้องมีผลงานที่โดดเด่น เพื่อที่จะได้เป็นตัวแทนในการแข่งขัน และลดความเสี่ยงจากการถูกให้ออกจากสโมสร แต่สำหรับนักกีฬาชายจะได้รับการดูแลที่ดีกว่า นักกีฬาหญิง คือ ได้รับการสนับสนุนในเรื่องการอำนวยความสะดวก เช่น การรักษาทางการแพทย์หากได้รับบาดเจ็บจากการซ้อมหรือแข่งขัน การส่งตัวนักกีฬาไปแลกเปลี่ยนกับต่างทีม การดูแลนักกีฬาระหว่างการเดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ เนื่องจากเป็นที่ต้องการในตลาดมากกว่า และมีโอกาสในการพัฒนาไปสู่ระดับนานาชาติได้
- **ผู้ฝึกสอน** ขนบในวงการกีฬาของเกาหลีใต้ โค้ช เป็นผู้มีอำนาจเหนือนักกีฬาทุกคน และไม่เพียงเท่านั้น "โค้ช" ยังมีอิทธิพลอยู่เหนืออนาคตของนักกีฬา

สำหรับเส้นทางที่จะก้าวไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ หรือการไปเป็นผู้เล่นในระดับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงด้วย โดยทั้งหมดที่ว่าไปนั้นจะไม่มีทางเกิดขึ้นได้ หากไม่ได้รับความเมตตาจาก "โค้ช" (ไทยรัฐ,2564) จึงทำให้เกิดการใช้อำนาจต่อนักกีฬามากเกินไปทั้งการลงโทษทางร่างกาย และวาจา นำไปสู่การควบคุมนักกีฬาให้เป็นเหมือน “เครื่องจักร” คือ นักกีฬาถูกบังคับให้ดูแลตัวเอง ด้วยการกำหนดตารางการฝึกซ้อมที่เข้มงวดเพื่อสร้างกล้ามเนื้อ และเป็นการเตรียมความพร้อมของร่างกายในการแข่งขัน โดยจะต้องควบคุมการรับประทานอาหาร นอกจากนี้ยังต้องรักษาหุ่นให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม เพราะหากปล่อยตัวมากเกินไปอาจส่งผลต่อภาพลักษณ์ของตนเอง นักกีฬาชายถูกทำร้ายร่างกายจากผู้ฝึกสอน โดยใช้อำนาจของตนเองในทางที่มีขอบในการทำร้ายนักกีฬา ด้วยการลงโทษ เช่น สั่งให้นักกีฬานั่งคุกเข่าเป็นเวลานาน ใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์สำหรับการฝึกซ้อมตีตามร่างกายของนักกีฬา เป็นต้น

- **นักกีฬา** นักกีฬาส่วนใหญ่จะพบเจอกับระบบชายเป็นใหญ่ภายใต้ระบบอาวุโส ซึ่งเป็นระบบสังคมภายใต้กฎระเบียบที่ไม่เพียงผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง แต่ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าทั้งหญิงและชายจะมีอำนาจเหนือกว่าผู้ชายหรือผู้หญิงที่อ่อนวัย อ่อนประสบการณ์กว่าด้วยกระบวนการขัดเกลาของระบบอาวุโส จึงทำให้สมาชิกในที่อยู่ในสโมสรมาก่อนมีอำนาจ ในการสั่งนักกีฬาคนอื่นในทีมได้ตามที่ตนต้องการ โดยนักกีฬาที่เป็นรุ่นน้องแม้จะมีอายุมากกว่าแต่เข้ามาในทีมทีหลังจะต้องเชื่อฟังคำสั่ง คำแนะนำรุ่นพี่อย่างเคร่งครัด โดยใช้ภาษาสุภาพในการพูดคุย ไม่ใช่คำหยาบคาย และต้องยอมรับสภาพที่เกิดขึ้นอย่างเต็มใจ นำไปสู่การใช้อำนาจในทางที่ผิด คือ การกลั่นแกล้งทั้งการร่างกายและการใช้วาจาว่าร้ายที่ส่งผลต่อจิตใจ

(หญิง) จะถูกผลิตซ้ำโดย สโมสร ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ดังนี้

- **สโมสร** สโมสรจะเป็นผู้เลือกนักกีฬาเข้าสังกัดและเปลี่ยนนักกีฬา ทำให้มีอำนาจในการตัดสินใจว่าควรเอานักกีฬาคนไหน ดังนั้นนักกีฬาต้องมีผลงานที่โดดเด่น เพื่อที่จะได้เป็นตัวแทนในการแข่งขัน และลดความเสี่ยงจากการ

ถูกให้ออกจากสโมสร นักกีฬาหญิงได้รับผลตอบแทนและโบนัสที่ได้น้อยกว่าผู้ชาย รวมไปถึงสถานที่ฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอน การรักษาทางการแพทย์ รวมถึงความสะดวกสบายในการเดินทาง โดยอ้างความเป็นเพศในกีฬา ทำให้เกิดการแบ่งแยกว่า กีฬานี้ผู้ชายเล่น กีฬานี้ผู้หญิงเล่น ซึ่งเพศสภาพของกีฬาทำให้เกิดความไม่เท่าเทียม

- **ผู้ฝึกสอน** ขนบในวงการกีฬาของเกาหลีใต้ โค้ช เป็นผู้มีอำนาจเหนือนักกีฬาทุกคน และไม่เพียงเท่านั้น "โค้ช" ยังมีอิทธิพลอยู่เหนืออนาคตของนักกีฬา สำหรับเส้นทางที่จะก้าวไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ หรือการไปเป็นผู้เล่นในระดับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงด้วย โดยทั้งหมดที่ว่าไปนั้นจะไม่มีทางเกิดขึ้นได้ หากไม่ได้รับความเมตตาจาก "โค้ช" (ไทยรัฐ,2564) จึงทำให้เกิดการใช้อำนาจต่อนักกีฬามากเกินไปทั้งการลงโทษทางร่างกาย และวาจา นำไปสู่การควบคุมนักกีฬาให้เป็นเหมือน “เครื่องจักร” คือ นักกีฬาถูกบังคับให้ดูแลตัวเอง ด้วยการกำหนดตารางการฝึกซ้อมที่เข้มงวดเพื่อสร้างกล้ามเนื้อ และเป็นการเตรียมความพร้อมของร่างกายในการแข่งขัน โดยจะต้องควบคุมการรับประทานอาหาร นอกจากนี้ยังต้องรักษาหุ่นให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม สวยงามเพราะหากปล่อยตัวมากเกินไปอาจส่งผลต่อภาพลักษณ์ของตนเอง นักกีฬาหญิงถูก sexual harassment จากผู้ฝึกสอน โดยใช้อำนาจของตนเองในทางที่มีขอบในการคุกคามนักกีฬาหญิง ด้วยการนัดมาเจอในที่ลับตาคนสองต่อสอง การบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ การถูกเนื้อต้องตัว หรือใช้คำพูดทะลึ่ง เพื่อแลกกับการได้รับการสนับสนุน
- **นักกีฬา** นักกีฬาส่วนใหญ่จะพบเจอกับระบบชายเป็นใหญ่ภายใต้ระบบอาวุโส ซึ่งเป็นระบบสังคมภายใต้กฎระเบียบที่ไม่เพียงผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง แต่ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าทั้งหญิงและชายจะมีอำนาจเหนือกว่าผู้ชายหรือผู้หญิงที่อ่อนวัย อ่อนประสบการณ์กว่าด้วยกระบวนการขัดเกลาของระบบอาวุโส จึงทำให้สมาชิกในที่อยู่ในสโมสรมาก่อนมีอำนาจ ในการสั่งนักกีฬาคอนอื่นในทีมได้ตามที่ตนต้องการ โดยนักกีฬาที่เป็นรุ่นน้องแม้จะมีอายุมากกว่าแต่เข้ามาในทีมทีหลังจะต้องเชื่อฟังคำสั่ง คำแนะนำรุ่นพี่อย่างเคร่งครัด โดยใช้ภาษาสุภาพในการพูดคุย ไม่ใช่คำหยาบคาย และต้อง

ยอมรับสภาพที่เกิดขึ้นอย่างเต็มใจ นำไปสู่การใช้อำนาจในทางที่ผิด คือ การกลั่นแกล้งทั้งการร่างกายและการใช้วาจาว่าร้ายที่ส่งผลต่อจิตใจ

5.1.2 กีฬาประเภททีม

(ชาย) จะถูกผลิตซ้ำโดย สโมสร ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ดังนี้

- **สโมสร** ในการดูแลจัดการนักกีฬาในทีม สโมสรมีงบประมาณจำกัด ส่วนใหญ่จำนวนเงินมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผู้สนับสนุน ทุก ๆ ฤดูกาลแข่งขันจะมีการแลกตัวนักกีฬาระหว่างสโมสร ขึ้นอยู่กับข้อตกลง ทำให้นักกีฬาไม่มีโอกาสในการเลือกว่าต้องการเล่นให้กับสโมสรไหน หากผลออกมาว่าต้องเปลี่ยนสโมสรก็ต้องเปลี่ยน แต่เนื่องจากสโมสรจะเป็นคนจัดการค่าตัวของนักกีฬา ในการซื้อขายย้ายสโมสร เงินที่จะได้รับขึ้นอยู่กับว่าจะแบ่งสัดส่วนอย่างไร ในส่วนของเงินเดือนที่ได้รับจากสโมสรนั้นขึ้นอยู่กับผลงานและความสามารถ โดยจะมีการพิจารณาเป็นช่วงว่าควรลดหรือเพิ่มเงินนักกีฬาคอนไหน ในกรณีร้ายแรงที่สุด คือ การเชิญให้ออกจากทีม เนื่องจากมองแล้วว่าไม่มีประโยชน์ต่อทีม
- **ผู้ฝึกสอน** เป็นผู้มีอำนาจเหนือนักกีฬาทุกคน สามารถกำหนดอนาคตของนักกีฬาได้ ความเมตตาจากผู้ฝึกสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญ หากต้องการให้ผู้ฝึกสอนยอมผลักดันโอกาสให้ลงเล่นมากพอในการแข่งขันแต่ละนัด ต้องยอมทำตามคำสั่งทุกอย่าง แม้จะรู้สึกไม่พอใจต่อการกระทำ ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายด้วยวาจา ร่างกาย นักกีฬาก็ไม่มีสิทธิที่จะแสดงออกใด ๆ เพราะหากเกิดทำให้ผู้ฝึกสอนรู้สึกไม่พอใจอาจทำให้หมดอนาคตในวงการกีฬาได้
- **นักกีฬา** นักกีฬาส่วนใหญ่จะพบเจอกับระบบขายเป็นใหญ่ภายใต้ระบบอาวุโสในทีม ซึ่งเป็นระบบสังคมภายใต้กฎระเบียบที่ไม่เพียงผู้ขายมีอำนาจเหนือผู้หญิง แต่ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าทั้งหญิงและชายจะมีอำนาจเหนือกว่าผู้ชายหรือผู้หญิงที่อ่อนวัย อ่อนประสบการณ์กว่าด้วยกระบวนการขัดเกลาร่างกายของระบบอาวุโส จึงทำให้สมาชิกในทีมที่มีอายุหรือประสบการณ์มากกว่าจะมีอำนาจ ในการสั่งนักกีฬาคอนอื่นในทีมได้ตามที่ตนต้องการ โดยนักกีฬาที่เป็นรุ่นน้องแม้จะมีอายุมากกว่าแต่เข้ามาในทีมทีหลัง

จะต้องเชื่อฟังคำสั่ง คำแนะนำรุ่นพี่อย่างเคร่งครัด โดยใช้ภาษาสุภาพในการพูดคุย ไม่ใช่คำหยาบคาย และต้องยอมรับสภาพที่เกิดขึ้นอย่างเต็มใจ นำไปสู่การใช้อำนาจในทางที่ผิด คือ การกลั่นแกล้ง

(หญิง) จะถูกผลิตซ้ำโดย สโมสร ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ดังนี้

- **สโมสร** สโมสรจะเป็นผู้เลือกนักกีฬาเข้าสังกัดและเปลี่ยนนักกีฬา ทำให้มีอำนาจในการตัดสินใจว่าควรเอานักกีฬาคนไหน ดังนั้นนักกีฬาต้องมีผลงานที่โดดเด่น เพื่อที่จะได้เป็นตัวแทนในการแข่งขัน และลดความเสี่ยงจากการถูกให้ออกจากสโมสร นักกีฬาหญิงได้รับผลตอบแทนและโบนัสที่ได้รับน้อยกว่าผู้ชาย รวมไปถึงสถานที่ฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอน การรักษาทางการแพทย์ รวมถึงความสะดวกสบายในการเดินทาง โดยอ้างความเป็นเพศในกีฬา ทำให้เกิดการแบ่งแยกว่า กีฬานี้ผู้ชายเล่น กีฬานี้ผู้หญิงเล่น ซึ่งเพศสภาพของกีฬาทำให้เกิดความไม่เท่าเทียม
- **ผู้ฝึกสอน** เป็นผู้มีอำนาจเหนือนักกีฬาทุกคน สามารถกำหนดอนาคตของนักกีฬาได้ ความเมตตาจากผู้ฝึกสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญ หากต้องการให้ผู้ฝึกสอนยอมผลักดันโอกาสให้ลงเล่นมากพอในการแข่งขันแต่ละนัด ต้องยอมทำตามคำสั่งทุกอย่าง แม้จะรู้สึกไม่พอใจต่อการกระทำ ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายด้วยวาจา ร่างกาย รวมไปถึงการถูก sexual harassment นักกีฬาก็ไม่มีสิทธิที่จะแสดงออกใด ๆ เพราะหากเกิดทำให้ผู้ฝึกสอนรู้สึกไม่พอใจอาจทำให้หมดอนาคตในวงการกีฬาได้
- **นักกีฬา** นักกีฬาส่วนใหญ่จะพบเจอกับระบบชายเป็นใหญ่ภายใต้ระบบอาวุโสในทีม ซึ่งเป็นระบบสังคมภายใต้กฎระเบียบที่ไม่เพียงผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง แต่ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าทั้งหญิงและชายจะมีอำนาจเหนือกว่าผู้ชายหรือผู้หญิงที่อ่อนวัย อ่อนประสบการณ์กว่าด้วยกระบวนการขัดเกลาของระบบอาวุโส จึงทำให้สมาชิกในทีมที่มีอายุหรือประสบการณ์มากกว่าจะมีอำนาจ ในการสั่งนักกีฬาคอนอื่นในทีมได้ตามที่ต้องการ โดยนักกีฬาที่เป็นรุ่นน้องแม้จะมีอายุมากกว่าแต่เข้ามาในทีมทีหลังจะต้องเชื่อฟังคำสั่ง คำแนะนำรุ่นพี่อย่างเคร่งครัด โดยใช้ภาษาสุภาพในการ

พูดคุย ไม่ใช่คำหยาบคาย และต้องยอมรับสภาพที่เกิดขึ้นอย่างเต็มใจ
นำไปสู่การใช้อำนาจในทางที่ผิด คือ การกลั่นแกล้ง

5.2 ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา

ลักษณะการของระบบชายเป็นใหญ่ของอุตสาหกรรมสื่อในวงการกีฬา ถูกควบคุมโดยผู้ชาย ทำให้เกิดการนำเสนอภาพลักษณ์ของนักกีฬาผ่านสายตาแบบ Male gaze โดยมีการผลิตซ้ำ ดังนี้

5.2.1 กีฬาประเภทเดี่ยว

(ชาย) จะถูกผลิตซ้ำโดย ผู้บันทึกรายการ ผู้ดำเนินรายการ และนักกีฬา ดังนี้

- **ผู้บันทึกรายการ** จะถ่ายมุมกว้างให้เห็นผละกำลังของนักกีฬา ด้วยการการโพกัสที่ส่วนต่าง ๆ ร่างกาย
- **ผู้ดำเนินรายการ** จะแสดงท่าที่เป็นกันเองกับนักกีฬา โดยใช้คำพูดที่ไม่เป็นทางการมากนักสำหรับผู้ดำเนินรายการที่มีอายุมากกว่านักกีฬา โดยจะพูดชมนักกีฬาตลอดว่าเก่งอย่างนั้น เก่งอย่างนี้ และให้นักกีฬาแสดงความสามารถให้ชมผ่านมิชชั่นต่าง ๆ เพื่อให้เห็นถึงความแข็งแรง การตัดสินใจ และมักนำไปเปรียบเทียบกับผู้ดำเนินรายการร่วมคนอื่น ๆ
- **นักกีฬา** นักกีฬาจะเสนอตัวเองทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อแสดงภาพลักษณ์ให้เห็นว่าตนเองแข็งแรง ส่วนมากจะเป็นการแสดงตามความถนัดทางกีฬา หรือทำให้เห็นว่ามีความสามารถทางด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น วิชาการ ศิลปะ เป็นต้น

(หญิง) จะถูกผลิตซ้ำโดย ผู้บันทึกรายการ ผู้ดำเนินรายการ และนักกีฬา ดังนี้

- **ผู้บันทึกรายการ** ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย ทำให้มุมมองภาพนำเสนอออกมาให้ผู้หญิงกลายเป็นวัตถุทางเพศ โดยจะเลือกมุมกล้องที่ทำให้เห็นใบหน้าหรือร่างกายของนักกีฬาเด่นชัด มักจะค้างกล้องไว้ที่ใบหน้าของนักกีฬาเป็นเวลานานให้เห็นการเคลื่อนไหว
- **ผู้ดำเนินรายการ** ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายที่มีอายุ อยู่ในวงการมาพอสมควร หรือคนที่ได้รับความนิยมในขณะนั้น โดยผู้ดำเนินรายการจะพูดคุย หยอกล้อกับนักกีฬา โดยใช้ภาษาที่เป็นกันเอง ด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลบ้าง ดุดันบ้าง ตามสถานการณ์ และมักจะพยายามทำให้ตนเองอยู่เหนือกว่า เช่น นักกีฬา

บอกว่าทำอะไรบางอย่างได้ ผู้ดำเนินรายการก็จะแทรกขึ้นมาว่าผมก็ทำได้ หรือไม่ก็ขอผมลองดูบ้าง ทำให้นักกีฬารู้สึกถูกกดดันให้ต่ำกว่าอยู่ตลอด กรณีที่ ร้างแรงที่สุด คือการพูดจาทะลวงนักกีฬาที่รับเชิญมาโดยจะตั้งใจหรือไม่ ตั้งใจก็ตาม

- **นักกีฬา** ส่วนใหญ่นักกีฬาหญิงมักจะทำตามคำขอร้องจากผู้ดำเนินรายการ ไม่ได้อาสาตัวเองเหมือนนักกีฬาชายมากนัก หากผู้ดำเนินรายการสั่งให้ทำอะไรก็จะทำตามแม้ว่าจะไม่เต็มใจก็ตาม นอกจากนี้จะแสดงท่าทีเขินอาย ให้เห็นถึงความเป็นผู้หญิง

5.2.2 กีฬาประเภททีม

(ชาย) จะถูกผลิตซ้ำโดย ผู้บันทึกรายการ ผู้ดำเนินรายการ และนักกีฬา ดังนี้

- **ผู้บันทึกรายการ** จะถ่ายมุมกว้างให้เห็นพลังกำลังของนักกีฬา ด้วยการการ โฟกัสที่ส่วนต่าง ๆ ร่างกาย โดยจะโฟกัสรายบุคคลให้เห็นว่ามีบุคลิก แตกต่างกัน หรือถ่ายให้เห็นในช่วงที่นักกีฬากำลังฝึกซ้อมบางอย่าง ทำให้ เห็นว่าเพศชายเป็นเพศที่จริงจัง มีความเป็นผู้นำ
- **ผู้ดำเนินรายการ** จะแสดงท่าทีเป็นกันเองกับนักกีฬา โดยใช้คำพูดที่ไม่เป็นทางการมากนักสำหรับผู้ดำเนินรายการที่มีอายุมากกว่านักกีฬา โดยจะพูด ชมนักกีฬาตลอดว่าเก่งอย่างนั้นเก่งอย่างนี้ และให้นักกีฬาแสดง ความสามารถให้ชมผ่านมิชชั่นต่าง ๆ เพื่อให้เห็นถึงความแข็งแรง การ ตัดสินใจ และมักนำไปเปรียบเทียบกับผู้ดำเนินรายการร่วมคนอื่น ๆ กรณี ประเภททีมผู้ดำเนินรายการจะให้นักกีฬาแข่งขันกันเอง เพื่อหาว่าใครเก่ง ที่สุด โดยจะพูดให้คนที่แพ้รู้สึกด้อยกว่า
- **นักกีฬา** มักจะแข่งขันกันเองแบบจริงจังเพื่อให้เห็นว่าตนอยู่เหนือผู้อื่น ด้วย การใช้คำพูดข่มฝ่ายตรงข้าม หรือแสดงท่าทีว่าตนแข็งแรงกว่า หรือ แสดงออกในมุมของความอ่อนน้อม เป็นสุภาพบุรุษแก่ผู้ดำเนินรายการ

(หญิง) จะถูกผลิตซ้ำโดย ผู้บันทึกรายการ ผู้ดำเนินรายการ และนักกีฬา ดังนี้

- **ผู้บันทึกรายการ** ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย ทำให้มุมมองภาพนำเสนอออกมาให้ผู้หญิงกลายเป็นวัตถุทางเพศ โดยจะเลือกมุมกล้องที่ทำให้เห็นใบหน้าหรือร่างกายของนักกีฬาเด่นชัด จะเลือกถ่ายแต่นักกีฬาที่มีหน้าตาโดดเด่น กรณีนักกีฬาประเภททีม จะเลือกถ่ายแต่นักกีฬาที่มีหน้าตาโดดเด่น ได้รับความนิยม หรือคนที่มีความสามารถ แต่งตัวไม่มิดชิด
- **ผู้ดำเนินรายการ** ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายที่มีอายุ อยู่ในวงการมาพอสมควร หรือคนที่ได้รับความนิยมในขณะนั้น โดยผู้ดำเนินรายการจะพูดคุย หยอกล้อกับนักกีฬา โดยใช้ภาษาที่เป็นกันเอง ด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลบ้าง ดุดันบ้าง ตามสถานการณ์ โดยจะเลือกพูดคุยกับนักกีฬาที่ได้รับความนิยม หรือนักกีฬาที่มีหน้าตาโดดเด่นเป็นหลัก และมักจะพยายามทำให้ตนเองอยู่เหนือกว่าด้วยการขำตลกกับนักกีฬา หรือพูดชมให้รู้สึกอยู่ต่ำกว่าอยู่เสมอ
- **นักกีฬา** จะถูกถามคำถามจำนวนมากเพื่อให้เห็นถึงความรวดเร็วในการตัดสินใจ มักจะถูกขอให้แข่งขันกีฬากับผู้ดำเนินรายการชาย เพื่อทดสอบความสามารถ หากแพ้ก็น่าจะถูกใช้คำพูดที่ทำให้รู้สึกต่ำต้อยกว่า ส่วนใหญ่นักกีฬาจะไม่ค่อยตอบโต้อะไร

5.3 สรุปผลการศึกษา

จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 5 คือ ลักษณะและการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ พบว่า ระบบชายเป็นใหญ่ได้สร้างวัฒนธรรม 2 มาตรฐานในวงการกีฬา กล่าวคือ ผู้ชายจะอยู่จุดสูงสุดของวงการ มีอำนาจในการควบคุมดูแล ในที่นี้หมายถึงผู้ฝึกสอนที่เป็นเหมือนมาเฟียในวงการกีฬา เนื่องจากเป็นคนที่ได้รับการยกย่อง ไว้วางใจจากผู้ปกครอง นักกีฬา หรือสโมสร โดยมองว่าผู้ฝึกสอนจะเป็นคนส่งเสริมนักกีฬาให้ประสบความสำเร็จได้ ในกรณีนักกีฬาทั้งหญิงและชาย คนที่มีความสามารถโดดเด่นจะได้รับการดูแลเอาใจใส่มากกว่าโดยเฉพาะนักกีฬาชาย ทำให้นักกีฬาหลายคนเกิดความรู้สึกว่าตนอยู่เหนือกว่าผู้อื่น นำไปสู่การกลั่นแกล้งภายในสโมสรหรือทีม เมื่อเป็นเช่นนั้น สโมสร ผู้ฝึกสอน ก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวมากเท่าไรนัก ทำให้เกิดวงจรการกลั่นแกล้งอยู่ตลอด นอกจากนี้ระบบชายเป็นใหญ่ยังทำให้ผู้หญิงไม่ได้รับการ

ส่งเสริม สนับสนุนเท่าที่ควร เห็นได้ชัดจากผลตอบแทนที่ได้รับ เมื่อได้รับผลตอบแทนน้อยทำให้มีเงินไม่เพียงพอที่จะนำไปพัฒนาศักยภาพตนเองนอกสถานที่ การฝึกซ้อมจึงถูกจำกัดอยู่แค่ในสโมสรเท่านั้น

การผลิตซ้ำที่เกิดขึ้นในวงการกีฬามาจากโครงสร้างอำนาจในวงการกีฬา ทำให้ผู้ฝึกสอนหรือนักกีฬาผู้มีชื่อเสียงของเกาหลีใต้ จะสามารถหลบเลี่ยงจากข้อกล่าวหาการใช้กำลังหรือวาจาทำร้ายร่างกายและจิตใจ หรือแม้แต่กระทั่งการล่วงละเมิดทางเพศกับนักกีฬา หรือเพื่อนร่วมทีมที่อายุน้อยกว่า เนื่องจากบุคคลข้างต้นสามารถสร้างชื่อเสียงในการแข่งขันให้กับสโมสร ทีม และประเทศได้

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ และเพื่อศึกษาลักษณะ และการผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล นำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ตามแนวคิดที่ได้ใช้ในการศึกษา โดยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

6.1 สรุปผลการทำวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การกวดขี่ทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

รูปแบบและวิธีการกวดขี่ทางเพศเกิดขึ้นใน 2 พื้นที่ คือ วงการกีฬาและอุตสาหกรรมสื่อกีฬา โดยในวงการกีฬานักกีฬาหญิงประเภททีมจะถูกกวดขี่มากกว่านักกีฬาชาย เพราะนักกีฬาจะต้องแข่งขันกันภายในทีมเพื่อที่จะได้เป็นนักกีฬาตัวหลัก ทำให้เกิดการถูกเอาเปรียบจากเพื่อนร่วมทีมที่อาวุโสมากกว่า การดูแลจากสโมสรหรือผู้ฝึกสอนที่จะแตกต่างกันไปตามผลงานของนักกีฬา การถูกล่วงละเมิดทางร่างกายและวาจา สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อประสิทธิภาพในการแข่งขัน เพราะจิตใจเป็นสิ่งละเอียดอ่อน ภูมิทัศน์ทานของนักกีฬาแต่ละคนจะแตกต่างกันไป นำมาซึ่งการกดดันในการแข่งขัน ครอบครัวยุ่งแข่งขัน เป็นต้น ส่งผลต่อให้ประสิทธิภาพในการแข่งขันลดลง จนทำให้กลายเป็นตัวสำรองในทีม ซึ่งเป็นเรื่องที่นักกีฬาหลายคนไม่อยากจะเกิดขึ้น

ขณะที่รูปแบบการในอุตสาหกรรมสื่อกีฬาเกิดขึ้นในลักษณะการจ้องมอง หรือ Male gaze โดยนักกีฬาหญิงจะถูกจ้องมองมากกว่านักกีฬาชาย ผ่านสายตาของผู้ชายที่เป็นทั้งผู้บันทึกการ และ ผู้ดำเนินการ ทำให้ภาพและวิดีโอที่เป็นการเคลื่อนไหวของนักกีฬา จะถูกเน้นไปที่เรือนร่าง สรีระมากกว่าการให้ความสำคัญกับความสามารถ ต่างจากนักกีฬาชายที่จะสร้างภาพจำให้เห็นว่ากีฬาและผู้ชายเป็นของคู่กัน คือ แข็งแรง ดุดัน และมีระบบในการคิดหรือตัดสินใจ นอกจากนี้สื่อยังมีอิทธิต่อการสร้างภาพลักษณ์ในทางบวกและลบของนักกีฬาได้ด้วยการลงข่าวจากการสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับทัศนคติของนักกีฬา การตัดต่อให้เห็นถึงความเป็นกันเอง หรือความเย่อหยิ่ง

ดังที่กล่าวมาข้างต้นเกิดจากสาเหตุสำคัญอย่างระบบชายเป็นใหญ่ที่ไม่สามารถแยกออกจากสังคมเกาหลีใต้ไม่ว่าจะอยู่ในวงการไหนก็ตาม เพราะ ผู้ชายถูกคาดหวังให้เป็นผู้หน้าที่เข้มแข็ง และมีอำนาจในการตัดสินใจแทนผู้อื่นได้ จนทำให้ไม่สามารถแสดงความรู้สึกได้ การเก็บอารมณ์ไว้ก็ทำให้นักกีฬามีภาวะเครียด ซึมเศร้า หรือถึงขั้นฆ่าตัวตายได้

6.2 อภิปรายผลการทำวิจัย

จากผลการวิจัยที่นำเสนอในงานวิจัยเรื่อง การกดขี่ทางเพศในวงการศึกษาของประเทศเกาหลีใต้ ผู้วิจัยเห็นว่าประเด็นที่ควรค่าแก่การอภิปราย ดังต่อไปนี้

ระบบทุนนิยมชายเป็นใหญ่ที่อยู่ในวงการศึกษา เป็นตัวกำหนดความสำคัญของนักศึกษา ทำให้เกิดการแบ่งชนชั้นระหว่างนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชาย โดยให้ความสำคัญกับนักศึกษาชายมากกว่า เพราะยังได้รับความนิยมนจากผู้บริโภคกีฬา เนื่องจากผู้ชมส่วนใหญ่ยังติดกับภาพที่ว่ากีฬาเป็นกิจกรรมของผู้ชาย และผู้หญิงควรคู่กับความงามมากกว่าความแข็งแรง ทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติระหว่างนักศึกษา โดยนักศึกษาที่ทำผลงานและสร้างผลกำไรให้กับทางสโมสร หรือนายทุนได้ในจำนวนมากก็จะได้รับการดูแลที่ดี การสนับสนุนให้พัฒนาไปสู่ระดับสากล ในขณะที่นักศึกษาหญิงยังถูกมองเป็นทางเลือกของผู้ชม ไม่ใช่กระแสหลักเหมือนผู้ชาย ทำให้เกิดช่องว่างในการเอาเปรียบทั้งในเรื่องการเงิน หรือเรื่องส่วนตัว

6.3 ข้อเสนอแนะของผลการทำวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจในระบบโครงสร้างของวงการศึกษาในเกาหลีใต้ และได้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ระบบที่บิดเบี้ยวในการการศึกษา ทำให้มี “เหยื่อ” ที่ถูกกดขี่ผลิออกมาอย่างต่อเนื่องดังนั้นต้องให้ความสำคัญกับเหยื่อที่ถูกกระทำ อย่ามองว่าเป็นปัญหาระหว่างบุคคล นอกจากนี้วงการศึกษาจะต้องปฏิรูประบบที่จะนำไปสู่การ "ตรวจสอบและถ่วงดุล" ไม่ให้ผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลเหนือนักกีฬามากจนเกินไป และต้องล้มเลิกความคิดที่ว่า "ชัยชนะย่อมอยู่เหนือทุกสิ่ง" หากเป็นเช่นนั้นปัญหาที่พบก็จะวนกลับไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด

บรรณานุกรม

เอกสารตีพิมพ์

- กาญจนา. (2557). ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ไชนันมัจ. (2561). คิมจียองเกิดปี 82. แปลโดย ตรองสิริ ทองคำใส. กรุงเทพฯ : โอ.เอส พรินต์ติ้ง เฮ้าส์.
- ณัฐพล. (2560). AKB48 พื้นที่ของการเปลี่ยนแปลงความเป็นหญิง. สารานิพนธ์ปริญญา
อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเอเชียศึกษา, คณะอักษรศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดำรง. (2547). สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เพ็ญประภา. ความเหลื่อมล้ำทางเพศภาวะ:”ปัญหาความรุนแรง”ข้อท้าทายและทางออก. วารสาร
พัฒนาสังคม JSD. ปีที่18 ฉบับพิเศษ (2016) : 14-15
- ภัทรินทร์. (2562). สังคมชายเป็นใหญ่กับภาพยนตร์ เรื่อง Door lock. สารานิพนธ์
ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา อักษรศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วารุณี. (2545). สถิตินิยม:ขบวนการอุดมคติแห่งศตวรรษที่20. กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คปไฟ.
- สมพร, อิงคณา. พยาบาลกับการบูรณาการเพศภาวะในการจัดการภัยพิบัติ. ว.พยาบาลสงขลา
นครินทร์. ปีที่33 ฉบับที่ 1 (2556) : 58

ข้อมูลจากเว็บไซต์

ภาษาไทย

- คมชัดลึก. (2561). ข่มขืนและทุบตีด้านมืดในวงการกีฬาเกาหลีใต้. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2564,
จาก <https://www.komchadluek.net/news/foreign/335645>.
- คมชัดลึก. (2562). แชมป์โอลิมปิกสเก็ตน้ำแข็งเกาหลีใต้ฟ้องเอาผิดโค้ชละเมิดทางเพศ. สืบค้นเมื่อ
10 มีนาคม 2564, จาก <https://www.komchadluek.net/news/foreign/358390>.
- ชลิตาภรณ์. (2560). เอกสารประกอบการอ่านรายวิชาเพศวิถีร่วมสมัย SOC-116. สืบค้นเมื่อ 17
กันยายน2563, จาก <https://ces.wu.ac.th/news/10/n23469.pdf>.
- ณรงค์กร. (2019). นักสเกตสาวทีมชาติปลุกกระแส #MeToo ขึ้นอีกครั้งในวงการกีฬาแดนกิมจิ
หลังถูกโค้ชทำร้ายร่างกายและล่วงละเมิดทางเพศ. สืบค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2563, จาก
<https://thestandard.co/south-korea-sexual-abuse-claims-rock-speed-skating/>.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2564). หลักการฝึกซ้อมวอลเลย์บอล. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม2564, จาก
<https://www.thairath.co.th/scoop/world/2038107>.

- ไทยรัฐออนไลน์. (2564). แฉวงการกีฬาเกาหลีใต้ "โค้ช" ถูกเสมอ อุ่มซูให้ท้าย กลายเป็นกตขี้. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2564, จาก <https://www.thairath.co.th/scoop/world/2038107>.
- ธนรัชต์. (2561). **ชาติและกีฬา: เกาหลีใต้หลุดความด้อยพัฒนาได้อย่างไร**. สืบค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2563, จาก <https://workpointtoday.com/ชาติและกีฬา-เกาหลีใต้หล/>.
- นายช่าดอก. (2552). **หลักการฝึกซ้อมวอลเลย์บอล**. สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/volleyball/2009/04/06/entry-1>
- มติชน. (2564). **โทษหนัก! ลูกยางเกาหลีแบน คู่แฝดสาว แบบไร้กำหนด กรณีบูลลี่เพื่อนสมัยเรียน**. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2564, จาก <https://sport.trueid.net/detail/Ovjag3G9e935>.
- PDTV. (2561). **จวกยับ! ทีมสเก็ตเกาหลีทำตัวไร้สปิริตกับเพื่อนร่วมทีม**. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2564, จาก <https://www.smmsport.com/reader/news/211611>.
- Rawlongbus. (2559). **“นัยแห่งการ(จ้อง)มองในนิตยสาร” SIGNIFICANCE OF GAZE IN MAGAZINE (1)**. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2563, จาก <https://blogazine.pub/blogs/rawlongbus/post/5664>.
- siam sport. (2564). **งานเข้าคู่แฝดนักตบเกาหลี! ต้นสังกัดแบนไร้กำหนดเช่นข้อหาผิดกฎบูลลี่**. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2564, จาก <https://www.siam sport.co.th/volleyball/other/view/225785>.
- Thaiconsent. (2020). **สังคมชายเป็นใหญ่คืออะไร ใครร่วมสังฆกรรม?**. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2563, จาก <https://www.thaiconsent.in.th/feminism101/02/>.
- Xueqiu. (2020). **คิม จียองเกิดปี 82 : สังคมชายเป็นใหญ่กับเรื่องไม่ใหม่ในเกาหลี**. สืบค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2563, จาก https://cities.trueid.net/bangkok/ratchada/คิม-จียองเกิดปี-82-สังคมชายเป็นใหญ่กับเรื่องไม่ใหม่ในเกาหลี-trueidintrend_35694.

ข้อมูลจากเว็บไซต์

ภาษาอังกฤษ

- Katie Chasey. (2564). **Olympic Workout: Speed Skating How To Train Like An Olympic Speed Skater**. สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://breakingmuscle.com/fitness/how-to-train-like-an-olympic-speed-skater-those-legs>.
- KBO. (2564). **KBO(Korea Baseball Organization) Key Activities**. สืบค้นเมื่อ 17

- กุมภาพันธ์ 2564, จาก <http://eng.koreabaseball.com/About/aboutkbo.aspx>.
- PointPerformance. (2018). **Olympic Workout: Speed Skating**. สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://www.pointperformance.com/olympic-workout-speed-skating/>.
- Sarah Beauchamp. (2018). **Everything You Need To Know About Yuna Kim's Sparkling Career**. สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2564, จาก <https://www.bustle.com/p/yuna-kims-net-worth-speaks-to-just-how-idolized-the-ex-skater-is-8175944>.
- Sophia Wadke. (2021). **Top 10 Highest Paid Female Volleyball Players in World**. สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://besttoppers.com/famous-female-volleyball-players/>.

ข้อมูลจากเว็บไซต์

ภาษาเกาหลี

김남형. (2008). **주니치 우즈, "한국팬들의 부정적 시선이**

아쉬워". สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2564, จาก

https://www.chosun.com/site/data/html_dir/2008/04/28/2008042800444.html.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวสุศารัตน์ จันทร์เชื้อ
วัน เดือน ปีเกิด	11 มิถุนายน 2541
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	131 ซอยอ่อนนุช 86 ถนนอ่อนนุช แขวงประเวศ เขตประเวศ จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10250
ประวัติการศึกษา	
2560 - ปัจจุบัน	ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา ภาษาลือกญี่ปุ่น
2557 - 2559	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ กรุงเทพมหานคร ภาษาอังกฤษ - คณิตศาสตร์
2554 - 2556	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิ กรุงเทพมหานคร

แบบโอนลิขสิทธิ์ภาคนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า นางสาวสุดารัตน์ จันทเชื้อ
 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาาษาเลือกภาษาญี่ปุ่น
 ภาคนิพนธ์ การกตขี่ทางเพศในวงการศึกษาของประเทศเกาหลีใต้
 อาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาดยา อยู่คง
 ที่อยู่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา 131 ซอยอ่อนนุช 86 ถนนอ่อนนุช แขวงประเวศ
 เขตประเวศ จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10250
 หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ 094 980 4948

ลิขสิทธิ์ของภาคนิพนธ์อันเป็นผลมาจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร
 ระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่ง พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
 พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุคุ้มครองสิทธิ์

ลงนามผู้โอน

(นางสาวสุดารัตน์ จันทเชื้อ)

ลงนามผู้รับโอน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....